

Cutremurul de la Los Angeles

• În exclusivitate pentru FLACĂRA, fotografii și relatări ale tragediei din California

pag. 13

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 4 • 26 ianuarie – 1 februarie 1994 • 24 pagini – 200 lei – 3,70 DM •

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
Flacăra



Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**



DRAMA MULATRILOR ROMÂNI

• Cutremurătoare confesiuni ale unor copii născuți din mame și tați de culoare • Victime ale prejudecăților, ei îndură șicane, persecuții și disprețul celor din jur •

pag. 6-7

NOI AMĂNUNTE DESPRE ASASINII LUI IOAN LUCHIAN MINALEA

pag. 5

Ucisă la prăbușirea
autobuzului – chiar
la două săptămâni după
ce-și visase propria
moarte

pag. 11

ADELA SURUGIU – CEL MAI BINE PLĂTIT MANECHEAN DIN ROMÂNIA

• Se înscrie
în canoanele
internationale
și speră să aibă
propria ei casă
de modă



pag. 17

ÎN PAGINILE REVISTEI:

- Curiozități
- Divertisment
- Sport
- Rebus

OCOLUL PĂMÂNTULUI ÎN 80 DE SUPLIMENTE

Chiar dacă programul S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A., „România pentru Europa, Europa pentru România” se desfășoară în continuare, cunoscând o bine-meritată apreciere – anul acesta, de pildă, va lua sfârșit prezentarea Ununii Europene – simțim deja necesitatea unei mai mari deschideri către „satul planetar” care a devenit Pământul.

Ca urmare, am lansat Departamentului nostru de suplimente o provocare: până la 31 decembrie 1999 să realizeze OCOLUL PĂMÂNTULUI ÎN 80 DE SUPLIMENTE, dedicate celor mai interesante țări ale globului. Un program ambițios? Fără îndoială. Dar e, în același timp, deosebit de incitant și colegii mei au primit provocarea.

Cunoscându-le posibilitățile, sunt sigur că se vor ține de cuvânt. Nu-mi rămâne decât să le urez „Mult noroc!”

GEORGE ARION ■
Președinte – director general
S.C. Publicațiile Flacăra S.A.



Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69



Privind acest portret al Majestății Sale Regele Mihai, devine lesne de înțeles un lucru: Suveranul nu poate să stea față-n față cu „pamfletarii”, cu primarii iubitori de Caritas, cu cadrele de nădejde ale fostei (și actualei) agriculturi socialiste; nu poți să faci „conacuri” cu suveranul; sau cum ar suna să-i spui „Dom'le, ce să ne mai ascundem după deget, știe toată lumea că partidul cutare sunteți dvs., că dacă vreți cu adevărat puteți să-l determinați să poarte un dialog”? Între un Consiliu de Coroană de odinioară, la care participau șefii legendari ai partidelor istorice, și întâlnirile de azi de la Cotroceni, nagustorești și meschine, distanța este cosmică. Și, din nefericire, nu știm dacă o vom anula vreodată.

Sergiu Călinescu: „Prezența PUNR în Guvern echivalează cu o nouă mineriadă”.

Domnul Sergiu Călinescu, președintele PSDR, a apreciat consultările de la Cotroceni ca „nefiind de față și având ca urmări indirecte noi relații între partide”. Declarațiile ce au urmat acestor întâlniri vizează „un guvern de coaliție la care se va ajunge printr-o fază intermediară, prin remanierarea preconizată în aceste zile, când PUNR va intra în Guvern”, a spus președintele PSDR. Totuși, prezența PUNR, apreciat ca „un partid destabilizat în formula actuală”, va duce la un regres, căci „nu va aduce un spor de competență”. „În plus, pe plan extern, intrarea PUNR la guvernare ar echivala cu o nouă mineriadă”, a opinat domnul Sergiu Călinescu. În concluzie, un guvern bicolor a fost considerat ca un provizorat periculos, mai ales în situația în care acesta va recurge la aplicarea unui program profund de reformă, „ce nu poate fi lansat într-o societate suferind de decepție și aflată într-o stare de deprimare”.

La negocierile ce vor urma, având ca subiect un guvern de coaliție, „PSDR va fi mai

sever decât alți parteneri din CDR. Astfel PSDR va cere ca premierul viitoare coaliții să aparțină opoziției, pentru a echilibra influența președintelui Ion Iliescu”, a declarat domnul Sergiu Călinescu. De asemenea, constituirea unei noi majorități parlamentare este necesară, în timp, pentru izolarea extremismului. „La noi, extremismul e foarte mare și trebuie demascut”, a precizat președintele PSDR. (Mediafax).

Comisia de apărare a Senatului se va sesiza din oficiu ca replică la acuzațiile lui Corneliu Vadim Tudor.

Sala Verde a Senatului României a găzduit vineri, 21 ianuarie, întâlnirea între Comisia de apărare a Senatului și delegația americană a Ministerului Apărării. Partea română a fost reprezentată de senatorul PSDR Radu Timofte, senatorul PD (PSN) Costel Gheorghiu, secretarul de stat Mircea Pașcu, din partea Ministerului Apărării, și, în calitate de consultant, generalul Popescu. Pe parcursul discuțiilor, partea americană a susținut ideea existenței unui control civil asupra Ministerului Apărării Naționale, grătându-se interesată de mij-

loacele legale prin care se va exercita acest control. Președintele Comisiei de apărare, Radu Timofte, a prezentat patru proiecte de lege care vor fi introduse în dezbaterile celor două Camere: pregătirea populației pentru apărare, protecția civilă a României; un proiect ce privește reînvierea și statutul cadrelor militare. De importanță majoră este stabilirea așteptărilor ca Rusia să-și stabilească în țară doctrina militară, secretul de stat Pașcu afirmând: „Suntem oricum neliniștiți referitor la doctrina lor militară și de aceea noi așteptăm pentru a ști cum să reacționăm”. Referindu-se la Parteneriatul pentru pace și la acceptarea României în structurile NATO, partea americană a afirmat că „această problemă este dezbătută la cadrul NATO, iar Parteneriatul pentru pace reprezintă un lucru interesant în a-și găsi o punct de început pentru activitate politică și militară favorabilă”. O condiție importantă pentru semnarea Parteneriatului o reprezintă controlul politic al Armatei, care este un factor definitoriu, accentul căzând mai puțin pe coordonatele militare. În încheierea întâlnirii, Comisia de apărare a anunțat că se va sesiza din oficiu referitor la afirmațiile calomnioase făcute de Corneliu Vadim Tudor. (Mediafax).

DI TRAIAN CHEBELEU i-a declarat redactorului de la FLACĂRA:

TOATĂ LUMEA PERCEPE CĂ VADIM ESTE O ABERAȚIE!

• De acord! Și atunci: ce caută „o aberație” în majoritatea de la putere?!!

La conferința de presă de săptămâna trecută a purtătorului de cuvânt al președinției, dl. ambasador Traian Chebeleu, s-a discutat, printre altele, și despre vadimism. Între FLACĂRA și dl. Chebeleu a avut loc următorul dialog:

— Având în vedere că printre cei acuzați de spionaj în favoarea unor puteri străine se numără și consilierii prezidențiali, oamenii apropiați președintelui Iliescu, va mai fi primit Vadim la Cotroceni? Dacă da, din ce rațiuni?

— Cred că trebuie să facem o distincție între planul personal și planul politic. Vadim Tudor — ne place sau nu ne place — este un lider al unui partid care este reprezentat în Parlament. Cineva i-a ales și noi trebuie să respectăm voința celor

care l-au ales! Deci va fi primit nu ca Vadim Tudor, ci va fi primit ca președinte de partid! Nu știu cât de des va fi primit, eu ce frecvență, dar nu se va putea respinge dialogul pe motiv de atacuri personale! Sigur, el trebuie să răspundă pentru ceea ce face și este posibil ca unii să-i facă procese în justiție și să decida justiția!

— După cum ați spus, președintele Iliescu nu-l va acționa în justiție pe Vadim. Sensul acestei rețineri să fie acela că lui Vadim nu trebuie să i se acor-

de atenție, nu trebuie băgat în seamă?

— Nu trebuie să dăm atenție acestor aberații ale lui, aberații care nu știu pe scama a ce le putem pune! Nu vreau să mă pronunț acum, pentru că aș spune cuvinte tari, dar, cu certitudine că nu măș putea „ridica” la nivelul lui! Dacă l-am acționat în justiție, ne-am coborât mult prea jos! Ce să demonstreze justiția? Ceea ce percepe toată lumea: că este o aberație!

MARIAN GHÎTEANU ■

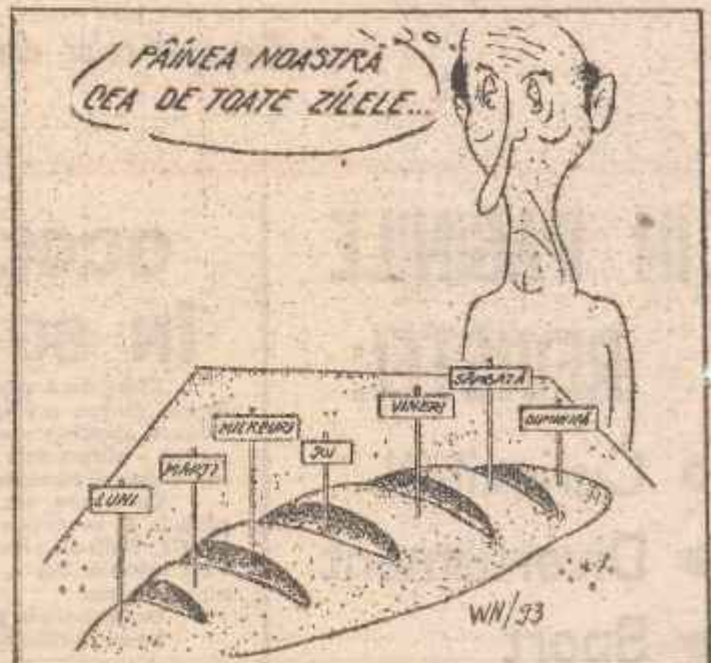
Mici impresii, vorbe mari

■ În ultimul număr din România Mare, Vadim scrie negru pe alb: „Auzind eu că există și o minuscule Grădina Zoologică, m-am și înflăcărat”. Misiu grea pentru marele grădinar cu pricina, vă doți scama: vine flava la o hodorone-ironie, fără veste, fără aviz de expediție, fără nimic — unde să-l închidă? Iți pică așa, din senin, nău! De-asta de-i zice Vadim și mai mult decât atât — unde să-l plasezi, în ce cuscă să-l expui? Că sunt cei pușini reze speciali la care se potrivește! Și mai e ceva: dacă vine și Hamza? Și dacă mai vin și alții? Că o nenorocire nu vine niciodată singură!

■ Privit cu rezerve la apariția sa pe scena politică, Mircea Căpăla a inclinat înec balanța în favoarea sa, părând a fi personajul care sparge gheața antireformistă de la Palatul Victoriei. Dar chestia asta încornodă a partidului biruitor l-a penetrat și lui calciul coastelor, iar „lipsa de putere de care se bucură un independent” l-a obligat să intre în PSDR. În țara asta n-ai voie să fii neapărat „so dat disciplinat al partidului” („cine nu e cu noi e împotriva noastră”). Din păcate pentru Mircea Căpăla, bătușul pe burta cu Năstase, Solcanu, Văcaru & Co. nu ajută cu nimic; cel mult îți sifonează imaginea, netezind-o pe-a celor trei trandafiri de mai sus.

■ La guvern se ambalează de zor ziarele afumate, dar, în bună tradiție cesepestă, ele sunt cu repartiție — beneficiar: PUNR. PRM a turbat și-a-acceptat să dea cu bocanele-n tancuri, iar PSM abia-înțeleg cu divorțul. A început spălarea rușilor murdare.

■ Fără cînte — pentru că ar trebui reproducă integral — semnalăm scrisoarea dlui Adrian Severin, adresată dlui Mircea Căpăla (în România liberă de luni, pag. 3). Un „articolaș” de excepție. De zec, de cincisprezece ori felicitări! (E.C.).





GEORGE ARION VIAȚA SUB UN PRESEDINTE DE REGAT

Lacrima de crocodil

De curând a trecut în neființă una dintre bunele noastre colege de redacție. Chiar dacă sfârșitul acesta era previzibil de multă vreme, întâmplarea ne-a tulburat pe toți cei aflați, de atâția ani, în preajma ei, încercând, fiecare, după posibilități, să-i mai alina suferințele. Și de-abia cu această ocazie, am aflat despre noblețea rară a unora dintre noi, care au făcut cu mult mai mult decât s-ar fi cuvenit să facă, de ce nu, chiar și o rudă și, cu un devotament ieșit din comun, i-au vegheat ultimele luni de viață, au olergat în stânga și în dreapta după doctori și medicamente, au stat zile și nopți în jurul ei ca să-i mai alina durerile atroce. Neștiuți de nimeni, fără să facă parodă de faptele lor, nici măcar în redacție, fără să pretindă nici o recompensă sau aplauzele asistenței. Mi-am zis, iată, nimic nu e pierdut dacă mai există oameni care nu acceptă singurătatea și chinul unui semen de-al lor, și-i sar în ajutor în momente de grea cumpănă, numai și numai din generozitate, din prietenie și respect față de condiția umană.

Dar tot cu acest trist prilej a mai apărut și o bocitoare pe post de păcălici, care a început să jalească de zor, ca la mahala, încercând să frângă inimi și cîntînd se arate cât de mult suferă după cea dispărută. N-a uitat să amintască de sprijinul pe care i l-a fi acordat până în ultima clipă, de tandrețea cu care ar fi acroșat-o până când a închis ochii. A vărsat lacrimi de crocodil care, din păcate, au înțeles pe mulți, în special pe multe femei mai slabe de înțeles, înțelegătoare, la rândul lor, de câtă durere poate să exprime un „suflet sensibil”. De unde să știe ele că dispăruta e chiar o victimă a celei care o jalește mai tare? De unde să știe ele ce-a pățit, sărmana, mulți ani, chiar de la această creație imponderabilă în haina de bocitoare și care i-a fost odinioară cel mai nezuțitor cârmă?

Reprezentarea a părut multora autentică, deși e un fals ordinar, un trucaj pus în scenă de o minte diabolică înzestrată cu arta de a face din ală nătra și din negru alb. (Întâmplarea mi-a adus aminte de cruciații care, după ce mătăsăreau zori de dumani, se ducenă fuguți la Sfântul Mormânt, ca să se închină, închinici) Iar noi, cei care știm adevărul, am rămas înmormunți de preștigiată mălastră a cuiu care nici măcar o floare n-a fost în stare să trîntească la călătorii colenii noastre. Și din nou ne-am spus — pentru a căta ană? — ce amar poate fi proștit românul, cât de credul poate el să fie, așa ne trebuie dacă Dumnezeu nu ne-a înzestrat cu darul de a separa adevărul de minciună, binele de rău.

Și totuși, cam în același timp s-a petrecut ceva care ne contrazice și ne dă dreptul la speranță. Am fost la o „repetiție generală cu public” la Naționalul buzeștean. La sfârșit, spectatorii, ridicăți în picioare, i-au aplaudat minute în sir pe actori, regizor, scenograf și frumosa lor realizare. Dar momentul sărbătoresc a fost spulberat de o altă bocitoare, care a apărut pe scenă îmbrăcată ca o frumusețe în producție de odinioară și a început să jalească de mama focului că uite, niște ticăloși i-au interzis accesul pe scenă unui mare artist și de-abia acum, după patru ani, el reușește să urce din nou pe scena care i-a fost atât de dragă, fiind repus în drepturile firești.

Dar comedia jucată de ipochimen a fost sancționată prompt. Cei din sală știau adevărul și n-au acceptat să se prefacă a nu-l cunoaște. N-au fluierat, n-au huiduit. Au început să se așeze la locurile lor, așteptând ca jelația ipocrită să se sfârșească. Fiindcă marele actor nu l-a luat nimeni dreptul de-a urca pe o scenă românească. I s-a luat numai directoratul, afemerul directorat. Pe care, iată, jeli-toarea de profesie care se cocotase pe scenă, i l-or fi putut oferi din nou, dacă și-ar fi dat demisia dintr-un post pe care îl ocupă fără nici un merit. N-a făcut-o și a mai dat și chiz cu vaietele lui în care n-a crezut nimeni. Fiindcă uneori e foarte greu să-l protestezi pe român, iar cal care îndrăznește s-o facă și e prins cu ocau mică, e vai și amar de pielea lui!

Domnul Emil Constantinescu, președintele CDR:

„OPOZIȚIA ESTE MINORITARĂ ÎN PARLAMENT, DAR ACUM ESTE MAJORITARĂ ÎN SOCIETATE”

80 % dintre români vor reformă și privatizare și tot 80 % refuză guvernul Văcăroiu

Spre deosebire de alți lideri politici (care o cabană retrasă, care o vânătoare...), dl Emil Constantinescu nu a avut vacanță. Ne-a declarat că nu a avut timp pentru așa ceva și că lucrează câte 12-16 ore pe zi! În seara dinaintea zilei realizării interviului, am sunat acasă la dl președinte pe la ora 20 și ne-a răspuns dna Nadia Constantinescu, rugându-ne să sunăm la o oră mai „potrivită” pentru a-l găsi acasă pe domnul profesor, respectiv... după ora 23!



— Din președinte, discuțiile CD—Iliescu sunt considerate, de către comentatorii politici, un eșec și, în același timp, o nouă cavalcadă trasă de președintele Iliescu în stilul său caracteristic!

— Aș prefera să transpunem discuția în termeni politici fără echivoc! Apreciez că discuțiile de la Cotroceni au reprezentat un dialog util prin sinceritatea lui! Util pentru părți și, mai ales, util pentru societatea românească — ea a putut să aibă o imagine mai clară, prin această întâlnire, asupra opțiunilor principalelor forțe politice în momentul de față (care sunt, neîndoișor, PDSR și Convenția Democratică). În privința modului în care acestea văd rezolvarea unei situații cu care toți suntem de acord. Anume, că România se află într-o criză economică, politică, socială și morală extrem de gravă! Dacă suntem de acord asupra acestei situații, din păcate nu există același acord în privința modalităților de depășire, de ieșire din această criză! Important este că întâlnirea de la Cotroceni a prilejuit Convenției posibilitatea să prezinte PDSR, președintelui — în egală măsură un arbitru, prin funcție, și un lider de necontestat al PDSR în realitate — dar mai ales națiunii române o ofertă de deschidere în vederea rezolvării crizei. Nu a fost ușor să realizăm acest lucru, noi ne-am pregătit îndelung. Am pus în centru o construcție a unui plan politic de ieșire din criză, a unui plan de guvernare și în mod firesc am ajuns și la modalitățile de realizare a acestui plan.

În actualul moment am încercat să epuizăm posibilitățile democratice, de rezolvare prin parlament printr-o colaborare cu PD-FSN. Din păcate, la convorbirile de la Cotroceni, președintele s-a menținut pe pozițiile anterioare, reitând ideea unui pact politic general, care să cuprindă toate formațiunile din

parlament și care de fapt să asigure un sprijin necondiționat actualului guvern. Noi am arătat că acest pact, văzut ca un gentlemen's-agreement, sau ca o formulă de coexistență, ar fi fost poate util la începutul anului 1990, ar fi scutit țara de multe bulevsări mai mult sau mai puțin minerești! Chiar acest dialog politic nu îl putem vedea decât ca un joc fără nici un fel de finalitate!

— Ce urmează? Este o situație fără ieșire?

— Ieșirea din criza economică, socială, morală, nu poate să fie decât politică, pentru că ceea ce lipsește în momentul de față în România este decizia politică de a depăși situația actuală, de a înfrupta reforma și democratizarea completă. Iată că nu de soluții ducem lipsă! Noi avem soluții, avem programe, suntem dispuși să colaborăm! Și soluția implică ceea ce de altfel dl Adrian Năstase a recunoscut în finalul dialogului televizat de săptămîna trecută, și anume că liderii politici, partidele să pună mai presus interesele naționale decât interesele de partid. Din păcate, acest final nu a fost deloc concordant cu prima parte a intervenției domniei sale, care a fost dedicată în întregime unui calcul meschin de procente și de alianțe, în vederea menținerii puterii! Noi am făcut acest pas, acum mîine se află în terenul puterii și bineînțeles și responsabilitatea!

— Ce credeți că vor face?

— Probabil următoarele evenimente vor consacra o alianță și mai strînsă, afisată chiar, la vedere, mult mai la vedere, între PDSR și partidele pe care noi le considerăm extremiste. Extremiste și clar antireformiste și antieconomice în momentul în care s-a acceptat ca politica națională integrarea europeană! Cred că au predominat calculele conjuncturale, de moment, care nu pot decât să amâne rezolvarea de

fond a problemelor! Prețul, însă, va fi plătit de poporul român!

— Sindicatele au dat un răgaz ca aceste discuții să aibă loc! Având în vedere eșecul convorbirilor și declarația sindicatelor că nu mai au ce discuta cu actualul guvern, implicându-se direct în sfera politicii, cum vedeți viitorul apropiat?

— În cele din urmă această realitate a fost acceptată și de liderii partidului de guvernământ! De fapt, trebuie să recunoaștem că dinamizarea vieții politice românești, care s-a produs în lunile decembrie-ianuarie, a pornit de la acțiunile sindicatelor! Mai întâi s-a obținut această platformă comună reformistă a sindicatelor, care plasează marile centrale sindicale din România în fruntea sindicatelor reformiste din Europa Centrală și de Est! Apoi a venit cerința, exigenta politică, pentru un guvern de coaliție PDSR—CD, cu sau fără PD-FSN. Noi am răspuns acestei cerințe a sindicatelor atât prin motiunea de cenzură, urmată de întreruperea vacanței parlamentare pentru discutarea ordonanțelor, cât și prin oferta ultimă de la Cotroceni! S-a dovedit de această dată că opțiunile sindicatelor erau concordante cu opțiunile societății civile! Sondajul IRSOP realizat la sfârșitul lunii noiembrie arată că populația României împărtășește aceleași opțiuni: aproape 80 la sută pentru reformă și privatizare, în condițiile în care gradul de neîncredere al populației României în guvernul Văcăroiu este de aproape 80 la sută!

— Credeți că vor avea loc tensiuni sociale care, din punct de vedere politic, să-i forțeze mâna președintelui Iliescu, să-l ducă spre inițiative politice pe care acum nu le dorește?

— Este dificil de anticipat! Se menține un statu-quo pe timpul vacanței parlamentare și o relativă lipsă de acțiune a guvernului. Odată cu începutul lunii februarie vor demara discuțiile privind FMI și eventual aplicarea unor măsuri legate de acest memorandum! Cred că eficacitatea acțiunilor sindicatelor este direct legată de evoluția nivelului de trai!

— Alegerile generale anticipate ar fi profitabile pentru Convenția Democratică și ar rezolva această criză politică?

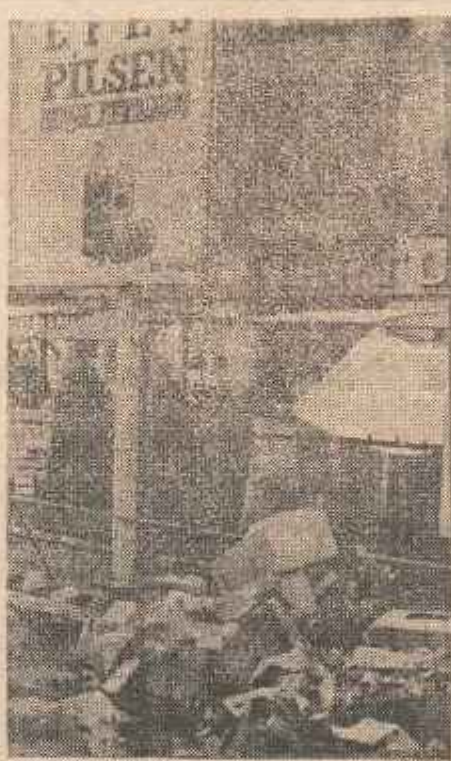
— În momentul de față cred că este clar pentru toată lumea că situația s-a schimbat față de sfârșitul lunii noiembrie, a evoluat rapid în favoarea Convenției Democratice, care este acum receptivă ca o forță activă, reformatoare, pregătită să scoată țara din criză, concomitent cu o diminuare a influențelor nu numai ale partidului de guvernământ, dar și ale celor extremiste! Alegerile generale anticipate în momentul de față ar duce la o schimbare a situației, pentru că este clar că în acest moment opoziția democratică — față de guvernarea actuală — este minoritară în parlament, dar este majoritară în societate!

MARIAN GHÎTEANU ■

BUCUREȘTI - CEL MAI MURDAR ORĂȘ AL EUROPEI

Fiecare dintre noi se lovește în fiecare zi de mizeria care tinde, la modul cel mai propriu, să devină mediul nostru natural de viață. Toți vedem maldărele de gunoi de pe străzi și din parcuri, noroalele și mocirla care inundă chiar și bulevardele din zonele centrale ale orașelor. Toți vedem mizeria, ne lovim de ea. Peste tot, ea se adaugă necazurilor de tot felul pe care le întâmpinăm în tranziția către nu se știe ce. Potrivit multora dintre cei avizați - oameni care au umblat și prin "străinătăți" - Bucureștii aspiră cu șanse reale la titlul de *cel mai murdar oraș al Europei*.

Cum am ajuns aici? De ce? Suntem un popor necivilizat și needucabil? Cum putem să scăpăm de acest adevărat blestem? Cum putem "intra în Europa" altfel decât pe un morman de gunoi?



mulă împănă se blășează toate dorințele de mai bine ale românilor.

Că nu au fost și că nu sunt bani știm. Făcând abstracție, deci, de acest „amănunț” — cu toate că, se spune, Primăria Capitalei va dispune în acest an de un buget acceptabil — să mergem pe firul cauzelor care au generat și care întrețin fenomenul de suburbanizare galopantă ale cărei consecințe se reflectă pregnant în viața noastră de zi cu zi.

În răspunsul pe care l-am primit de la Inspectoratul de Poliție Sanitară și Medicină Preventivă al municipiului București — sub semnătura inspectorului sanitar șef, dr. Vasile Frunză și a șefului corpului de control, dr. Ilie Pais — după ce situația pre-colectării și evacuării reziduurilor solide menajere și stradale din București este calificată drept catastrofală ni se spune că I.P.S.M.P. a aplicat o serie de amenzi însumând 12.950.000 lei. Au fost sancționate astfel R.A.S.U.B. și A.D.P., lor adăugându-li-se un număr de 159 de agenți economici care au încălcat actele normative privitoare la salubritatea orașului. Între cauzele catastrofei, conducerea I.P.S.M.P. enumeră: ● deficitul de recipiente pentru pre-colectarea reziduurilor menajere (arătându-se că prețul „pipărat” al acestora pune multe familii în imposibilitatea de a și le procura); ● deficitul numeric de utilaje specializate în colectarea și transportul reziduurilor respective; ● lipsa de interes și de fermitate a personalului însărcinat de Consiliile locale cu controlul edilitar și cu urmărirea activității unităților de salubritate; ● sprijinul financiar insuficient (din nou banii!) acordat regiilor de profil (R.A.S.U.B. și A.D.P.); ● salariile extrem de mici ale celor care lucrează în domeniu.

Pentru remedierea în regim de urgență a situației actuale, I.P.S.M.P. propune: ● redimensionarea (reducerea) zonelor de acțiune cu care sunt încărcate autovehiculele speciale de transport și salubritate prin sporirea parcului de astfel de vehicule; ● adoptarea unui program de evacuare a reziduurilor menajere și stradale și de salubritate mecanică a arterelor de circulație, program care să fie stabilit și urmărit riguros de Consiliul Local al

Municipiului București; ● înființarea unei rampe de depozitare controlată a reziduurilor solide în zona de nord a Capitalei, în vederea scurtării distanțelor care seceră „producătorii” de gunoale din seroarele 1 și 6 de rampa Gîlga; ● sancționarea drastică a personalului de control din domeniu pentru activitatea ineficientă desfășurată.

Toate bune și frumoase, dar cum putem să stopăm, totuși, acum, adevăratele agresiuni împotriva spațiului urban de locuire, ce putem face pentru a redimensiona nu spațiile de înărcare ale mașinilor speciale ci pentru a impune respectarea regulilor elementare de locuire urbană?

Pe această temă am discutat cu dl profesor arhitect Ștefan Lungu, vicepreședintele Uniunii Arhitecților din România. Analizând cauzele care au adus Bucureștii în situația de a dobândi titlul de cel mai murdar oraș european, domnia sa a evidențiat rolul nefast al procesului de urbanizare forțată desfășurat în perioada 1960-1989. Locuirea urbană presupune respectarea de către fiecare cetățean a unui cod comportamental specific, cod pe care orașeanul trebuie să-l aibă în sânge. Abaterile de la regulile acestuia — voluntare sau nu — transformă orașul în mahala. Nu este vina celor urbanizați forțat că au devenit nu orașeni, ci mahalagii. Rupți de mediul rural — care are cu totul alte norme de viață colectivă — țărani proletariați nu au putut să parvină la condiția de orașeni pentru că nu au fost interesați să respecte spațiul urban în care nimie nu le aparținea. Rădăcina răului este exproprierea țăranilor care au fost siliți astfel să se lepede de condiția lor naturală și să se scolarizeze vrând-nevrând în afșeria de orașeni. Pe de altă parte, proprietarii urbani deposedați de locuințe prin naționalizare și-au pierdut respectul pentru oraș, pentru un spațiu în care, dintr-o dată, nu mai erau acasă. De aici până la pierderea oricărei urmă de respect pentru spațiul urban nu a mai fost decât un pas: care, din păcate, a fost făcut de mulți. Nu ne respectăm, deci, orașul. Într-o astfel de relație, pierdem cu toții.

MARCEL APOSTOLĂSCU ■



Am adresat înțelegerile de mai sus edililor Capitalei. Nici de la Primăria Generală și nici de la Primăria

sectorului 6 — singura primărie de sector contactată de noi în cadrul analizei — nu am primit nici un răspuns.

Bănuim, însă, cum ar fi sunat un răspuns oficial. Ar fi fost scurt și cuprinzător: nu avem bani. În această lor-

Alte amănunte despre asasinii lui Ioan Luchian Mihalea

• Toată lumea îi cunoaște ca băieți buni și mulți nu cred că ei sunt ucigașii. Care e adevărul?

Cazul Ioan Luchian Mihalea poate fi asemuit Triunghiului Bermudeilor: fenomen inexplicabil. Asasinii — GAVRILA NELU FLORIAN și PAUN IONEL — au reputația de băieți buni, sfinși, bine crescuți, fără vicii, curaji, bine îmbrăcați, inteligenți, ce mai, buni ca pâinea caldă. Mulți dintre cei care l-au cunoscut încă mai cred că nu acești doi băieți sunt asasinii căutați de Poliție.

**Tatăl vitreg l-a înfiat
și l-a trimis la...
Casa de copii!**

Gavrila Nelu Florian a fost internat în Casa de copii, la 13 ani, pentru că nu era dorit de tatăl vitreg. Margareta Bucur — directoarea Casei de copii școlari nr. 9: „A fost adus la noi în 25 noiembrie 1987, conform unei hotărâri a autorității tutelare a Sectorului 3. Motivul — așa cum rezultă din hotărârea de internare — cererea mamei de a fi internat într-o casă de copii, pentru că în familie nu exista posibilitatea să fie supravegheat permanent. El a fost adus la noi când încă era în clasa a VIII-a. Există la dosar și o caracterizare a dirigintei de la Școala 198, unde a fost elev, înainte de a fi internat în Casa de copii, în care se motivează rezultatele mediocre de la învățătură prin lipsa de supraveghere permanentă a copilului. Nu existau alte motive: tulburări de comportament sau lipsa de la ore. Cu un an înainte de a veni la noi, băiatul a fost supus unui examen psihiatric, la Policlinica Sectorului 3, serviciul de neuropsihiatrie infantilă. Diagnostic: „Intelect în limite normale, randament școlar mediu, scăzut prin deficit didactic restant din clasele anterioare. Se recomandă intensificarea ajutorului didactic în familie și școală”. Dosarul a confirmat ceea ce mi-a povestit mama lui: în 1984, când băiatul avea 10 ani și mama s-a recăsătorit, el a fost înfiat de acest al doilea soț, Gavrilă. Băiatul se numea Marcea, după tatăl natural. Noul soț, Gavrilă Stan, este de acord cu înfierea și a solicitat autorității tutelare a Sectorului 3 să îi fie încredințat copilul natural al numitei Marcea Lucia. În afara faptului că nu exista posibilitatea ca băiatul să fie supravegheat atât cât trebuia, aveau și o casă mică, o garsonieră, iar noului soț începuse să nu-l mai convină anumite lucruri și atunci mama s-a gândit să-l dea la o școală cu internat, ca să nu fie în permanență acasă.

În Casa de copii școlari nr. 9 domină cei de vârstă cuprinsă între 15—19 ani. Nu am avut niciodată copil care să ne facă probleme. Prima impresie pe care o făcea Gavrilă Nelu Florian: era foarte politicos, îi plăcea să aibă hainele totdeauna curate. Citea foarte mult — era plăcerea lui cea mai mare. Vesnic citea ceva și asta mi-au confirmat și copiii cu care a locuit în cameră la internatul Liceului Aurel Vlaicu. El a terminat clasa a VIII-a la noi, apoi a fost îndrumat spre acest liceu, unde s-a pregătit,



Maria Călin: „Ta-su e un om cumsecade. Ea e mai rea”.

dorind să lucreze la Metrou. La noi a stat permanent numai câteva luni. La fiecare sfârșit de săptămână pleca în familie. Mama lui era unul dintre părinți care se interesau foarte des de fiul său, ținea permanent legătura cu noi. Fiind elev al liceului, în timpul anului școlar locuia în căminul de acolo, dar era permanent supravegheat de pedagogul său de la Casa de copii școlari.

În general, părerea oamenilor este că unde există colectivități de băieți, trebuie să existe și homosexualitate. Acești copii sunt supravegheați 24 de ore din 24. Există cel puțin trei supraveghetori de noapte. Nu s-a semnalat niciodată așa ceva printre ei. Florian părea un copil normal, care nu a dat niciodată prilejul să se vorbească urât despre el, ori să ne facă probleme. El a stat aproape patru ani la noi. După 1990, când a plecat de la Casa de copii școlari, a venit și mi-a arătat legitimația, că lucra la Metrou. A vrut o adeverință precum că a fost elevul unei Case de copii școlari, pentru că își dorea foarte mult o casă. Mi-a spus că e foarte mulțumit, câștigă foarte bine. Dorea să-și continue liceul la seară. Din 1991 nu l-am mai văzut, n-am mai știu nimic despre el.

**Asasinul lui Mihalea
locuiește pe strada...
MIHALE !!**

Parcă opera unui destin nemilos, părinții lui Gavrilă Nelu Florian locuiesc pe strada Stelian MIHALE! Am cerut vecinilor de bloc câteva păreri despre familia Gavrilă.

Maria Călin, vecină de palier: „Ta-su e un om cumsecade. Ea e mai rea. El zice bună ziua, dar ea nimic. Despre băiat, ce să zic, se vedea un copil cuminte, toată ziua



Tudor Cebuc: „Era un băiat tare cuvințos: de zece ori dacă intra în casă, de zece ori dădea bună ziua. (Când a intrat la Mihalea, nu prea a dat bună ziua! A ucis! — n. red.). Eu l-am ajutat să se angajeze la Metrou. Câștiga foarte bine”.

cu cărți în mână, cu o gagică după el. Eu sunt în buclărie și se nădă prin perete, că el sunt acasă, dar de câte ori au mai venit zărișii, că au venit și de la Radio, n-au vrut să le deschidă. Sunt oameni singuratici. El a venit aici exact după revoluție. E bloc cu chirie. Eu stau aici de 20 de ani. De patru ani de când stau eu aici, nu-l cunoaștem. Au o fetiță de 5 ani și un băiat de vreo 10 ani, care sunt al lor, din căsătoria asta. Cred că nu se aveau bine cu băiatul cel mare, că nu prea venea pe aici. Astă-vară a stat mai mult aici, pe urmă a venit foarte rar. Nici nu mă saluta. Copilul e brunet, parcă e țigan, pe când ta-su vitreg e român, blond și poate dăla: nu l-o primi ta-su p-aici”.

Tudor Cebuc, vecinul de la etajul 10: „Are doi frați din actuala căsătorie. Era un băiat tare cuvințos: de zece ori dacă intra în casă, de zece ori dădea bună ziua. În ultimele două luni nu l-am mai văzut pe aici. Nu ne-a dat niciodată un indiciu că ar fi homosexual. Umbla cu fete, venea cu una după el. Cristina parcă: Tatăl vitreg nu prea îi agreea. Familia a cumpărat garsoniera în care stătea bu-



Dna Margareta Bucur, directoarea Casei de copii școlari nr. 9: „Erau supravegheați 24 de ore din 24. Părea un copil normal. Din 1991 nu l-am mai văzut”.



Victoria Barbu: „De câte ori venea, ne saluta. Nu mi-a plăcut tunsoarea lui”.



Luminița: „Zicea că e „panchist” și purta un cerceț în urechea stângă. Nu l-am văzut și eu cu o fată”.

general, de câștig ușor și, după o perioadă de însușire financiară la jocurile mecanice, pe care el le practica, nu găsea o sursă ilicită de bani, ideea de a-l ataca, suprima și jefui pe Ioan Luchian Mihalea venind la Gavrilă Florian, care cunoștea victima din 1991. Îl cunoștea întări, plător undeva în zonă. Sălii Palatului, între victimă și Gavrilă Florian stabilindu-se și stabilizându-se o relație — vizite reciproce — ce vizuiază, este aproape sigur, și viața lor particulară.

**„Panchistul”
Păun Ionel**

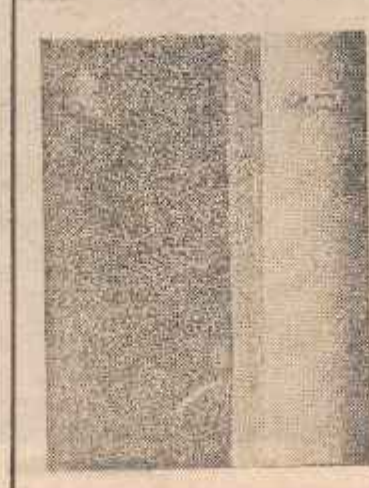
În strada Alecu Filipșor nr. 5, am stat de vorbă cu vecinii de bloc ai mamei lui Păun Ionel.

Victoria Barbu, vecina de la etajul trei: „Era un băiat cuminte și respectuos. El nu stătea aici, dar de câte ori venea, ne saluta. Ultima oară l-am văzut anul trecut, când nu mi-a plăcut tunsoarea lui. Mama lui e o femeie tare cumsecade. Ea l-a adus în București și l-a angajat la Metrou. Ea e pensionată de mai bine de doi ani”.

Luminița (mai mult n-a vrut să spună), vecină tot de la etajul trei: „Mătușa lui, tanti Maria, a fost clesară la Metrou. Ultima oară când l-am văzut, astă-vară, zicea că e „panchist” și purta un cerceț în urechea stângă. De multe ori l-am văzut aici, băiat cuminte. Îl știu de când era mic. De opt ani, de când stău aici, nu l-am văzut și eu cu o fată! Era mereu bine îmbrăcat și am înțeles că stătea cu chirie la o femeie, undeva pe la Drăvor. Nu-mi vine să cred și mă mir că el a făcut așa ceva... L-am mai văzut înainte de sărbători, era neschimbat, la fel — tunsoare scurt”.

DAN GHEORGHE ■
Fotografii de
RAZVAN PETRESCU ■

Ușa apartamentului lui Ioan Luchian Mihalea avea trei încuitori și un vizor. Precușii inutile! Trădând slăbiciuni pe care le arată mai degrabă adolescenții sau îndrăgostiții, frunza moartă care împodobește ușa pare a reprezenta, simbolic (un simbol funebru), cheia acestei uși închise pentru totdeauna...



Vă prezentăm confesiunile unor adolescenți mulatri. „Experiențele” trăite i-au marcat profund și ei își amintesc perfect toate șicanele, persecuțiile, nedreptățile suferite încă din copilărie. Dar, judecând matur, ei nu acuză pe nimeni ci încearcă, meru, să găsească posibile motivații...

Drama mulatrilor din România



Alberto François Sârbu



Marie-Elise Kombo

Culoarea pielii naște sentimente segregaționiste ?

Vă prezentăm confesiunile unor adolescenți mulatri. „Experiențele” trăite i-au marcat profund și ei își amintesc perfect toate șicanele, persecuțiile, nedreptățile suferite încă din copilărie. Dar, judecând matur, ei nu acuză pe nimeni ci încearcă, meru, să găsească posibile motivații...

„M-a numit «cioară», în fața clasei întregi”

Marie-Elise Kombo, 15 ani, elevă (la seral) la Liceul „George Călinescu”; tatăl: Kombo Joseph este polițist, ocupând o funcție importantă la Brazzaville (Congo) și mama: Pârvu Elisabeta, casnică, este președinta și fondatoarea „Asociației Mulatrilor din România” și, în același timp, are funcția de... inger pazitor al fetei sale. „Bețe în roate mi s-au pus încă din clasa întâi, când învățătoarea

le-a spus copiilor că va veni o... negresă (!). Au urmat, apoi, planurile lor de a mă bate, păstrez și acum bilețelele de amenințare. Nu mi-a fost, niciodată, frică pentru că mama m-a pregătit psihic și fizic pentru astfel de... situații. În clasa a doua m-am transferat la Liceul „George Enescu”. În clasa a cincea, profesora de limba română, dna Matilda Ionescu, al cărei soț era securist, m-a pus să fac o compunere cu tema viața țaranului. Când l-am replicat că nu mă pricep, m-a dat afară... A doua zi, m-a făcut „cioară”, în fața tuturor colegilor și, în final, m-a lăsat corigentă. Intotdeauna m-au și canat, nu m-au lăsat să particip la concursuri (studiam planul) din diverse și neplauzibile motive și tot așa. După Revoluție, ni se cerea valută pentru plata orelor particulare, astfel că am fost nevoită să mă retrag. An de an, mama trebuia să alege pe la toate forurile în drept ca să dovedească faptul că sunt cetățean român și nu este cazul să plă-

tesc școala... Nu vă mai povestesc cum, anumite persoane... binevoitoare au încercat să mă răpească și să mă drogheze... M-a salvat mama care a adus poliția la locul unde mă sechestraseră. Ultima mea problemă, cu un băiat mai mare, coleg, care mă injura și mă amenința, a fost... rezolvată, discret, de către body-guard-ul pe care l-am angajat de curând”.

„M-a izbit cu capul de ușă și aproape am leșinat de durere”

Sârbu Alberto François, 17 ani, locuiește la Căminul de copii orfani nr. 12 (Băneasa). Tatăl este din Africa Centrală, iar mama l-a părăsit de la vârsta de opt luni. Acum, ea este recăsătorită, are alți copii, are „viața” ei...

„Nu am reușit, niciodată, să scap de discriminări... Totuși, au existat și oameni cu suflet, cum ar fi dna Necula, fostă secretară la grădinița unde am „învățat” eu. Familia ei m-a acceptat ca pe copilul lor și, acum, dacă am nevoie de ceva ei mă ajută. A mai fost și dna Mircea, în casa căreia am locuit un an, dar nu m-am acomodat și, întâ-mă, tot la cămin... Aici, există și în prezent, o doamnă profesoară, Ieșanu, care intotdeauna m-a persecutat, jignindu-mă cu vorbe ca „ligan” și vorbind foarte urât despre mama... Copiii mă porecleau „cioară” sau „negru”. În '92 a venit la cămin, un educator, Tudoran Nicolae, acum l-au dat afară, care, cum mă vedea, mă injura, ori mă lovea... O dată, mi-a tras un șut în dos de era să cad pe scări și o palmă de mi-a tăsnit sângele din nas, asta numai pentru că i s-a părut că nu vreau să-l ascult. Altădată, beat fiind, iar mai-a dat un pumn, m-am izbit cu capul de ușă... În miez de noapte, pentru că mă duses capul foarte tare, am venit la dna Pârvu care m-a dus la spital cu un taxi... De când sunt în această Asociație, dna dir. Alexe Viorica nu mă mai poate suferi, de acum are cine să mă aperi, să mă ajute la nevoie... eu se simte supravegheată, nu mai poate învăța nimic cu dna administratoare... La cămin, avem o alocație de 160 lei lunar, pe care li primim la începutul vacanței”.

„Mă numea «maimuță» și mă lovea cu inelul în cap”

Sasa Selina, 13 ani, elevă la Liceul „Jean Monet”. Tatăl a studiat dreptul, Familia locuia în subsolul Am. basadei Zair și au abandonat, acolo, o fetiță de trei ani. Dna Iuliana Seguru, la sugestia unui militan ce asigura paza Ambasadei, a luat-o de suflet. Actele de înfiere nu au putut fi încheiate, așa că Selina este încredințată acestei familii de oameni înimoși, care o cresc și o educă așa



Daniela Georgescu



Andreea Nica

PSIHIATRIA

instrument de tortură
în mâna Securității

• A săvârșit infracțiunea de propagandă
contra orânduirii socialiste

Di Wilhelm Chirlacovski, născut în 15 februarie 1931, operator-șef la Fabrica de Cement „Stânca” din Brăila, căsătorit, un copil.

A fost subiectul dosarului penal 783/1975, fiind acuzat de infracțiunea de propagandă contra orânduirii socialiste, ca urmare a unui memoriu trimis lui Ceaușescu, în care cerea ca partidul să nu se mai amestece în treburile sindicatelor. Conform Ordonanței Procuraturii Militare București — dosar 783/B/1975, din 7 februarie 1976, este învinuit că a redactat și expediat prin poștă două scrisori adresate conducerii superioare de partid, concepute într-o manieră de natură a crea impresia că exorimă opinia unui grup de muncitori de la Uzina „Progresul”; a făcut afirmații calomnioase și ostile orânduirii actuale, cu referire la anumite aspecte de ordin economic și de asistență medicală și socială, scrisori în care a proferat amenințări care vizau conducerea superioară de partid și care includeau ideea înlocuirii acesteia, precum și a formei de guvernământ prin mijloace violente. O scrisoare cu un conținut asemănător, pe plicul căreia scria „Frații României”, a fost redactată de învinuit și pusă într-o cutie poștală pe data de 26 mai 1975, înscrisul fiind anonim și fără destinatar; scrisoarea a fost reținută de Direcția Poștei și Telecomunicațiilor din Brăila și predată Inspectoratului Județean al M.I. În cursul urmăririi penale s-a dovedit că Di Chirlacovski este autorul scrisorilor. Pe data de 19 iulie '75, i s-a făcut percheziția la domiciliu; între 19 iulie și 16 septembrie același an, a fost cercetat la sediul Securității din Brăila. Între altele fiind întrebat unde a ascuns armamentul, a răspuns că a ascuns un tun în bucătărie după ce l-a demontat.

Pe 16 septembrie '75, organele de cercetare penală din Brăila l-au internat, abuziv, la secția „Psihiatrie” a Spitalului Brăila cu diagnosticul: „psihopatie polimorfă, predominant explo-

ziv-paranoică (cu frecvente decompensări)”. Diagnosticul a fost fixat la expertiza din ziua următoare, iar bițetul de internare a fost eliberat de I.M.L. — dr. Maria Magdalena Dubău — de la Policlinica Județeană Brăila, fără să examineze bolnavul și fără ca acesta să fi avut fișă medicală la psihiatrie până în acel moment. La data internării la psihiatrie, Di Chirlacovski era pensionat temporar de boală, prin decizia medicală nr. 129 din iulie '75, cu diagnosticul „scizofrenia stângă”. Această decizie este anulată și înlocuită prin decizia nr. 571/14395/27.XI.1975 care îi clasa „înapt” cu diagnosticul de „psihopatie polimorfă”. A fost dus la Militia Municipiului Brăila unde, în fața organelor Procuraturii Militare București, a fost judecat de urgență și prin ordonanța dată de Securitate a fost obligat să se prezinte, lunar, la cabinetul de psihiatrie al Policlinicii. Pentru că Di Chirlacovski nu era omul să... cedeze fără luptă, în martie '76, a solicitat comisiei de expertiză să i se analizeze ultima decizie medicală dată la intervenția Securității, pentru a se putea reangaja. Comisia a refuzat anularea. Apoi, s-a adresat Ministerului Muncii, Direcția pentru probleme de muncă, dar... zadarnic. În schimb, a fost rechemat la sediul Securității din Brăila și amenințat că va fi ascuns... „de nu o să te găsească nimeni”. În final, a fost obligat să dea o declarație că, în cazul în care va mai contesta sau va sesiza diverse furturi pentru a-și relua serviciul, va fi trimis la închisoare pentru 15 ani, iar familia va fi evacuată din apartament.

Comisia pentru elucidarea abuzurilor psihiatrice, cercetând documentele prezentate de Di Chirlacovski și examinându-l, minuțios, a decis că nu prezintă nici un fel de tulburări psihice și că a fost, cu siguranță, victima unui tipic abuz.

A consemnat BRINDUȘA NICOLAE ■



Selina Sasa și Iuliana Segura

cum se cuvine, alături de ceilalți doi copii ai lor.

„Colegii s-au obișnuit cu mine... Adevărul este că am avut o învățătură extraordinară, dna Silica Dudun, care l-a pus la punct. Acum, am mari probleme cu profesora de matematică, dna Mona Palade. Are pică pe mine că și pe mulți alți copii, de altfel... Ea își permite să facă politică la ora, o interesează cu ce spray-uri ne dăm, ce daruri am primit de Crăciun, etc. La început, prin clasa a cincea, până a venit mama la școală să facă scandal, mi „numea”... maimuță, îmi dădea cu inelul în cap, îmi vorbea urât... De atunci, are și mai mare pică pe mine! Cred că vrea să mă lase corigentă, numai și numai ca să pierd bursa. Această bursă am câștigat-o nu pentru merite deosebite la învățătură ci pentru că mama și tata sunt pensionari.”

„În timpul Revoluției, Securitatea m-a ridicat ca ...teroristă”

Georgescu Daniela, 21 ani, studentă în anul trei la Facultatea de Litere. „Viața mea a fost cam „dificilă”. Tatăl meu a plecat în Nigeria înainte de a mă naște. El a cunoscut-o pe mama când a venit la o specializare, la Ploiești (unde locuim noi), în domeniul petrolului. Mama nu a avut posibilitatea să mă crească. Până la 7 ani am locuit la bunici,

apoi m-au luat sub tuteia nașii mei. Vreau să-l rog, pe această cale, să înțeleagă că eu le port întregă mea recunoștință, chiar dacă, de trei ani (!), nu l-am mai vizitat. A fost greu, într-adevăr, ce credeți? La școală, era foarte bine, nu s-au făcut, niciodată, discriminări. O singură dată, în timpul Revoluției, am fost luată din tramvai și dusă la sediul Securității, pe motiv că aș fi fost... o teroristă... periculoasă (!). Aș vrea să-l găsesc pe tatăl meu despre care am aflat că ar fi directorul unei mari companii petroliere din Nigeria. Pentru că nu am suficiente date, îmi este, practic, imposibil să-l dau de urmă.”

„Mama nu a recunoscut, niciodată, că sunt mulătră”

Nica Andreea, 19 ani, elevă (la secol) în ultimul an, la Liceul „Iulia Hasdeu”. Tatăl său este din Tunisia și a plecat înainte de a se naște. Mama ei s-a recăsătorit, are un alt fiu (16 ani) și, în prezent, este divorțată.

„Ca este dramatic și comic, în același timp, e faptul că mama nu a recunoscut, niciodată, că sunt... mulătră (!). Iar „lata” nu m-a putut suferi și mi-a spus-o mereu. El era șofer pe TIR. Adesea, venea beat, în miezul nopții, mă trezea și mă pune să „recit” lecțiile de a doua zi. Cum era și normal, zăpăcită de somn și sperintă, habar nu aveam și atunci mă snopea... La școală, colegii, ca toți copiii, nu m-au jignit în mod deosebit.”

În loc de concluzie

Acesta este o „fărămă” de viață adevărată „văzută” prin ochii unor copii inocenți. Trebuie spus că, niciodată, chiar la limita rezistenței fiind, copiii mulătri nu vor ceda, nu vor fura! Preocupările lor sunt artistice: Maria este cântăreață, Selina studiază vioara, Andreea cântă, Al-

berto dansează și este un bun atlet iar Dana scrie versuri. Asociația Mulătrilor, inițiativă unică în țară, este o mure și afectuoasă familie grație luptei susținute duse de dna Elisabeta Părvu.

BRINDUȘA NICOLAE ■
Fotografii de ELENA GHERA ■

NEBUN, LA NEBUN TRAGE

Reporterul nostru a surprins această scenă tragic-grotescă lângă soclul de Pe care a fost demolată statua lui Lenin. N-am aflat cine este bărbatul care face nudism în plină iarnă, dar nu este greu de înțeles că este vorba de un om cu mintea întunecată de boală. Bițetul om dorea să ia locul răposatului. Din acest punct de vedere continuitatea ar fi fost perfectă și logică.



Sindromul curtoaziei

În scurtă vreme, președintele Bill Clinton a reușit să-și creeze o panoplie sa de saxofoane, primind în dar, pe parcursul unui turneu considerat istoric, câteva asemenea instrumente. Un bucatar extravagant i-a pregătit chiar un sos din ciocolată! O asemenea învâlmășeală europeană în jurul unui obiect inventat pe meleagurile bătrânului continent, dar folosit semnificativ în Lumea Nouă, indică un adevărat sindrom: sindromul curtoaziei. Chiar dacă SUA excelează tradițional prin pragmatism și, mai de curând, a pus pe roate NAFTA și pe rușii APEC, chiar dacă Washingtonul privește spre Pacific cu o curiozitate mai activă decât peste Atlantic, Europa rămâne la părea că America este „umbrela”, antidotul la toate relele sale locale, garanția suprema a supraviețuirii rezonabilei sale civilizații. Într-o bună măsură așa și e. Dacă președintele Bill Clinton ar fi avut în cap numai „dragoni” mai mari sau mai mici, vizibili sau potențiali, nu ar mai fi efectuat faimosul turneu, care l-a oboșit, de la Bruxelles la Praga și de acolo la Moscova, Kiev, Minsk sau Geneva. Șeful executivului american a colindat Europa, pentru a pune la punct problemele ei centrale și adiacente. Curtoazia sa a fost mare: față de NATO, față de est-europeni, față de est-răsăriteni slavi, față de Damasc, ultima redută a imponderabilei păci în Orientul Mijlociu, care este, vai, atât de aproape de Europa.

Ajunsa la Washington, Clinton a putut rememora în alinamentul cel mai dramatic al Europei — Rusia — anumite evoluții tipic rusești. Egor Gaidar și-a dat demisia. Gaidar nu este un activist mărunț, umflat cu pompa de tranșee și pus să transmită indicații. El este, sau, mai rău, a fost arizantul reforme, care urma să aducă de pe hărțile din Kremlin în realitatea pravoslavnică.

Dispariția sa administrativă, argumentată de faptul simplu, dar elocvent, că reformatorul nu este lăsat să reformeze, a produs emoție la Moscova și o prudentă deferență la Washington. Clinton s-a simțit dator să declare că „reforma nu se bazează pe un singur om”. Atât. Casa Albă nu a dorit să îl atace pe Elțin imediat după o vizită americană la nivel înalt, soldată cu amabilități reciproce și înțelegere de comprehensiune pe termen lung. După demisia lui Gaidar au urmat alegerile din Dumă pentru posturile cheie în conducerea arestei. Președintele a cinci comisi, printre care, ah, a celei de „geopolitică”, au revenit PLD-ului. Washingtonul, mărșă de aceeași inteligență curtoazie, nu a comentat chestiunea. După alegerile din Dumă, ministrul de externe Kozirev a lansat petarda inechivocă privind imperativul menținerii bravilor ostai ruși în țările vecine. Washingtonul a simțit nevoia să tragă aer în piept, să-și revină și să analizeze. A urmat, în sfârșit, ședința Consiliului Securității, sub înțeleptă și directă conducere a lui Boris Elțin, având pe ordinea de zi punctul unic și profund elocvent al producerii unor noi tipuri de arme și armament. În cercurile catastrofiste din Moscova se discută despre apariția unei noi fantome strategice: arma geopolitică. La Washington problema se va debata în cerc restrâns și va fi urmată de o tăcere plină de înțelegere sau întrebări cât se poate de cordiale...

RADU BUDEANU

TURNUL BABEL

„Vidur” inconjurător

■ „Moscova nu crede în lucruri”, dar Occidentul crede în Moscova! După fiecare impuls negativ emis de KREMLIN, WASHINGTONUL și capitala aferente au găsit de cuviință să transmită un impuls pozitiv. Povestea continuă la pas: vocea ministrului rus de externe a declarat, după vizita președintelui Clinton și atât de fructuoasă întâlnire din sala Sfântului Gheorghe, că „cooperarea completă din țările comuniste (CSI) ar constitui o soluție extremă, dacă nu chiar extremistă, întrucât vidul de s-ar crea astfel ar putea fi ocupat de forțe ostile”. Quod erat demonstrandum. ■ Și la sută din maghiari, sondaj de Consiliul pentru cercetare economică și socială din Marea Britanie, cred că perioada de glorie a UNGARIEI a corespuns „perioadei Kadar”. Această ciudată certitudine creează clima adecvată pentru viitoare alegeri: socialiștii (ex-comu-

nizii) sunt creditați cu 25 la sută, ceea ce, ținând cont de joarele alianțelor, le-ar permite recucerirea unui act de putere care cuceră atâtea nostalgici. ■ Partidul democrat-cristian din ITALIA a murit. Decesul a fost impus de apropiatele alegeri generale. În locul său s-a născut Partidul Popular. Se joacă, că, prin aceasta, o schimbare de față ar fi necesară în urma imenselor scandaluri care l-au erodat până la a-l împinge în afara jocului la recente alegeri locale. ■ Într-o autoritate smirnovistă de la TIRASPOL și conducerea Armatei a 14-a rusă s-au lăsat noi și fulminante controverse. Pentru a lăsa situația sub control, s-a decretat starea de urgență, care va fi valabilă până la 1 martie sau, dacă părușoia continuă, mai mult. ■ O viză întârziată la nivelul miniștrilor de externe a reunit, la Ankara, GERMANIA, ANGLIA ȘI TURCIA. Minis-

Noul guvern rus

Președintele rus Boris Elțin a semnat un decret de numire a noului guvern. În care reformatorii radicali au pierdut patru posturi cheie, iar conservatorii și-au extins aria de influență. Boris Fiodorov, un personaj important al reformelor economice din Rusia, și-a păstrat funcția de ministru de finanțe, dar a pierdut postul de viceprim-ministru. În urma anunțării componenței noului guvern, Fiodorov a avertizat că va renunța la postul său. Condițiile puse de el pentru acceptarea portofoliului finanțelor nu au fost îndeplinite. Principala condiție a fost ca Viktor Gheraschenko să fie schimbat din postul de președinte al Băncii Centrale, dar acest lucru nu s-a întâmplat. În noua formulă de cabinet, industriașul Oleg Soskovet și-a menținut funcția de prim-viceprim-ministru, iar viceprim-ministri sunt conservatorul Aleksandr Zaveriuhin, reformatul Anatoli Ciubais și Egor Gaidar, care a demisionat. Serghei Șahrai și-a pierdut funcția de vicepremier, dar a rămas ministru însoțitor al problemele naționalităților.

Convorbire telefonică

Kohl — Elțin

Vineri, cancelarul german Helmut Kohl l-a contactat telefonic pe președintele Boris Elțin, pentru a comenta situația creată după formarea noului cabinet, în absența principalilor arizani ai reformei, Egor Gaidar și Boris Fiodorov, informează REUTER. Elțin l-a asigurat pe cancelarul german că Rusia va menține cursul reformei. Purtătorul de cuvânt al guvernului de la Bonn a afirmat că situația actuală din Rusia va

figura printre problemele convorbirilor de la Washington, dintre cancelarul Kohl și președintele Clinton.

Cercurile financiare engleze exprimă mari rezerve față de noul guvern rus și prevăd căderea lui Elțin

În numărul său de vineri, cunoscutul cotidian britanic Financial Times, citat de REUTER, apreciază că demisia lui Boris Fiodorov din noul guvern rus spulberă și ultimele speranțe de reformă economică în Rusia și amenință să arunce țara în haos. Legat de aceasta, se consideră că declarațiile primului ministru Viktor Cernomîrdin, potrivit cărora noul guvern va adănci și mai mult reformele economice, sunt „pură demagogie și dezinformare”. Semnatarul comentariului mai apreciază că plecarea celor doi principali arhitecți ai reformelor din Rusia, Egor Gaidar și Boris Fiodorov, va împinge țara și mai mult pe un făgaș ce va face jocul ultranaționalistilor, în frunte cu Vladimir Iirinovski. Privind într-o perspectivă mai largă, cotidianul opinează că decizia președintelui Boris Elțin de a încetini reformele în Rusia ar putea duce, în final, la căderea și la dispariția sa de pe scena politică, deoarece, pierzând sprijinul Occidentului, el va deveni o pradă ușoară în mâna conservatorilor, care nu-l vor lerta pentru loviturile pe care li le-a administrat în prima parte a guvernării sale.

Deputații îl atacă pe Kravciuk

Parlamentul ucrainean l-a atacat cu furie pe președintele țării, Leonid Kravciuk, pentru tolerarea naționalismului rus în peninsula Crimeea și pentru semnarea cu Statele Unite și Rusia a acordului de eliminare a arsenalului nuclear de care dispune, dar nu a hotărât nici o măsură împotriva sa. Deputații l-au acuzat pe Kravciuk de trădare a intereselor naționale prin semnarea acestui acord și l-au criticat aspru pentru faptul că nu a reușit să interzică organizarea alegerilor prezidențiale din Crimeea, provincie ucraineană autonomă, unde un naționalist rus pare că se îndreaptă cu pași siguri spre victorie. Totodată, legislativul a votat un amendament la constituție, prin care i se acordă lui Kravciuk dreptul de a anula acte ale autorităților din Crimeea care ar încălca legea ucraineană.

Conflict diplomatic cu Ucraina?

Pentru a doua zi consecutiv, România și Ucraina s-au găsit angajate într-un schimb de replici, pe marginea problemei minorității românești din Bucovina de Nord. Eltin și românii din Ucraina au acuzat autoritățile de la Kiev că, prin modul în care au „desenat” harta electorală a țării, pregătită în vederea alegerilor legislative din 27 martie, au în vedere împiedicarea accesului lor în Parlament. Acuzările sunt cuprinse într-un comunicat dat publicității joi, la București, de către Alianța Creștin-Democrată a Românilor. Răspunșul autorităților ucrainene nu s-a lăsat așteptat. Contactat telefonic de către agenția REUTER, Ivan Susinski, responsabil electoral al regiunii Cernăuți, a declarat: „Există două circumscripții electorale care au populație majoritar românească și pe care, în mod deliberat, nu le-am scindat. Aceasta este un conflict artificial. Noi n-am primit nici o planșă, s-o spunem deschis. De ce această problemă apar întotdeauna numai în presa românească?” Săptămâna trecută, ministrul de externe al României, Teodor Meleșcanu a acuzat autoritățile de la Kiev că înalcă drepturile minorităților românești, permițând degradarea monumentelor istorice și limitându-le libertatea de expresie. Aceste declarații au fost respinse ulterior de un vicepremier ucrainean care, la rândul său, a întors acuza la adresa poporului român. În opinia Kievului, România ar proceda la asimilarea forțată a celor 160.000 de etnici ucraineni de pe teritoriul ei. (Mediafax)



tri au avut ce discuta: relațiile dintre UE și Turcia, dar și problema armeană-azeră, georgiano-abhază, kurdo-turcă. Faptul că Ankara e obsedată de aceste probleme e ușor de înțeles. Problema este de ce Londra și Bonnul se implică la vedere? ■ Premierul slovac VLADIMIR MECIAR a declarat, răspuns la întrebare cu mișcările minorității maghiare din Slovacia în direcția obținerii unui sistem de autonomie: „Depășesc limitele toleranței

acei factori politici care doresc obținerea unor drepturi colective. Dacă în continuare aceștia vor să escaladeze încoercările, trebuie să se aștepte că se vor confrunța cu puterea de stat. Această țară nu are intenția să cedeze nici măcar un singur centimetru din propriul său teritoriu, pentru că o cedare ar însemna crearea unor conflicte în zona Europei Centrale”. Scurt și cât se poate de cuprinzător! ■ Purtătorul de cuvânt al Inaltului Comisar

ONU pentru Refugiați a găsit în panoplia sa un termen limba: „frapant”. Abordând situația disperată din orașul bosniac Maglaj, unde ultimul convoi umanitar a reușit să pătrundă în 25 octombrie anul trecut, el a spus că semnele de malnutriție ale populației asediate sunt „frapante”. Iată un termen atât de cuvințos pentru o realitate atât de bezmetică încât nu mai avem cuvinte să continuăm...

RADU BUDEANU

Strategia mecanismelor sfărâmate

SECOLUL 21 VINE ȘI ÎN CHINA

Dărămarea a ce există pentru a construi totul din nou este o teză comunistă, și nu una parăcure, ci „firu roșu”, esența, rațiunea de a fi a marxism-leninismului. Comunistii au proclamat mereu necesitatea de a se rade din temelii structurile vechi orânduiri și de a se construi „o lume nouă”. În unele locuri amenințarea s-a și pus în practică și așa au apărut regimurile și economiile comuniste. Dar acestea — cel puțin cele din Europa — s-au prăbușit și țările est-europene, precum și cele provenite din fosta URSS, inclusiv Rusia, au căutat să determine care-i cea mai bună cale de urmat. Fără îndoială, au apelat pentru stat, pentru asistență de specialitate la țările occidentale dezvoltate și la diferite organisme ale lor. Și minunea s-a produs: ei, occidentali, care n-au sfărâmat nimic din temelii, care n-au dat la rețopit nici măcar un strung până n-au avut altul, mai bun, de schimb, care au evoluat firesc, fără zguduiri, ne-au dat nouă statul (de fapt ne-au trasat programul) de-a ne descotorosi de „structurile bolșevice prin mijloace bolșevice” — sfărâmatul mecanismelor, rasul din temelii și luatul de la zero. Evident, pe spezele și pe suferințele noastre.

Intuind nevoia de-a lucra cu ce avem, de-a nu sfărâma mereu mecanismele, ci de a le înlocui treptat, din mers, scriam la sfârșitul lui decembrie 1989: „Ce facem cu structurile pe care le avem? Pe termen scurt, e obligatoriu ca aceste structuri să fie utilizate, pentru ca viața să-și poată continua cursul în mod normal, pentru că să putem exista, pentru că oamenii să aibă loc de muncă, să aibă asigurată pâinea cea de toate zilele. În perspectivă însă, aceste structuri, care s-au dovedit prelungind unde s-au constituit, falimentare, trebuie schimbate, înlocuite cu altele, sănătoase, viabile, eficiente”. N-a fost să fie așa. Foarte repede a apărut teoria „mormanului de fiare vechi”, cu consecința (care e și a altor factori, firește) la jumătate a producției industriale, dar mai ales a apărut concepția neimplicării statului (guvernului) în mersul economiei, de fapt, o spălare pe mâini a statului, o autosolvare a statului de orice răspundere pentru soarta economiei țării (care economie trebuie să se dezvolte potrivit legilor pieței, nu-i așa?).

În grade diferite, s-a întâmplat așa și în alte țări socialiste ori foste republici sovietice, devenite independente, la care acia recent cu privire la Rusia — dar cele spuse se potrivesc și altor state est-europene, iar România i se potrivesc ca o mână — *International Herald Tribune*: „Vestului îi revine o considerabilă răspundere. Instituțiile sale internaționale — cum este FMI — guvernele, bancherii, economistii și oamenii de afaceri au insistat ca Rusia să pună în aplicare un program de destrămarea guvernului, de impunere a austerității economice, de deindustriizare a țării sub pretextul privatizării, al „liberalizării” unei piețe ce abia dacă există. Rezultatul este o economie paralizată, afectată de delinvență, în care cel slab și cel sărac sunt victime. În timp ce profitorii paraziți prosperă. Recomandările Vestului au fost mult mai radicale decât cele ce ar fi putut fi puse în aplicare într-o țară occidentală. Rusia a fost supusă unui experiment ireponsabil, conceput de niște oameni fără nici o implicare personală în rezultate. Marea majoritate a populației a sărăcit. Producția industrială a scăzut în ultimii trei ani la 60 la sută. Inflația este de 20 la sută pe lună. Rata natalității a scăzut, iar rata mortalității a crescut; în timp ce serviciile sociale și medicale au căzut în decrepitudine. Eroarea principială a fost speranța că un sistem economic etatist care funcționa, într-o țară lipsită de instituțiile unei societăți civile, putea fi transformată într-o democrație de piață pur și simplu punându-se capăt rolului statului în acest sistem. Fără un program planificat și controlat de evoluție treptată spre noul sistem, vechiul sistem a fost pur și simplu lăsat să se prăbușească. În cele mai multe sectoare, s-a pretins că încetarea intervenției statului va genera în mod spontan un capitalism de piață, după care ar urma prosperitatea. Este ceea ce răposatul politolog francez Raymond Aron numea „delir logic”, adică aplicarea fără urmă de bun simț a unei teorii irelevante la o realitate neînțeleasă, practică ce este o specialitate a mediocrităților”.

Spre deosebire de noi și de alți est-europeni care au pus în practică strategia occidentală — dar de inspirație comunistă — a mecanismelor sfărâmate și ne-am supus fără crâcnire FMI-ului China a optat pentru o transformare economică în care statul este puternic implicat. Nostalgicii comunistului sau adepții unei „a treia căi” se bucură degeaba. Regimul comunist din China nu va rezista dacă China are o economie de piață puternică, iar ceea ce se întâmplă la frații noștri kital nu este o a treia cale de dezvoltare, ci un mod mai rațional de tranziție, o perioadă de tranziție stăpânită, ținută în mână, ținută în frâu, nu scăpată de sub control. Să fi procedat și noi precum chinezii? Dar, de fapt, nu era nevoie să mergem pe urmele chinezilor, era suficient să mergem pe calea occidentală, dar nu pe cea recomandată nouă de occidentali, ci pe cea parcursă de ei, fapt care ar fi presupus, și presupune și de acum înainte, bineînțeles, implicarea responsabilă a statului, a guvernului, cel puțin la nivelul la care acest proces are loc în Occident.

ION D. GOIA

În California furtul de informatică este mai profitabil decât drogul

- În California furturile de microprocesoare sunt evaluate la 1 milion de dolari pe săptămână ● Bandiții cu gulere albe supraveghează furturile pentru a revinde profiturile lor
- Aceste microprocesoare sunt mai scumpe decât cocaina ●

Drogul și armele sunt deja depășite. La piața neagră se poate da lovitură numai prin furtul de microprocesoare. În aeroportul Hilton, din



Burbank (California), în cel puțin s-a deghizat în vânzător, descoperind astfel o cutie care conținea marfă de 21.000 de dolari. Câteva minute mai târziu, șeriful din Los Angeles arestază o altă persoană acuzată nu de faptul că ar fi cumpărat droguri, ci pentru faptul că a furat un lot de 200 microprocesoare Intel 486. Acestea constituie creșterea celor mai moderne microordinatoare. Ei le cumpără pentru a le revinde constructorilor de computere taiwanezi.

De mai mult de zece ani, constructorii de computere, distribuitorii și fabricanții se confruntă cu furtul de microprocesoare. În iulie, anul trecut, o explozie a unui rezervor a determinat închiderea uzinei Sumitomo Chemical care producea rășina necesară fabricării anumitor microprocesoare. Datorită acestei penurii, prețul lor a crescut. Microprocesoarele Intel 486 se vând cu 450 până la 500 de dolari prin „șileră legală”. De fapt ele nu costă decât 150-200 de dolari când sunt pentru prima dată pe piața neagră. Costul real al unui microprocesor este un secret comercial bine păstrat.

În septembrie, anul trecut, a fost cel mai mare furt de microprocesoare cunoscut la Silicon Valley: șase oameni mascați au amenințat cu moartea salariații unui dintre cele opt distribuitorii ale

Intel unde erau stocate microprocesoarele Intel 486. Nici până în prezent nu au fost arestați făptașii.

Piața neagră a microprocesoarelor este o activitate în piața mondială a cărei cifră de afaceri este estimată, la mai mult de 60 miliarde de dolari. Principalii clienți care revând pe piața neagră sunt micile fabricanți americani și străini care nu se pot aproviziona în mod legal din piața legală, aceasta fiind dominată de fabricanții mari. Ar fi posibil ca rețeaua de hoști să fie pe coasta de Vest a Statelor Unite și în Hong Kong.

Numărul mare de furturi a determinat procuratura să folosească metodele ultramoderne și să mărească numărul celor care se ocupă de asemenea cazuri. S-au format grupuri de intervenție alcătuite din funcționari locali și agenți federali pentru a rezolva aceste furturi în San Francisco. Poliști de haitați în revânzători, nu în cumpărători — a fost încă o metodă folosită pentru descoperirea traficului de microprocesoare. Datorită acestei strategii, FBI, Serviciul vamal și fiscal, asociații cu forțele polițienești din San Jose și Santa Clara au arestat peste trei zeci de revânzători la piața neagră veniți din Vietnam, Argentina, Taiwan și diverse regiuni ale Statelor Unite.

MARIA ANTONESCU

Ultimii nomazi

Tsaatanii — vagabonzii Taigalei

- Viața lor este legată de cea a renilor

Prin stepele situate la cea mai mare înălțime, cândva locuri traversate de hoardele lui Ghinghis Han, în zilele noastre trec tsaatanii cu renii lor. La granița Mongoliei cu fosta Uniune Sovietică, în munți, acești nomazi trăiesc unde nimeni nu ajunge niciodată, departe de civilizație. La 3000 metri altitudine, în mijlocul taigalei, într-un climat greu de suportat: iarna, temperatura este de -50°, vara urcă la +40°. Între zi și noapte există o diferență de temperatură de 40°. Vântul rece vultește mai tot timpul.

Ei formează cea mai redusă minoritate din lume, mai puțin de o sută, existența lor fiind o continuare a strămoșilor sălbatici — etnia Touva. Pentru ei, renii însoamnă totul: se hrănesc cu laptele și carnea lor, le comercializează coarnele. Limba pe care o vorbesc se numește „oulgour”, limba vorbită de strămoșii lor.

Tsaatanii trăiesc în tabere alcătuite din cel puțin patru corturi care formează un grup familial. Alături sunt țarcurile unde renii sunt închiși în



timpul nopții. Deplasarea taberelor, de șase — opt ori pe an, este în funcție de anotimpuri, în locurile unde există hrană pentru reni.

Vânătoarea face parte din tradiția tsaatanilor. Ei vânează reni sălbatici pentru a le consuma carnea, lupi și alte animale pentru a le vinde pielea. Armele lor sunt cele folosite în ultimul război; pe ele se pot vedea însemnele naziste. Pentru pescuit au nă-

vodul și tridentul pe care și le confecționează singuri.

În anul 1981 guvernul a încercat să-i sedentarizeze, construindu-le case în apropierea Lacului Alb. Nomazii tsaatani nu s-au putut obișnui cu noul mod de viață, plecând în munții lor. Datorită faptului că sunt așa de puțini, majoritatea copiilor sunt proveniți din legături incestuase.

MARIA ANTONESCU

Cum poate fi prelungită viața?

Într-o rezultatele unui studiu efectuat în Statele Unite, de către specialiștii de la National Institute of Aging, studiul menționează a atrage atenția asupra cauzelor actuale care duc la scăderea speranței de viață:

• Orice muncă de sarcă reduce speranța de viață cu o jumătate de zi.

• Dacă circulați în mod obișnuit cu viteze de peste 100 km/h speranța de viață vă va scădea cu circa 2 zile.

• Folosirea centurii de siguranță crește speranța de viață cu 70 de zile.

• Fumatul unui pachet de țigări pe zi, între vârsta de 20 de ani și 35 de ani duce la o scădere a speranței de viață cu 7,1 ani (!).

• Ultravioletele, datorate subțierii stratului de ozon, au ca efect scăderea speranței de viață cu 22 de zile.

• Un examen cu raze X înseamnă scăderea speranței de viață cu 6,2 zile.

• Abuzul de alcool poate duce la o scădere a speranței de viață de până la 15,5 ani (!).

• Din punct de vedere al profesiei, speranța de viață a unui absolvent de facultate este cu aproximativ 6 ani mai mare decât a unui muncitor necalificat.

• Celibatarii se pot aștepta să trăiască cu 5,6 ani mai puțin decât cei care duc o viață familială.

• Și o ultimă concluzie privindu-l pe cel supraponderal: un plus de 15% față de greutatea normală duce la scăderea speranței de viață cu 11 zile, în timp ce un surplus de 40 la sută va scădea speranța de viață cu 3216 zile.

ALEXANDRU TANASE ■

O singură cifră ne arată cât suntem de norocoși în dragoste în 1994

● **Numerologia sau „știința cifrelor” ne spune că anul acesta cifra nouă este cifra sexului. Cuplul cel mai fericit este când se întâlnește 1 cu 6**

● Numerologia sau „știința cifrelor” ne spune că anul acesta cifra 9 este cifra sexului. Cuplul cel mai fericit este când se întâlnește 1 cu 6. Pentru a ști de pe acum ce veți realiza în acest an și care vor fi curențele, nu trebuie decât să faceți cea mai simplă adunare: ziua în care v-ați născut cu luna respectivă.

De exemplu: dacă sunteți născut în 28 septembrie (28/09): $28 + 9 = 37$ este $3 + 7 = 10$, iar 10 este $1 + 0 = 1$. Cifra dvs. pentru anul 1994 este 1.

1. Anul acesta este marcat de o modificare radicală în viață, o adevărată reînnoire. Aveți în față situații diferite de ani anteriori. Fiți pregătiți să le întâmpinați. Mișcați-vă, ieșiți, construiți, dragostea care vă sordește! Lunile favorabile: aprilie și septembrie.

2. Încet dar sigur, vă îndreptați spre noi aventuri sentimentale. Fiți foarte atenți la factorii exteriori care nu vă sunt favorabili, în special în timpul verii. Fără să forțați nota, veți avea succese atât pe plan profesional, cât și pe plan sentimental. Lunile favorabile: martie și decembrie.

3. Din punct de vedere financiar, anul acesta va fi foarte important. Este chiar momentul să jucați la jocuri de noroc. Faceți investiții, cumpărați, vindeți, speculați! Norocul dvs. în anul 1994 se împletește cu banii. Lunile favorabile: februarie și noiembrie.

4. Va fi anul eforturilor schimbărilor și mutărilor spectaculoase. Pentru luna de anul acesta va fi mai dificil.

Trebuie să vă adaptați situațiilor noi. Dar după această perioadă, totul va intra în normal. Luna favorabilă: iunie.

5. Tot ce va fi nou, va constitui sursă de plăcere și de fericire. Hotărârea pe care o veți lua privind la o nouă călătorie este excelentă! Nu ezitați să ieșiți, faceți cunoștințe noi, să călătoriți. Norocul constă tocmai în aceste modificări esențiale. Lunile favorabile: aprilie și septembrie.

6. Veți intra într-o perioadă de adaptare, restructurare și echilibru. Îndepănați sentimental. Anul 1994 este propice pentru a face noi cunoștințe, căsătorii, chiar pentru a avea urmași. Norocul vă sordește în jurul căminului, vieții de familie. Luna favorabilă: august.

7. Va fi un an cam confuz. Cu toate eforturile depuse, va fi destul de dificil. Anul 1994 înseamnă anul unui bilanț, va trebui să reflectați îndelung pe tot parcursul anului. Veți avea noroc înăuntrul domeniului creativității, proiectelor de viitor și în alegerea viitorilor prieteni. Luna favorabilă: iulie.

8. Anul 1994 este anul concretizării. Tot ce ați plănuț se va realiza, altul va fi statutul dvs. în activitatea profesională, mult noroc. Veți atinge apogeul! Luna favorabilă: noiembrie.

9. Este cifra „sex” a acestui an. Plin de emoții puternice, este anul noilor prietenii, călătoriilor, dragostei. Scălmășul care domină este anul este cel de libertate, de viață. Luna favorabilă: iunie.

MARIA ANTONESCU ■



Vă iubesc oamenii?

1. Ar trebui să țineți minte că aproape în fiecare minut al zilei sunteți cercetați cu atenție de aceia cu care veniți în contact.

DA... / NU...

2. Ar trebui să fiți suficient de independent, să vorbiți degajat prietenilor, chiar dacă ei nu vă împărtășesc entuziasmul.

DA... / NU...

3. Este mai înțelept să-ți păstrezi demnitatea chiar când ești puternic ispitit să faci altfel.

DA... / NU...

4. În conversații întâmplătoare, când o persoană este suficient de isteață să-și dea seama de defectele altora, ar trebui să încerce să le îndrepte.

DA... / NU...

5. Întâlnind străini, ar trebui să încercați să fiți o persoană fermecătoare și spirituală, pentru a-i impresiona.

DA... / NU...

6. Când sunteți prezentat cuiva, al cărui nume nu l-ați reținut, cereți să vi se repete numele.

DA... / NU...

7. Ar trebui să vă asigurați că sunteți respectat, nepermittând niciodată să deveniți ținta unei glume.

DA... / NU...

8. Ar trebui să aveți grijă ca alții să nu vă facă farse și astfel să se rădă de dvs.

DA... / NU...

9. Când vorbiți cu cineva a cărui conversație este spirituală și strălucitoare, ar trebui să aveți răspunsuri istețe și replică.

DA... / NU...

10. Ar trebui să vă ajutați prietenii, pentru că s-ar putea să aveți nevoie vreodată de ajutorul lor.

DA... / NU...

11. Ar trebui, întotdeauna, să fiți atent să reflectați dispoziția companiei în care vă aflați.

DA... / NU...

12. N-ar trebui să plătești și să faci prea multe favoruri, pentru că, după ce le-ai făcut, puțini oameni, într-adevăr, le vor aprecia.

DA... / NU...

13. Este mai bine pentru o persoană ca alții să depindă de ea, decât ea să depindă de alții.

DA... / NU...

14. Un adevărat prieten face orice efort să-i ajute pe prietenii săi.

DA... / NU...

15. Ar trebui să ajutați pe cineva numai asigurându-vă

că sunteți într-adevăr aprobat și apreciat de acesta.

DA... / NU...

16. La o petrecere, o persoană care deja a mai auzit anecdota pe care vrea să o spună cineva, ar trebui să-l oprească pe acesta.

DA... / NU...

17. La o petrecere, o persoană care deja a mai auzit anecdota pe care o spune cineva, ar trebui să fie suficient de politicoasă să rădă cu poftă când acesta o spune.

DA... / NU...

18. Când sunteți invitat la un prieten acasă, dar preferați să vă duceți la un film, ar trebui să spuneți că aveți o durere de cap, ori să vă treceți scuze, decât să riscați să răniți sufletul prietenului spunându-i adevărul.

DA... / NU...

19. Un adevărat prieten insistă să facă celor apropiați lui lucruri care sunt cele mai bune pentru ei, chiar când ei nu vor să le facă.

DA... / NU...

20. N-ar trebui să vă apărați cu tărie părerea totdeauna când se întâmplă ca cineva să exprime o părere contrară.

DA... / NU...

(Răspunsurile corecte și punctajul în nr. viitor)

Cu... usturoi, vă puteți convinge iubitul să meargă la altar!

Puteți avea mare succes cu sexul opus folosind usturoi crud, care vă face irezistibilă.

Vera Shaw, un expert în aromă erotică și parfumuri pasionante, spune că respirația cu miros de usturoi are un efect excitant asupra libidoului. Ea spune că usturoiul se amestecă în corp cu hormoni sexuali, producând un parfum puternic, care afectează la un nivel înalt subconștientul și sexul opus.

„Un câțel sau doi de usturoi poate să vă facă iubitul să-și piardă mințile” — declară Vera, care a folosit usturoiul pentru a-l duce pe sotul ei Ralph la altar.

Puterea seductivă a usturoiului este știută din vremuri de demult.

Vera, care a scris trei cărți cu subiecte afrodisiace, trăiește în Scoția și adesea călătorește ținând seminarii pe teme ei favorite.

Oamenii spun că usturoiul miroase urât, dar aceasta este opinia acelor care n-au folosit experiența Verei.

„Odată ce ei vor încerca puterea acestuia se vor convinge.

Este deja știut că usturoiul ajută impotența, acționând ca un antibiotic natural și protejează corpul de cancer” — spune Vera.

ECATERINA MAZILU ■

Alimentația mileniului trei

este o problemă?

FITOSANITARELE: O REVOLUȚIE VERDE!

• Se încearcă pe trei căi să nu fie!

• Protecția grâului, de la stadiul de sămânță până la un stadiu avansat de creștere, eliminând mai multe tratări succesive, este deja posibilă grație FUNGICIDULUI 727, pu- la supt de sectorul Agro al RHONE-POULENC.



Nevoile consumatorilor, pe de o parte, evoluția tehnică și progresul cercetărilor științifice, pe de altă, îi fac pe producătorii de pesticide, erbicide și fungicide (fitosanitarii) să spere în schimbarea imaginii strâmbe pe care opinia publică o mai are despre ei și prafurile lor.

Agricultura s-a confruntat din cele mai vechi timpuri nu numai cu riscuri de climă dar și cu atacuri ale paraziților. Nu sunt rare cazurile în care o recoltă s-a înjumătățit din pricina insectelor sau a unor moli, când o cultură a fost amenințată cu dispariția, cum a fost cazul vitei de vie parazitată de filoxeră, în secolul trecut.

Fitosanitariile sunt produse mult mai recente decât nevoile la care răspund.

Efectele secundare ale fitosanitariilor asupra sănătății consumatorilor nu au fost de la început analizate. Abia prin anii '50, în urma dispariției alarmante a vântului și albulor, s-au emis norme stricte de utilizare a sulfatelor cu pricina. Relația produselor fitosanitare — mediu a continuat să fie supravegheată tot mai atent, inclusiv prin măsurarea reziduurilor de DDT din învelișul produselor agricole și prin cercetarea umetelor de pesticide din pânzele freatice. Dl Jacques My, cercetător, director tehnic al Uniunii Industriilor de protecție a plantelor (UIPP — Franța), constată existența deja a trei direcții: chimică, biotehnologică și biologică. „Mijloacele chimice vor fi încă Numărul Unu în agricultură a mileniului trei. Dar, cum ei vor avea un profil mult mai ecologic, ei vor fi, de exemplu, biodegradabili, adică vor avea proprietatea de a se descompune de la sine în compuși simpli și inofensivi precum apă, azot, fosfor, bioxid de carbon etc.” Alia tendință este reducerea dozelor. „Referitor la fungicide și erbicide, în anii '70 aportul

era la nivel de sute de grame la hectar. Astăzi dozele s-au redus de o sută de ori. Este, de exemplu, cazul produselor cu aplicații în tratamentul semințelor și în protecția plantelor în curs de vegetație. Insecticidul imidolozid, fabricat de Bayer, și fungicidul 727 produs de Rhône-Poulenc aparțin acestei categorii.”

Urmează apoi biotehnologiile. „Se include în acest termen un întreg instrumentar științific, care permite să se acționeze la nivelul cel mai intim al plantei, la cunoașterea genei și a cromozomului”, explică Jacques My. Prin modificări genetice se poate transfera o anumită însușire a unei plante către o altă. De exemplu, s-a înzestrat tutunul cu rezistența la virusul X, proprie cartofului. Se caută să se confere unor plante rezistența la ciupercii patogene și la bacterii.

În ceea ce privește metodele pur biologice de combatere a dăunătorilor, nici cei mai înflăcărați adepți nu le pot destășa clar viitorul. Pe lângă că utilizează „agenți naturali împotriva unor „predatori” al plantelor (viermi paraziți puși să ucidă cotoșterele, spre exemplu), se apelează la subterfugii provenind din chimia fină: este cazul capcanelor cu feromoni. Principiul este simplu: se imită întâlnirea dintre insecta femele și mascul, prin imitația mișcărilor de câmp și în sfârșit a „miresmelor” femele, pentru a dezorienta masculul. Din același registru face parte și dispunerea de insecticide care copiază hormonii juvenilii ai insectelor „predatoare”, perturbându-le dezvoltarea și împiedicând proliferarea lor; sau se mobilizează ciupercii microscopice care nădărnicesc larvele...”

Frontiera dintre agricultură „chimică” și cea „biologică” devine din ce în ce mai greu de trasat, dar se pune problema „cursului de revenire” al unor investiții



Jill Mc Cartney a fost sigură că va muri și s-a ocupat de organizarea propriilor funeralii

JILL McCARTNEY

Ucisă la prăbușirea autobuzului — chiar la două săptămâni după ce-și visase propria moarte

După un coșmar înfricoșător, în care i s-a prezis propria moarte, Jill McCartney, 28 ani, a fost convinsă că n-ar trebui să se întoarcă din vacanță.

Înainte de a pleca ea și-a scris testamentul și instrucțiuni de înmormântare. Din nefericire premoniția fetelii s-a dovedit a fi adevărată, când Jill a fost victimă unui accident de autobuz în Anglia, împreună cu încă 9 turiști americani.

Înainte de a se întoarce din vacanță, Jill a avut un coșmar, povestește fratele ei. „Nu se poate explica ni-

mic, dar un singur lucru este sigur — ea a fost convinsă că merge la moarte”. Ea nu numai că și-a scris testamentul dar a spus familiei cum s-o îmbrăce când va fi înmormântată. Ea a dorit ca în loc de flori să i se aducă baloane și să fie acoperită cu păturica ei roșie cu care se învelea de când avea 3 ani.

Tragicul accident a avut loc pe 10 noiembrie 1993, la două săptămâni după coșmar, când Jill și mama ei se aflau într-un autobuz ce mergea de la Londra la Catedrala Canterbury. Auto-

buzul s-a lovit cu un camion și s-a prăbușit de la înălțimea de 6 m. Șoferul autobuzului și nouă turiști americani au murit, iar alți 30 persoane au fost rănite — printre ele aflându-se și Clara, mama lui Jill.

„Jill nu a avut niciodată astfel de premoniții și nu era prima excursie pe care o făcea” — spune fratele ei.

Înmormântarea s-a făcut așa cum ea a cerut, iar în loc de flori au fost trimise baloane în memoria ei.

ECATERINA MAZILU

O voce mi-a răspuns: „SUNT MOARTEA!”

Actorul german Kurt Jurgens s-a aflat față în față cu moartea în timp ce trecea printr-o operație chirurgicală pe cord deschis.

„Am simțit senzații puternice de spaimă” — s-a destăinuit el o dată. O pionie torrențială a început să cadă, dar cu toate că picăturile erau enorme nici una nu m-a atins.”

„Ele cădeau în jurul meu și din ele au ieșit limbi de foc, care se îndreptau către mine. Acesta m-a șocat. Evident că eram în infern

și limbile de foc fierbinti puteau să ajungă la mine în orice minut”. Deodată Jurgens a văzut conturul negru al unei femei.

„Ea a întins mâinile către mine forțându-mă să o urmez...”

Am întrebât „figura” să-mi spună cine era. O voce mi-a răspuns: „Eu sunt moartea”.

„Mi-am mobilizat toate forțele și m-am gândit: Nu te voi mai urma pentru că eu vreau să trăiesc!”

ECATERINA MAZILU



Lăcustă cu miniemițător

Profesorul Wolfram Rutsch, de la Universitatea din Konstanz, a realizat un original experiment plasând pe spatole unei lăcuste un miniemițător. Cu ajutorul lui urmează să se studieze zborul acestor insecte și activitatea sistemului nervos central.



S.C. "GERALD CI IMPEX"

cu sinceritate se prezintă:

■ transparentă totală • încadrare în legalitate • depuneri și plăți sub parolă • premii importante pentru școlile din unele județe • sprijin pentru lăcașuri de cult • ajutor pentru relansarea micilor firme • concursuri pentru șomerii care au idei de afaceri

Societatea comercială "GERALD CI IMPEX SRL" este un modern circuit de ajutor reciproc care, în condițiile unei crize materiale fără precedent, ale unei deprecieri a monedei naționale, ale existenței unui sistem adecvat de menținere sau valorificare pozitivă a leului, "GERALD" și-a asumat responsabilitatea reactivării spiritului de solidaritate românească, în stare latentă acum.

Prin gestionarea responsabilă a depunerilor dumneavoastră, prin plasamente financiare sigure, pe baza dobânzilor bancare, prin transparentă totală a tuturor operațiunilor, cu strictă încadrare în legalitate, este posibilă acțiunea noastră.

Circuitul de ajutor reciproc "GERALD" este unic prin abordarea deosebită a raporturilor cu deponenții, astfel:

■ se asigură confidențialitatea prin acceptarea depunerilor și plăților sub parolă și prin publicarea în presă doar a numerelor de chitanță;

Din coeficientul de 10% destinat cheltuielilor firmei în raport de dimensiunea depunerilor, începând cu data de 20.01.1994, firma "GERALD" va iniția acțiuni cu impact social și național, astfel:

- va finanța cursuri pentru reconversia șomerilor în București;
- va iniția și va finanța relansarea micilor firme particulare românești care nu au reușit în afaceri din alte cauze decât incompetență și fraudă;
- va asigura premii importante în școlile și bisericile românești pentru educatorii, învățătorii, profesorii și preoții din unele județe;
- va organiza concursuri pentru șomerii care au idei de afaceri ce ar putea crea cel puțin două locuri de muncă cu suma de 500.000 lei pe care firma "GERALD" le-o pune la dispoziție;
- în raport cu dimensiunea depunerilor, firma "GERALD" va pune la dispoziția sindicatelor din micile unități de stat românești sume de bani care să permită reînființarea C.A.R.-urilor;
- va accepta că, în fiecare zi, orice comisie constituită ad-hoc de către oricare dintre deponenți sau potențiali deponenți să ne verifice documentele de casă, încadrarea cheltuielilor în nivelul acceptat de 10%, existența depozitelor bancare și orice alte detalii care nu ar afecta confidențialitatea acțiunilor firmelor noastre;

Dacă cele de mai sus ne vor spori credibilitatea în fața dumneavoastră, dacă veți înțelege că numai solidaritatea ne poate ajuta să depășim marile dificultăți pe care le suportăm cu toții, **dacă veți considera că este normal să trăim decent** ca proprietari ai unei istorii mari, ai unui pământ binecuvântat de Dumnezeu, ca urmași ai unor genii care au jalonat știința, cultura, istoria omenirii, atunci fie ca solidaritatea în fața sărăciei să ne mai unească o dată prin "GERALD".

LOS ANGELES in inima terorii!

**...și relatări în exclusivitate pentru FLACĂRA, de la corespondentul
Emanuel Tânjală, prezent la fața locului în secunde de coșmar**

dintre noi
prin momente
unica noastră
pe pământ.
ianuarie 1994,
pământul a
să se învârtă
începând din
heieturile. Nu
puterea să
piciorare, am
ușă de-a bușu-
strigând sau
Am reușit să
spatele casei,
itil și zgudui-
u se opreau.
cel mai cun-
ent al vieții,
a apucat bine
rească și un
nceput să le-
am avut im-
i s-a terminat
clau alarmele
că aici în Ba-
lls, unde locu-
se casele au a-
toute mașinile
te și am toate
ne. Ediat au
si siturile ma-
e politie, ale
lor și ale sal-
gu început să
primele elico-
pumi puterni-
controlau bu-
u bucată, de
Nu am văzut
unerie de doi
când... am fugit
nănia. Imediat
era o operați-
secont, e a ma-
din garaj, dar
el-clucitate,
garajului era
Am reușit, to-
imi pun apar-
foiografiei și să
străzi. Totul
ru, nu se vedea
am traversat
e Hollywood
sa să ajung, cât
roan de epi-
muncii,
a eu... la 25 de
easa mea. În
lga, locul de
pesci cutremu-
a o atmosferă
dica: oamenii în
care lipci, și
lanterne, lumina
Am ajuns lângă
in cele 30 de
cât a ținut cu-
il, unul din el-
nui) a fost in-
balcoanele et-
ai s-au oprit pe
De sub dără-
e acestui loc
secoase 10 ca-
ecare ar fi vrut
orice, să ajute
scoperirea celor
li). Am văzut
azi rupte în bu-
răcă năste insule
ini rămase în
a mijlocul unora
e, căzând de la
metri înălțime.
văzut bulevare
din cauza con-
r de gaze sparte,
șniad din pava-
azi. A buleva-
crăpate și rupte,
arzând în flă-
explozii, totul
vacarm îngra-
i asurzitor. Deja
plăseră parcurile,
ete erau ocupate
turi, oamenii mu-
se alătură în case
te sau căzute;
ngrozii.

Peste câteva zile
erau deja 47 de morți,
mai mult de 3.600 de
răniți, 20.000 de oa-
meni fără case, mai
mult de 300.000 de oa-
meni au dormit în par-
curi, pe terenuri de te-
nis, în curțile școlilor,
care de altfel sunt in-
chise de luni. 100.000
de oameni nu au lumi-
nă în case, mai mult
de 50.000 nu au apă
caldă, 18.000 de case
distruse. Deja orașele
San Fernando Valley și
Santa Clarita sunt de-

numite „orașele-cor-
turi”, din cauza celor
mai multe corturi in-
stăuite. Dar nu este
gata, pământul s-a mai
răzvrătit de 1.000 de
ori, dintre care de 250
de ori, destul de crân-
cen.
Aici, unde soarele
strălucește cam 11 luni
din an, aici, unde flo-
rare om din America
dorea să vină, aici și
acum toată lumea vrea
să fie oriunde, dar nu
aici!

În partea de est a A-
mericii, unde sunt cele
mai scăzute tempera-
turi din istoria acestei
țări, au murit de frig
90 de persoane, iar în
Los Angeles, până as-
tăzi, joi, 20 ianuarie,
s-au găsit 47 de cadav-
re. O femeie, înreba-
tă de un reporter în
New York, unde ar
vrea să fie, a răspuns:
„În California, a nu, în
Florida cred că este cel
mai bine”. Dar oare
unde este cel mai bine
acum pe pământ?

Ironia soartei face ca



Bulevardul Balboa în Reseda, fracturat. Nu e o glumă, nu e cu ghicșă și cu
Săneulescu! În fundal, o conductă de gaze în flăcări! Anul 2000 vine..



Un bloc „confortabil”. Parterul și etajul 1 sunt „dedesubt”. Tasate..



McDONALD'S & NOSTRADAMUS Co — un prânz cu „only” 90 de cenți;
nu exitați!..

NOSTRADAMUS „veghează”:

COȘMARUL RICHTER

- Los Angeles — ultimii ani: uragan, război rasial,
incendii, cutremure • Se așteaptă cataclismul:
ruperea Californiei de continent • Localnicii părăsesc
in masă regiunea • Vine anul 2000!

Cutremurul care a zguduit la începutul săptămânii trecute Los An-
geles-ul — și de la care vă oferim aici câteva imagini — este considerat
ca una dintre cele mai mari calamități care s-au abătut cândva asupra
Americii. La închiderea ediției revistei noastre, bilanțul era următorul:
44 de morți, aproximativ 3.000 de răniți, 4.000 de locuințe avariate și
20.000 de oameni fără adăpost. Potrivit guvernatorului Pete Wilson, va-
loarea pierderilor înregistrate ar putea varia între 15 și 30 de miliarde de
dolari, punând, din acest punct de vedere, seismul pe aceeași treaptă cu
uraganul Andrew din 1992, ce fusese apreciat drept cel mai costisitor de-
zastre material din istoria Statelor Unite! Se apreciază că lucrările de re-
parare vor dura între un an și 18 luni. După cum se știe, la fața locului
a venit președintele american Bill Clinton, care a declarat că administra-
ția „va face tot ce va putea pentru a ajuta California” și a anunțat un
ajutor de 45 de milioane de dolari, furnizați de către Ministerul Transpor-
turilor, pentru degajarea străzilor și efectuarea reparațiilor celor mai

urgente. Totodată, Administrația Micilor Întreprinderi va acorda împru-
mături, în valoare de 240 de milioane de dolari, pentru întreprinderile
afectate de seism.

Iată acum, după Reuter, ce spun specialiștii despre cauzele devasta-
torului cutremur. Ei au determinat că lanțul muntos care străbate valea
San Fernando din sudul Californiei a constituit principala cauză a cutre-
murului din 17 ianuarie, care a distrus părți întregi ale orașului Los An-
geles. Ultimele teorii în domeniu susțin că seismele apar când două sec-
țiuni ale suprafeței stâncoase a globului — numite plăci tectonice — se
deplasează în direcții opuse, zguduind învelișul terestru. În cazul recen-
tului cutremur din Los Angeles, al cărui epicentru se situează în valea San
Fernando, la nord de oraș, placa tectonică ce cuprinde platforma vâli s-a
prăbușit. În timp ce lanțurile muntoase care o înconjoară (San Gabriel și
Santa Monica) s-au înălțat, „Mișcarea faulei în adâncime a putut împinge
în sus lanțul muntos cu 30 de centimetri în 10 secunde”, a declarat Kate
Hutton, seismolog la Institutul Tehnologie din California. Deplasarea celor
două plăci s-a produs de-a lungul unei faile în suprafața terestră, care
pornește de la munții San Gabriel, străbate valea San Fernando și ajunge
la Oceanul Pacific pe sub lanțul muntos Santa Monica. Deși oamenii de
știință au descifrat, după cum s-a văzut, cauzele producerii recentului
cutremur californian, ei n-au reușit să prevadă când va avea loc următorul
cutremur.

De altfel, zona Californiei este expusă foarte des cutremurelor și altor
calamități, poate, spun unii, ca o compensație pentru natura paradisiacă
de aici, cu primăvară veșnică și vegetație luxuriantă. Această vulnerabili-
tate l-a făcut pe mulți să se gândească la Nostradamus, care prevedea o
catastrofă de proporții. Prorocirea nostradamusiană este în perfect acord
cu rezultatul observațiilor specialiștilor. De ani de zile, ei anticipează un
cutremur colosal, care ar putea să despică California în două. Denumit
The Big One (Marele Unu), anunțul seism constituie coșmarul califor-
nienilor, care cred că ceea ce s-a întâmplat pe 17 ianuarie la Los Ange-
les este un fel de preludiv al înfricoșătoarei catastrofe ce stă să vină. Iată
de ce mulți locuitori din Los Angeles, San Francisco și San Diego sunt
hotărâți să părăsească aceste orașe, pentru a se stabili în locuri mai liniș-
tite, unde mâna lui Nostradamus să nu-i ajungă.

ION D. GOIA ■

Candidați la Premiile FLACĂRA

Jurii care decernază Premiile FLACĂRA își continuă activitatea. Această rubrică este menită să-l ajute pe cititor, cu propuneri de laurați care în iunie 1994 ar putea chiar să și fie încununati cu cele mai prestigioase și mai râvnite premii din presa românească - Premiile FLACĂRA.

Cătălina Ștefănescu și George Arion în dialog cu:

NICK JORDAN

„Nu sunt un personaj
falstaffian!”

— Întâi, câteva lucruri pe care ar vrea să le știe cititorii despre dumneavoastră: câteva date biografice...

— Nu vreau să par o „carte închisă”. Pe de altă parte, nu vreau să-mi povestesc viața pentru toată lumea, dintr-o rațiune pe care cei care mi-au citit cartea o știu: am lucrat o perioadă ca ghid. La fiecare două săptămâni aveam alt grup care, datorită accentului, mă întreba de unde sunt. Dacă spuneam că sunt din România, trebuia să le spun cum e în România și să-i faci autobiografia pentru un grup de oameni pe care nu-i cunoști și pe care poate n-ai să-i mai vezi niciodată. Să nu fi spus că sunt român, mi se părea un lucru de batjocură. Așa că le spuneam că acum lucrez și să nu amestec lucrul cu viața mea personală. Așa și cu cititorii mei, care pot afla date biografice de pe coperta a patra a cărții mele. Prefer să rămân misterul în cadrul relației cititor-autor.

— Atunci haideti să fim un ghid pentru cititorul român. Spuneți-ne despre destinul dvs ca scriitor, pentru că cititorul român vă cunoaște print-o singură carte.

— Am mai scris încă două cărți, care sunt scrise direct în engleză. Acum mă ocup cu traducerea primei cărți în germană și în engleză, urmând ca și celelalte două să fie traduse ulterior și în română. Am început să scriu foarte târziu, pe 17 ianuarie 1989.

— Extraordinar! Exact acum cinci ani.

— Am crezut toată viața că o să pot să scriu, am spus familiei că o să scriu o carte, și ca mine cred că sunt mulți, sunt mulți cei care cred că au o carte în ei. M-am apucat într-o luni să scriu o carte și, iată, după cinci ani, am reușit. Bineînțeles că nu am scris bine de la început, și nici acum nu pot spune că sunt perfect.

— Vă alinați-l.

— dar am reușit să ajung la anumite performanțe, ca în orice meșteșug. Multă lume crede că trebuie să fi neapărat absolvent de filologie ca să poți scrie o carte. Nu este adevărat. Astfel de probleme am avut chiar și dincolo. Primii mei cititori au fost americani, de la o universitate militară, și ce m-a

o Născut la București în 1946, Nicholas Jordan trăiește din 1972 în Occident. După încheierea studiilor la Universitatea Santa Clara din California, autorul a lucrat o vreme îndelungată ca ghid și director de agenție pentru o mare companie de turism americană. „Omul de cenusă” (în original „Ashman”), prima sa lucrare apărută în România, face parte dintr-o amplă trilogie. Următoarele volume, a căror versiune românească este în curs de pregătire la Editura „URANUS”, sunt intitulate: „Ninele n-ninety soon” și „Bring me the head of Diego Garcia!”.

bucurat a fost faptul că volumul meu a reușit să penetreze în toate straturile: soldații simpli vedeau în carte numai partea spumoasă de călătorie, profesorii lor, care erau de literatură, săpau mai mult și... Fiecare clasă de cititori are nevoile ei, dacă vrei să-i satisfaci pe toți trebuie să faci compromisuri. Am scris ca să-mi placă în primul rând mie.

— Croniclele extrem de favorabile nu v-au surprins?

— Nu, am avut întotdeauna încredere în ceea ce am scris. Am crezut că reacția va fi bună. Nu mă așteptam însă să fie lăbă de o pătură atât de mare această carte. Am primit tot felul de scrisori, de la directorul Institutului de Antropologie până la o doamnă de 60 de ani, care m-a mărturisit că „Omul de cenusă” i-a schimbat viața. Aș fi avut nevoie de critici mai dure, pentru că este vorba totuși de primul roman, și normal să aibă fluturi.

— Unii devin celebri dintr-o singură carte, sau au scris doar o carte... Dar acum, păstrându-vă calitatea de ghid, spuneți-ne care sunt cele două straturi principale, cele două chei ale romanului?

— Pentru mine, sincer, cel mai mult a contat aspectul mistic. Am creat un univers ficțional, dar care amestecă cu foarte multe lucruri veridice, dau senzația de real. Acesta e succesul unui scriitor, să te la de mână într-o convenție în care știi că nu totul este adevărat, să fii suficient de plauzibil pentru ca și cititorul să te urmeze mai departe. Stilul meu este un stil nou, al anilor '90, o spun fără îngâmfare. Poate să fie apreciat sau nu, cu o densitate de informație mai mare decât în mod normal. Tehnica romanului meu e constată în alternarea călătoriilor fizice cu cele spirituale.

— Vă place să călătoriți sau să îi conduceți pe alții în călătorii?

— Mie mi-a plăcut să conduc grupuri mari într-o călătorie, pentru că asta este o metodă excepțională de a învăța să fii „leader”, conducător. Sigur că poate fi periculos. Ai să de aduți care se încred orbeste în tine pentru singura rațiune că știi drumul mai bine, dar în viața adevărată nu prea știi drumul cel mai bun pentru că nu l-ai parcurs.

— Domnule Jordan, sunteți și om de afaceri, și un om al tehnicii dar și un om apăsător asupra umanității. Cum se împacă toate?

— Nu prea se-mpacă. Ori, cine scrie, și eu asta aș vrea să fac de acum, ar vrea să-o facă fără să se mai gândească la altele. Trebuie să fii într-o anumită stare ca să poți scrie, și ca să ai destul de mulți bani ca să nu te mai intereseze nimic decât scrisul. Eu sunt de-abia la prima mea carte, care n-a apărut încă în America. Acolo pot fi foarte mulți bani. Îmi pare bine că nu m-am grăbit, că aș veni în România, că am completat cartea cu capitole despre revoluție. Aici nu prea interesează, dar din punctul de vedere al cititorului american, care nu știe decât ceea ce a văzut prin mass-media...

— Cum v-ați documentat pentru capitolele despre revoluție, și cum ati știut să selectați atât de bine ceea ce ati auzit din diverse surse pentru a aduce la viață atât de apropiată de realitate?

— Am vorbit cu foarte mulți oameni. Rezultatul a fost că mulți mi-au spus că nu a fost așa, că ei au fost la Intercontinental, și alții, de exemplu un reporter de la *Time* din *Her*, Jacob, care mi-a spus:

„Dom'le, dumneata spui că n-ai fost acolo, da' ai fost, ai descris exact!”. N-am fost acolo, dar s-a întâmplat să vibrez pe exact aceleași coarde cu cei care mi-au relatat. Și dacă au fost critici la adresa cărții, acestea s-au referit în marea majoritate la momentele revoluției. N-am fost la revoluție, dar am văzut minerii, m-au marcat, am văzut cum băteau femei în vârstă. Nu poate nimeni să-mi mai scoată asta din cap.

Revenind la afaceri și scris, ar fi foarte bine dacă scriitorii români s-ar apuca de afaceri, din punctul de vedere al operatorilor.

— Dumneavoastră sunteți în situația fericită în care omul de afaceri îi asigură scriitorului condițiile materiale necesare. În cluda faptului că toți cei care au reușit să vă cunoască au văzut că sunteți un om generos, sensibil, haideti să spunem, un soi de Falstaff, cu bucuria vieții, totuși, viziunea cărții este cam amară, în concordanță deplină cu ce am trăit noi în acest sfârșit de secol, cu condiția noastră. Viziunea dvs este ca un surâs amar.

— Nu, nu este un surâs amar, și cred că trebuie lămurit acest lucru. Trebuie să separăm din nou eroul de personal. Eu nu mă identific cu eroul, nu sunt un personaj, care se numește Dany, care umbla tot timpul șifonat și mai sport îmbrăcat, și așa eram și eu. Am vrut ca eroul principal al cărții să fie puțin negativ, totuși ei dovedește o profundă dragoste de oameni, și asta cred că se vede, la sfârșitul de mileniu, fiind trist pentru că așa și e, nu vâd pe nimeni sărind în sus de bucurie, la ceea ce se întâmplă în lume, atunci ei se identifică, prin omoză, și zicem, cu atmosfera generală. Am prezentat lumea așa cum e, nici mai bună, nici mai rea, și România face parte din această lume, dar nu este centrul universului.

— Așa cum am fost obligați să ni se spună atâtea timp...

— Da, și am căutat să pun un erou neimplicat, și la revoluție, el privește, nu înțelege, dar ajunge să se identifice cu românii, și asta poate fi un lucru măgulitor, în sen-

sur, că a găsit lungimea, de undă din punct de vedere sufletesc. Dacă e să luăm cartea pe capitole, în România se potrec cele mai multe dintre ele.

— Ne puteți decorpiza ceva din viziunile dumneavoastră române?

— Nu e un secret, nu are cine să mi le fure. A doua carte este, într-un fel, dar numai prin comparație, cu George Orwell, 1984. Cartea mea este o prezentare sarcastică a viitorului, luând în considerare „bazinul Pacific”. Japonia și California și partea pacifică a Canadei, în care influența japoneză devine mult mai mare în Embră. Așa cum cultura americană a introdus multe cuvinte în lexicul altor țări, așa se întâmplă cu influența japoneză acum. Și dacă atunci când auzi cuvinte americane folosite în alte părți, te simți mândru, nu neclăși lucrul se întâmplă când vezi că limba ta este năpădită de cuvinte japoneze. Extrapolând, și folosind și alte idei, am obținut o imagine a vieții care ar putea fi peste 3-4 ani. Asta este o carte, care este terminată, și are același protagonist din *Omul de cenusă*. A treia este un roman de aventuri în care este vorba de lupta pentru supraviețuire pe o insulă. E parit de la ideea că drapelul american este un fir cru viu.

— Cum vedeți dvs omul mileniului trei?

— Eu sunt destul de influențat de complexul de idol „new age”, fără a aparține acestei mișcări. Nu vreau să mi se pună această etichetă. Dar cred că există un sincrism. Se întâmplă lucruri, aparent fără nici o legătură, dar dacă stai să te analizezi, au o legătură transcendentă. Cred că asta este, am ajuns la un prag în care ne dăm seama că nu totul este întâmplător, că avem un liber arbitru cu care putem să ne schimbăm într-un fel sau altul viața, dar că asta se poate face numai cu altă lume; închizându-te în tine, nu ajungi nicăieri. Toti mi-au spus că în România 15 de ani de comunism au schimbat oamenii. Sigur că au fost niște schimbări, dar n-au putut schimba natura umană; n-au putut să înlăture de pildă, religia.



Celebră în străinătate, necunoscută în țara ei natală, România

S-a stins din viață, la Viena, actrița de origine română, **Ioana Maria Gorvin**, la vârsta de 70 de ani.

S-a născut la Sibiu, la 22 septembrie 1922, într-o familie de muzicanti și actori. În 1939 s-osea la Berlin ca elevă

de actrice la Preussisches Staatstheater unde a cunoscut doi dintre cei mai de seamă regizori germani ce o vor îndruma în cariera artistică: Gustaf Grundgens și Jürgen Fehling. În 1943 reține pentru prima oară atenția publicului și criticii evoluând în „O scrisoare pierdută” de I.L. Caragiale, în propria traducere. După cel de-al doilea război mondial a jucat la Berliner Künstlertheater și pe scena Schlossparktheater în „Ur-Faust”, „Mormântul soldatului necunoscut” de Paul Raynal și „Casa Bernardi Alba” de Federico Garcia Lorca. Printre personajele celebre cărora le-a dat viață pe scenă s-au numărat Electra din „Mustele” de Jean Paul Sartre, Maria Stuart din piesa omonimă a lui Friedrich Schiller, roluri cu care a reușit să triumfe pe diferite scene. Personajele preferate ale Ioanei Maria Gorvin au fost protagoniste din piesele lui Shakespeare pe care le-a interpretat mai ales în anii '60. Anii cei mai frumoși îi va cunoaște spre sfârșitul deceniului 6 la Hamburg, la Deutsches Schauspielhaus, alături de Gustaf Grundgens. După 1975 Ioana Maria Gorvin se consacră teatrului de turneu și, în plus, își va face un nume ca regizoare. „Privighetoarea erotică”, după cum a fost supranumită astfel de Jürgen Fehling, a „cântat” pentru ultima oară pe scena de la Berliner Schaubühne în „Cor final” de Botho Struss. (Simona Simzianu)



„Biblia” medicinei de la sate (sau despre o carte dispărută)

Puțină lume știe că, în perioada interbelică, poetul și medicul Vasile Voiculescu a scris o veritabilă carte, despre practicarea medicinei la sate, pornind de la ideea folosirii intensive a ceaiurilor naturale. Cartea se numea „Toate leacurile la îndemână” și făcea parte din populara colecție „Cartea satului”.

Scria într-un limbaj accesibil sâtenilor din așezările rurale, cartea ilustra cu lux de amănunte rolul benefic al ceaiurilor naturale în vindecarea diverselor afecțiuni, rezultate din plan-

tele ce se găsesc din abundență pe lângă casa omului. Practic, cartea este un rețetar exemplar de preparare și administrare a ceaiurilor naturale.

La vremea respectivă, amintita lucrare mai era denumită și „biblia medicinei de la sate”. Din păcate, o asemenea carte de-o importanță covârșitoare pentru lumea de la sate n-a mai editat-o nimeni până în prezent.

Și când te gândești, câtă maculatură se tipărește!..

ION CEACARU

Formula AS—numărul 100

Joi, 20 ianuarie 1994, reședința ambasadorului S.oveției, domnul Milan Resutik, a găzduit, prin bunăvoința domniei sale și la invitația doamnei Sanziana Pop, o întâlnire prietenească prilejuită de apariția numărului 100 al revistei Formula AS. Le dorim colegilor noștri succes în continuare și „La mulți ani”!

Pronunțarea numelor proprii chinezești (2)

România și chineza având baze de articulație și structuri diferite, fiecare dintre ele dispune de foneme fără corespondențe în cealaltă. Când am întâlnit foneme chinezești de acest fel, am recurs la echivalențe românești — fonemele cele mai apropiate —, astfel încât citirea cuvintelor (în special, nume proprii) scrise în alfabetul pinyin să fie la îndemâna oricărui român — și nu doar a specialiștilor, care, evident, știu să pronunțe fonemele în discuție ca în chineză. Telul este ca numele proprii chinezești rostite de români să fie recunoscute de chinezi (dacă, de exemplu, un român va pronunța numele Jiang Jieshi potrivit ortoepiei românești, în vecli vecilor chinezi nu vor pricepe că-i vorba de Chiang Kai-shek).

Înainte de a da corespondențele românești ale literelor din alfabetul pinyin, precizez că în chineză, în privința consoanelor, caracteristică este nu opoziția sonor-surd, ca în română, ci opoziția ne-aspirat-aspirat. Pronunția ne-aspirată este cea normală, care corespunde cu pronunția din română. Pronunția aspirată — ea nu trebuie confundată cu funcția lui „h aspirat” din franceză, unde această literă nu face decât să indice interdicția de a face legătura cu cuvântul precedent — presupune o emisiune suplimentară și energică de aer, ceea ce în românește se poate marca, în scris și în rostire, printr-un h care urmează consoanei respective; englezii și francezii pun, în acest caz, un apostrof. Așa am procedat și eu pentru ei (ce) aspirat, având în vedere dificultatea (de a pune alături un h) rezultată din împrejurarea că la noi consoana e este redată prin-

tr-un grafem complex, unde i (sau e) are rol numai de semn diacritic (nu schimbă cu nimic situația faptului că în anumite cuvinte i și e au, concomitent, și funcția diacritică, și valoare de vocală).

Iată mai jos valoarea fonetică a literelor din alfabetul pinyin; în stânga e litera din alfabetul fonetic chinez, în dreapta — corespondența ei din română. Literele neconsemnate — vocalele și restul de consoane: f, h, l, m, n, s au valoarea fonetică din română.

B se pronunță p; p-ph; z=f; c=th; d=t, t-th; j=c; q=ci; w=u (semivocală); y=i (semivocală); x=s; g=k (la început de silabă și de cuvânt) și g (la sfârșit de silabă); k=kh; r=j (la început de silabă) și r (la sfârșit de silabă); zh=ci; ch=ci; sh=s.

Prin urmare, în pronunția chineză nu există fonemele (consoane sonore) redată în românește prin b, d, v, z, precum și g și r la început de silabă — și de cuvânt —, grafelele respective din alfabetul fonetic chinez — mai puțin v, care lipsește din alfabet — marcând, în realitate, consoane surde neaspirate, cu excepția lui r, care marchează sonora j. În ceea ce privește consoanele surde aspirate, ele sunt, după cum rezultă din tabel, următoarele: c=transpus în română prin th; k=kh; p=ph; q=ci; t=th; ch=ci. În toate cazurile — inclusiv al lui ci, care are valoare de ch —, h din transcrierea românească trebuie pronunțat. Atenție la ph, care se citește așa cum se scrie, și nu f!

Trebuie cunoscute neapărat și următoarele reguli:

1) Diftongul ao se pronunță au. Ex. Mao=Mau; Ribao

(ziar)=Ji-bau. (În toate exemplele pe care le voi da, despărțirea în silabe a transcrierii în românește are rol exclusiv ortoepic; ortografierea cuvintelor respective este cea din stânga, din chineză).

2) În grupul lan (nu în lang!), a se pronunță e. Ex. Tian Tang (Templul Cerului) = Thien-thang; Tian An Men=Thien An Men.

3) O între două consoane (în aceeași silabă) se pronunță u. Ex. Gong Li (actriță chineză) = Kung Li.

4) E după consoană se pronunță a. Ex. Zedong = Tă-tung.

5) Grupul er se pronunță ur.

În continuare, câteva precizări: În transcrierea lui zh am optat pentru ci (ce), și nu pentru gi (ge), intrucât, în chineză, grafemul complex zh intră cu ch (=ci, ce) în opoziția neaspirat-aspirat, ambele consoane fiind surde, pe când în română gi (ge) și ci (ce) se află în opoziția sonor-surd; înlocuirea unei consoane surde cu perechea ei sonoră ar denatura mult pronunția. În acest sens pledez și tradiția: în românește, în acord cu situația din limbile europene de mare circulație, Zhu Enlai s-a pronunțat întotdeauna Ciu Enlai, și nu Giu Enlai.

— În cazul perechii f-q, am preferat transcrierea ci-ci, și nu fi-thi, având în vedere atât tradiția de la noi, unde niciodată nu s-au auzit pronunții ca Peiting, Tiang Te și sau Thien Thi-ce'n pentru Beijing, Jiang Jieshi, Qian Qichen (când nu s-a citit pe românește, pronunția a fost cu ci: Peiceng, Ciang Ce-și, C'ian Ci-ce'n), cât și felul în care au „auzit” fonemele în discu-

ție englezii și francezii — nici unul, nici altul n-au recurs la fi, desi li au în pronunție.

— În ortografia românească, i și e, în ipostaza lor de semne diacritice, produc asupra lui c același efect, transformându-l în c (ciob și coas înseamnă cob și cas). De aceea, silaba chineză jiang poate fi redată în românește și prin ciang, și prin ceang, pronunția fiind identică. La fel stă situația cu jia, jiao, jiao, iar la perechea aspirată cu qia, qian, qiang, qiao. Am optat însă peste tot pentru ci, respectiv ci', potrivit uzajului din alte limbi. În ceea ce privește grupurile zh și ch, am recurs atât la ci, cât și la ce (respectiv ci' și ce'), potrivit normelor ortografice românești.

— Grupul ng, existent numai la sfârșit de silabă, constituie în chineză un singur fonem — o semiconsoană nazalo-velară. De teamă de-a nu fi pronunțat ca segment de silabă (două consoane), în transcrierea fonetică românească unii l-au eliminat complet pe g. Or, pe această cale, se ajunge la nazalo-dentală n, ceea ce în chineză înseamnă o alterare mult mai gravă a pronunției decât citirea pe românește a lui ng.

Dau mai jos pronunția unor nume proprii chinezești scrise în alfabetul pinyin. La unele dintre ele, pentru recunoaștere, am pus între paranteze și transcrierea românească mai de demult, cu care cei mai în vârstă sunt obișnuiți.

Nume de personalități

Mao Zedong = Mao Tă-tung; Zhu Enlai = Ciu En-lai; Jiang Qing = Ciang C'ing; Lin Biao = Lin Piao; Hua Guofeng = Hua Kuo-fang; Zhao Ziyang = Ceau Zi-ang; Li Xiannian = Li Sien-nien; Hu Yaobang = Hu Iau-pang; Deng Xiaoping = Tang Siao-ping; Jiang Zemin = Ciang Tă-min; Rong Yiren = Jung I-jan; Li Peng = Li Phang; Qiao Shi = C'iao Si; Li Ruihan = Li Jui-huan; Zhu Rongji = Ciu Jung-ci; Hu Jintao = Hu Cin-thau; Qian Qichen = C'ien Ci-ce'n; Chen Jinhua =

Ce'n Cin-hua; Zhu Xun = Ciu Siun; Chi Haotian = Ci' Hau-thien; Wang Zhongy = Wang Chung-iu; Li Tieying = Li Thie-ing; Zhu Rongji = Ciu Khai-sian; Liu Zhongli = Liu Chung-li; Doje Cering = Tuce The-ling; Liu Qi = Liu Ci; Wu Yi = U I; Peng Peiyun = Phang Phai-lun; Li Guixian = Li Kui-sien; Lu Peijian = Lu Phai-cien. Iată în continuare și numele a trei cetățeni chinezi deveniți eroi de reportaj într-un important cotidian bucureștean: Ma Zhao Xi = Ma Ceau-si; Yu Hong Tao = Iu Hung-thau; Liu Dong = Liu Tung.

Toponime și hidronime

Xinjiang = Sin-clang; Qinghai = C'ing-hai; Guizhou = Kui-ci; Guangxi = Kuang-si; Guangdong = Kuang-tung (Canton); Jiangxi = Ciang-si; Zhejiang = Ce-clang; Shandong = Sang-tung (Santun); Shanxi = San-si; Shanghai = Sang-hai (Sanhai); Taiwan = Tai-uan (cu u semivocală, asilabic); Kunlun = Khun-lun; Tianshan = Thien-shan (Tiansan); Guangzhou = Kuang-ciu (Hanceu); Changjiang = C'iangciang (Yang Ce-Kiang); Zhujiang = Ciu-ci-ang; Dongting = Tung-ting; Lancangjiang = Lan-thang-clang; Songhuajiang = Sung-hua-clang; Yangzhu = Iang-ciu; Wuhan = U-han.

Ziare și reviste

Renmin Ribao (Ziarul Poporului) = Jam-min Ji-bau; Guangming Ribao (Ziarul „Lumina”) = Kuang-ming Ji-bau; Jingji Ribao (Ziarul Economiei) = Cing-ci Ji-bau; Gongren Ribao (Ziarul Muncitorilor) = Kung-jan Ji-bau; Zhongguo Qingnian Bao (Revista Tineretului din China) = Ciung-Kuo Cing-nien Bau; Nongmin Ribao (Ziarul Țăranilor) = Nung-min Ji-bau; Fazhi Ribao (Ziarul Legislației) = Fa-ci Ji-bau; Zhongguo Funu Bao (Revista Femelor Chineze) = Ciung-Kuo Fu-nu Bau; Zhongguo Shannian Bao (Revista Copiilor Chinezi) = Ciung-k'au-nien Bau.

ION D. GOA



JASON PRIESTLEY

„Dacă nu-ți trăiești viața profund, de ce existi pe această planetă?”

Brandon din B.H. 90210, sperând că oamenii vor fi determinați să vadă cine sunt într-adevăr pentru că, deocamdată, Jason e Brandon și alături de Brandon e „pedepsit” cu idolatrizarea, cât despre mine cel real, s-ar putea să nu fiu un chiar atât de bun exemplu de urmat. Și asta trebuie să fac în așa fel încât să se afle. Nu am nimic să-mi reproșez, dar dacă oamenii mă asimilează prea mult rolului meu din serial, nu voi mai avea nici o libertate.

— Ai primit numeroase propuneri pentru filme. Ce te-a hotărât să accepți rolul din Calendar Girl?

— Acolo îl interpretez pe Roy, un personaj care-mi place, îmi seamănă mai mult decât Brandon din B.H. 90210. Un om pătrunzător și curajos care stă să forțeze destinul sau măcar să ajungă la finalitatea sperată; dintr-un anumit punct de vedere, cam așa sunt eu în viață. Dacă nu trăiești viața în profunzime, de ce mai existi pe această planetă? N-am dreptate?

— Există în film o scenă în care apari complet gol, pe o plajă pe care ai urmărit-o pe Marilyn Monroe al cărei fan esti în robii respectiv. Ți-a fost ușor să filmezi scena?

— Da, chiar da. Căci nu faptul de a fi gol e important în acea scenă, interesul rezidă mai degrabă în imaginea celor trei băieți, printre care și eu, în întregime gol, prostindu-se pe plajă. E un gag! Se critică foarte des sexul sau violența în cinema, dar nu e necesar să asisti la o proiecție pentru a vedea așa

ceva, e suficient să urmărești un jurnal televizat acasă și e cam același lucru.

— Ai turnat de asemenea un western în Tucson în Arizona numit Tombstone. Trebuie să fi fost o experiență particulară.

— A fost o experiență superbă! Am avut ocazia să lucrez cu oameni care nu sunt de loc diletanți, cum ar fi Kurt Russell, Val Kilmer, Sam Elliot sau Powers Boothe care nu e altul decât rivalul lui Brandon Lee din Rapid Fire. Venind în contact cu ei, nu numai că am învățat enorm dar m-am și amuzat copios. Faptul că sunt un actor cunoscut grație televiziunii, nu înseamnă că nu mai am nimic de aflat despre această meserie ci, din contră, niciodată nu m-am gândit să mă culc pe lauri. Mă analizez în cele mai mici amănunte și încerc necontenit să ameliorez ce cred că nu e cum trebuie și să mă perfecționez.

— Ești de părere că tinerii din generația ta sunt încă tentați să se identifice cu idoli cino-ma-ului anilor '60 Marilyn Monroe sau James Dean de exemplu, cum se întâmplă în filmul Calendar Girl?

— Acest lucru m-a marcat teribil când eram puști. Sora mea era fan Marilyn și „moștenise” pasiunea de la prietenul ei care era cu 5 ani mai mare. Se pare că fiecare nouă generație trece prin această fază. Află cine au fost acești „eroi” ca James și Marilyn și toate celelalte „icoane” ale



Jason aliaș, șeriful Billy Breakenridge din Tombstone

Hollywood-ului. A existat întotdeauna o fascinație pentru sfârșitul anilor '60, și moda actuală în ceea ce privește vestimentația o confirmă.

— Ești foarte popular peste tot în Europa, dar mai ales în Italia, unde ai și fost recent. Ce crezi tu despre această țară?

— Am fost în Italia pentru simplul fapt că trebuia să fac o fotografie într-un cadru roman pentru revista Grand-Hotel. A fost experiența cea mai comică din viața mea! Am stat 5 zile la Roma și am consumat o mâncare extraordinară de gustoasă. Dacă încerc să uit că am fost neînțeles urmărit de un camion ticsit de paparazzi, îl pot caracteriza pe italienii foarte calzi și prietenoși.

Păi să dea o fugă Jason și pe la noi românii, calzi și prietenoși suntem, pieilor de paparazzi nu călcă, iar de mâncare ce să mai vorbim, e-avem niște „tradiționale”...

Idol a milioane de telespectatori, indiferent de sexul cărui aparțin, Jason nu pierde nici o ocazie de a demonstra că în spatele mufrei lui nostime, se află idei foarte precise mai ales când se vorbește de viitorul și de cariera sa cinematografică, deja bogată în promisiuni. Să fii frumos și să știi ce vrei, iată două calități irezistibile și care funcționează ca garanții!

7 EXTRA: După ce-ai câștigat celebritatea grație televiziunii, și în particular serialului Beverly Hills 90210, crezi că îți va fi dificil să te impui în cinema?

Jason Priestley: Sper că nu. Au existat întotdeauna oameni care se crambonau de cinema și reușeau sau nu. Aștept să văd cum va reuși

ționa publicul la vizionarea primelor mele roluri importante în Calendar Girl și Tombstone. Sunt conștient de dificultățile cu care voi fi confruntat pentru a-mi afirma în această carieră, căci, evident, nu există nici o formulă magică. Încerc deci să aleg roluri care sunt fundamental diferite de cel al lui

FLASH - CONTACT

O Luke Perry aliaș Dylan din serialul B.H. 90210 s-a căsătorit pe 20 noiembrie 1993 cu prietena sa Minnie Rachel Sharp. Ceremonia s-a desfășurat în cel mai mare secret, la numai 3 luni după ce cuplul își anunțase intenția. Printre cei 50 de invitați ai acelei seri, s-au aflat Jason Priestley și Brian Austin

Green, ca și familiile celor doi miori. S-au întâlnit cu toții la Pinot Bistro, un mic restaurant din oraș, unde au servit pește, pui și bineînțeles nelipsita în asemenea ocazii șampanie. După aceea Minnie și Luke s-au îndreptat către aeroportul unde aștepta un avion ce urma să-i ducă la San Francisco, pentru luna de miere. Bineînțeles drumul



spre aeroport a fost însoțit de fotografi și astfel Minnie a luat cunoștință de dura realitate a vieții de star. Luke a fost atât de supărat că planurile lui au fost totuși descoperite, încât a luat se pare hotărârea, de a organiza o altă reuniune mult mai intimă, probabil la San Francisco. Cum șansele de a ține ceva ascuns de presă, când ai un asemenea statut, sunt aproape inexistente, căsătoria se va putea sărbători la înfinit și poate că nu-i rău de-

loc!

● Restabilită după turneul cu urmări infinite pentru sănătatea ei, Vanessa Paradis se pregătește pentru o revenire în forță. De la Noco Blache a refuzat toate proiectele, însă e hotărâtă să le reconsidere. Printre zvonurile care circula în legătură cu activitatea ei viitoare, unul e aproape informație sigură, o piesă de teatru și mai ales o colaborare cu Jean Becker, cel care a realizat L'Été Muriel.



București	96,1	FM
Ploiești	92,8	
Iasi	92,0	
		MHz

radio
CONTACT

Topuri - Radio Contact

TOP 50 - ediția 3 -

1. CAPPELLA - U Got 2 Let The Music
2. ENIGMA - Return To Innocence
3. ACE OF BASE - The Sign

TOP SLOW & BLUES - ediția 3

1. FRANK SINATRA & BONO VOX - I've Got You
2. MICHAEL BOLTON - I'm Not Made Of Steel
3. PET SHOP BOYS - To Speak Is A Sin

TOP MATINAL - TOP 5 - ediția 4

1. PRINCE - Raspberry Borel
2. MICHAEL BOLTON - The Voice Of My Heart
3. MADNESS - Our House

Cel mai bine plătit manechin din România

Adela Surugiu s-a născut la 12 aprilie 1973, la Salina. A absolvit cursurile Liceului de aviație și timp de șase ani a practicat baschetul. Actualmente urmează cursurile Universității Ecologice — Facultatea de drept. Până aici putem spune că este o fată cu nimic ieșită din comun. Dar în urmă cu doar un an, în aprilie 1993, viața ei a luat o întorsătură fericită. În momentul în care, luându-și inima în dinți s-a prezentat la concursul de selecție pentru manechine organizat de Casa de modă Venus sub competența îndrumare a unei profesioniste de elită, Zina Dumitrescu.

Încadrându-se în canoanele internaționale, cu o înălțime de 1,80 m, 57 kg, bust 88 cm, talie 82 cm, șolduri 91 cm, Adela Surugiu este cotată la ora actuală drept cel mai bine plătit manechin din România.

— Deși ai terminat Liceul de aviație, cum te-ai hotărât să devii manechin?

— M-au atras întotdeauna eleganța și bunul gust.

— Ce cunoșteai despre această profesie și ce părere ai acum?

— Era ceva fantastic pentru mine, dar în același timp credeam că e foarte simplu și la îndemâna oricui. Devenind manechin, m-am convins că lucrurile stau cu totul altfel. Nu știu ce eforturi, ce condiții riguroase și ce stil de viață îți impune această meserie. Pe lângă calitățile fizice obligatorii este necesară multă muncă, răbdare și voință.

— Cât timp îți dedici pentru pregătirea ta?

— Practic este o pregătire zilnică pentru a mă menține în formă, un autocontrol strict,

un program exigent care include în special gimnastica.

— De ce se spune că ești cel mai bine plătit manechin din România?

— În curând urmează să semnez un contract de publicitate, în valoare de 5 milioane lei, cu o firmă românească al cărei nume nu voi pot dezvălui momentan.

— Ce manechine internaționale admiri?

— Îmi place în mod deosebit Linda Evangelista.

— Ce case de modă și ce parfumuri preferi?

— Îmi place în mod deosebit Casa de modă Giorgio Armani, iar în privința parfumurilor Nocturna Caron și Champagne.

— Care sunt actrițele și actorii îndrăgiți?

— Marilyn Monroe și Alain Delon. De asemenea, Ca-

herine Deneuve pentru toaletele sale.

— Cu ce te ocupi în timpul liber?

— Citesc foarte mult, în special cărți de filozofie și cele legate de viitoarea mea profesie. Actualmente studiez Codul manierei în afaceri, o lucrare foarte interesantă și utilă.

— Dar cu dragostea cum stai?

— Dragostea e un lucru delicat, sensibil pentru fiecare om. După părerea mea, contrazică foarte mult ca într-un cuplu să existe înțelegere, gusturi comune și respect reciproc.

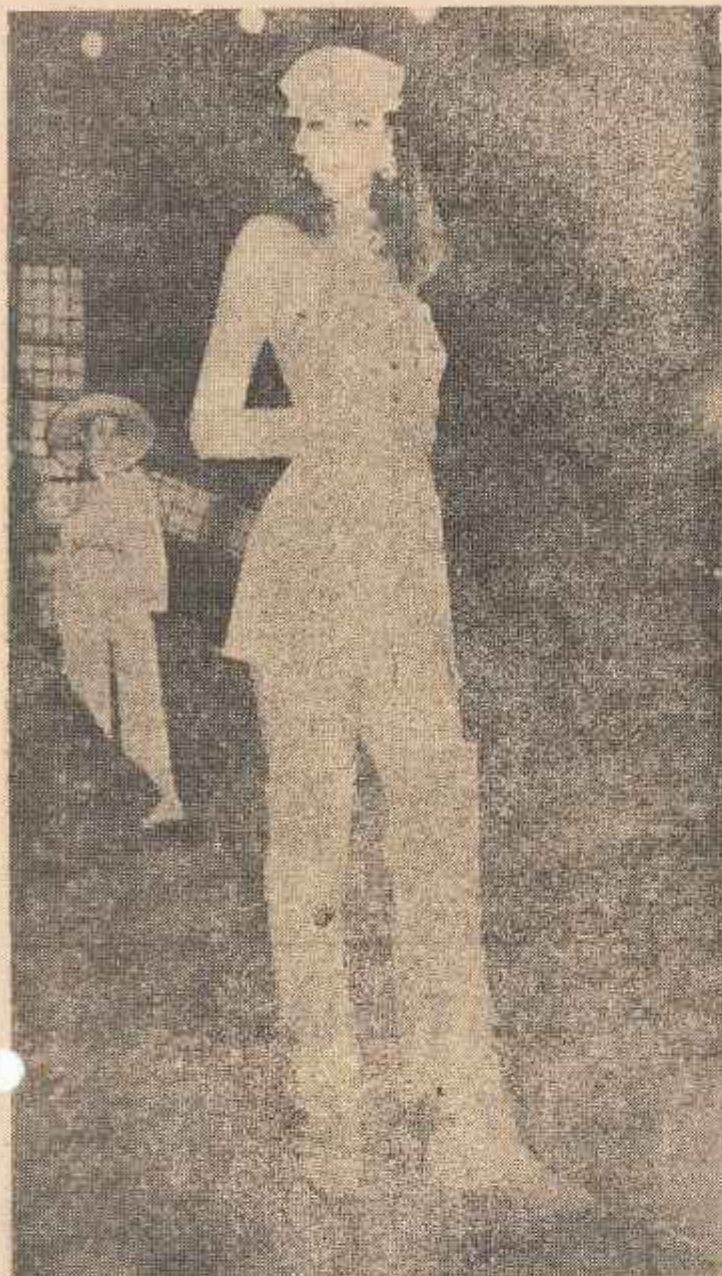
— Apropo de gusturi: ce băuturi consumi?

— Foarte multe sucuri, în special cele naturale, de portocale. Prigat, iar dintre cele alcoolice — șampanie și Martini alb.

— Ce alte preocupări și planuri de viitor ai în vedere?

— Sunt studentă, urmez Dreptul la Universitatea Ecologică. După terminarea facultății intenționez să-mi foloiesc cunoștințele pentru a intra în afaceri profilate în special pe modă și sper să am cândva propria mea casă de modă.

A consemnat,
SIMONA SIMZIANU ■



MESERIA MEA E JOCUL CU MOARTEA

• Profesii și sporturi subacvatice

Dr. Denis Chiurtu este președintele Societății de Cercetări și Sporturi Subacvatice, societate ce întrunește mulți specialiști din țară (biologi, speologi, geologi, arheologi) și care are în derulare programe interesante de arheologie subacvatică pe litoralul românesc și cercetare lacuri.

În ansamblu ei meseria de scufundare este foarte periculoasă și nu greșim, după cum afirmă și dr. Chiurtu, dacă spunem că, sub apă, în neprevăzut, scufundătorul este în permanență într-un joc formidabil cu moartea. În acest sens, pentru a vă face o idee despre riscurile acestei meserii, vă prezentăm câteva cazuri relatate de către domnia sa.

Un scufundător, în timp ce descăleca firul gîld, a tulburat apa. La un moment dat s-a încurcat în fir atât de rău încât a trebuit să ajungă la neinspirata decizie de a lăsa în două ecarte. Partea proastă este că a rămas în mână cu capătul care se afla la el și nu cu cel care îl ducea afară și de aici a apărut drama. S-a rădăcit, aerul din butelii s-a terminat și în consecință și-a pierdut viața.

Doi colegi, scufundători, au intrat să se scufunde într-o pesteră. La un moment dat, ei au apreciat greșit rezerva de aer pe care o aveau în butelii și au crezut că nu le mai ajunge până la ieșire. În acel moment s-au luat la bătaie pentru a-și lua, unul celuilalt, butelia de oxigen. În timpul luptei au intrat în gîtănie și s-au înecat. Ei au fost găsiți mai târziu de altă echipă de scufundători și scoși la suprafață. S-a constatat că rezerva de oxigen le ajungea până în momentul în care ar fi ajuns la suprafață.

De multe ori, după ce se traversează un sifon se poate

întîlni, în partea cealaltă, aer, o mică plajă sau o sală în care se poate ține. Un scufundător a dat, în timpul unei explorări de un astfel de loc. Crezând că în încăperea de după sifon e aer el și-a dat deosebitul ținut care se face respirația jos, a făcut câțiva pași, după care a amețit și a căzut pe loc. Colegul cu care se afla nu a înțeles imediat despre ce e vorba și s-a dus să-l ajute. Acesta, la rândul lui, a amețit și a căzut alături, deoarece a procedat la fel. Amândoi au fost găsiți morți. Din cauza descompunerilor, acolo era bioxid de carbon și nu oxigen.

Scufundătorul ungur, Plotzer, considerat ca cel mai eficient scufundător de pesteri din Ungaria, a descoperit, în timpul unei explorări, o sală mare, situată la 47 de metri de punctul de intrare. A ieșit din apă și și-a scos deventorul din gură pentru a respira în vole. În realitate acolo era un amestec îmbogățit cu bioxid de carbon. Plotzer s-a

simțit rău și a pornit imediat spre ieșire. În strălucirea ce despărtea sala de fundul lacului el și-a pierdut cunoștința, blocând astfel și drumul spre ieșire, drumul spre viață al colegului său aflat în interiorul sălii.

...

Un tânăr englez pe nume John Stevens, în vârstă de 17 ani, întorcându-se cu câțiva ochelieri dintr-o pesteră au fost surprinși de o vîltoară care a ridicat nivelul apei înclinând astfel ultimul sifon spre ieșire. În pofida oricărei logici, Stevens s-a hotărât să traverseze la liber (fără butelii și detentor) sifonul. El a parcurs sub apă distanța impresionantă de 40 de metri fără a găsi totuși capătul sifonului. Deci fără aer. Când puterile, tocmai îl părăseau, a nimerit printr-o extraordinară șansă într-un minuscule și unic elopot de aer care, pentru moment i-a salvat viața. Între timp colegii lui au reușit să facă la suprafață prin altă ieșire. Negăsindu-l la suprafață pe Stevens au intrat în panică. Mai mulți scufundători au plecat, atunci, în căutarea lui, trecând însă pe lângă el. Salvatorii nu s-au dat bătăi și cu pompe puternice au scăzut nivelul apei. Minune: din sifon a apărut nu cadavrul lui Stevens, ci Stevens viu și încă în formă.

CHIRGHE BARBU ■



Pentru a primi credit de la Banca Mondială

ROMÂNIA A DECLARAT RĂZBOI TUTUNULUI



Ce noia comună caracterizează personajele serialului Dallas?

• În 1993, în campania contra fumatului, s-au cheltuit 50 milioane

Gabriel Popescu, psiholog, inspector la Direcția Generală a Medicinii Preventive din Ministerul Sănătății: „În 1991, când s-a negociat un împrumut al Statului român cu Banca Mondială, un prim punct al înțelegerii, în vederea derulării împrumutului, a fost înființarea în România a Centrului Național de Promovare a Sănătății și Educație

pentru Sănătate. În 1993 s-au cheltuit peste 50 milioane lei, mare parte fiind destinați materialelor de popularizare a campaniei antitabac. În condițiile actuale din România, fumatul este în creștere și mă refer la fraude, la contra-banda cu așa-zisele țigări bune din Occident, care au invadat piața românească. Reclama desantată a țigărilor la televiziune a sporit consumul de tutun.

Viciul a murit, trăiască viciul!

Există pericolul ca abținerea de tutun să i se suprapună alt viciu, aflat în stare latentă sau alte vicii care mergeau paralel cu fumatul. Cel

mai adesea, omul care s-a lăsat de fumat începe să mănânce mult, mai ales dulciuri. Crește dozele de alcool și cafea. Este bine ca despărțirea de tutun să se facă sub supraveghere psiho-terapeutică, favorizând o conduită profilactică față de aceste vicii.

Problema este că în România nu există forme instituționalizate, care să se ocupe cu psiho-terapia antitabagică. Primele acțiuni contra tutunului se fac de către Centrul Național de Promovare a Sănătății și Educație pentru Sănătate, care înseamnă campanie în mass-media. Când această instituție își va completa necesarul de personal, vor începe acțiuni de susținere psiho-terapeutică a persoanelor care vor să se lase de fumat. Noli angajați

ai Centrului Național de Promovare a Sănătății au semnat un angajament, prin care se obligă să nu fumeze pe durata programului zilnic de lucru, contravenienții suportând sancțiuni drastice. Din păcate, această măsură este singulară, în rândul instituțiilor din România. Salariații combinatelor chimice sunt obligați să nu fumeze, din rațiuni de siguranță contra incendiilor. Dar ce te faci cu medicii din spitale, care fumează de mama focului, în timp ce recomandă bolnavilor să se lase de tutun? În acest caz, ce rațiuni îi poate obliga pe oamenii în hălate albe să nu mai fumeze în fața propriilor pacienți? Este vorba despre obligație profesională sau bug simț?

Omul viitorului nu fumează

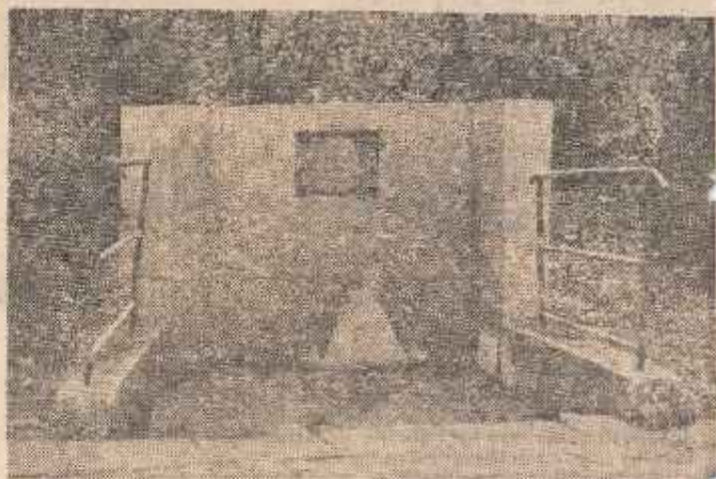
S.U.A. a pornit o campanie antitabagică de proporții. Se creează în rândul populației modelul unui nou stil de viață. În general, filmele americane sunt dominate de eroi

cu alură sportivă, care țin dietă, pentru a-și păstra forma fizică, fac jogging, pentru care alcoolul și tutunul sunt dușmani. Această se numește politică sanitară, în stil american. Eroii superproducțiilor cinematografice sunt supuși atenției opiniei publice, ale căror modele sunt imitate, în primul rând, de adolescenți și tineri.

Cheia rezolvării problemei consumului de tutun pare a fi LEGEA. Regulile bonului simț, în materie de fumat, sunt total nesocotite. Nefumătorii au ajuns să sufere din cauza tutunului la fel de mult ca prizonierii acestui viciu. Petre Țușea dăfinește clasa fumătorilor: „Fumatul este singurul viciu care se poate practica în public”. Dar lumea nu e formată numai din fumători. Ce se va întâmpla: nefumătorii vor fi izolați, într-un colț, de fumători sau invers? Dar poate că cea mai bună ar fi conviețuirea după anumite reguli, inclusiv cele ale bonului simț, pe care cine le calcă, să plătească. Dacă altfel nu se poate...

DAN GHEORGHE

IZVOR TĂMĂDUITOR LĂSAT DE IZBELIȘTE



Acest izvor cu virtuți curative a fost descoperit cu ani în urmă în zona de nord a Capitalei în apropiere de restaurantul Borcei, aflat pe malul lacului Herăstrău. Dar cum zona se mărginea cu perimetrul interzis (locuința și domeniul fostului dictator), accesul spre această vână de apă a fost interzis. Izvorul s-a degradat treptat, conductele s-au rupt, iar apa se revărsa în lac.

Sterilitatea masculină

• Bărbații sunt mai puțin fertili ca acum 30 de ani

Cantitatea și calitatea spermelor (procent de spermatozoizi normali) vor scădea în continuare.

Această tendință alarmantă are cauze multiple. Una dintre ele este și faptul că se poartă desuori prea strâmt, care țin organele genitale la o temperatură prea mare, ceea ce duce la reducerea spermatozoidilor.

Femele au un alt fel de alimentație: multe produse lactate, care contribuie la creșterea procentului de estrogeni (găsiți în laptele de vacă); utilizarea de contraceptive pe cale bucală, ce duce la excreția estrogenilor artificiali; rezistenți la consumul crescut de soia, foarte bogat în estrogeni naturali; regimul de slăbire sau cel bogat în fibre vegetale. Într-adevăr, regimul sărac în grăsimi favorizează resorb-

ția estrogenilor naturali, în timp ce regimul bogat în grăsimi favorizează eliminarea lor din organism.

Specialiștii mai adaugă și poluarea, bogată în substanțe, cu structură similară estrogenilor, care se găsesc în reziduurile carburanților folosiți de automobile. Se crede, de asemenea, că estrogenii anabolizanți administrați animalelor pentru a se îngrășa sunt alte cauze ale sterilității bărbaților, din ultimii ani.

Noi „înnotăm” deci, toți bărbații și femei, într-o mare de hormoni feminini care au, însă, urmări nefaste pentru urmași. Aceasta este suficient să înceteze autoritățile medicale săpre preocupări mai serioase în acest sens.

MARIA ANTONESCU

Cură de slăbire sau șarlatanie?

• Discuții infocate în jurul unui pretins medicament-minuna

„Mulțumită preparatului Svelt-Patch, orice persoană poate slăbi 6 kilograme într-o lună, chiar dacă mănâncă după pofta inimii.”

Asemenea sloganuri fac parte din zgomotoasa campanie publicitară, derâlnăuită, în jurul preparatului amintit mai sus. Evident, nu lipsesc nici motivațiile de ordin științifice. Preparatul se prezintă sub forma unui plasture, el se aplică pe tegument și este alcătuit din trei învelișuri. Cel exterior permite pacientului să folosească dușul, deoarece protejează etanș celelalte două straturi. La mijloc se găsește substanța activă și care se difuzează în organism prin învelișul inferior. El se aplică pe abdomen, fese sau brațe și își păstrează eficiența timp de 24 de ore.

Patch-ul, declară creatorii lui, conține extract de fucus (o varietate de algă), este bogat în iod și stimulează metabolismul grăsimilor. Cu alte cuvinte, preparatul favorizează topirea și eliminarea grăsimilor. Dar specialiștii, cu deosebire endocrinologii, pun sub semnul întrebării eficacitatea produsului. Este adevărat că iodul umflă stomacul, creând senzația de sațietate, dar el nu poate traversa pielea, deci în cazul Patch-ului efectul este nul. Iodul mai poate provoca dereglarea tiroidei, dar cantitatea de 25 g (cât conține un plasture) este neglijabilă și fără efecte. De altfel, produsul n-a avut nici un succes în SUA și producătorii lui încearcă acum să-l comercializeze în Europa.



Un serial care se va sfârși pe data de 4 mai 1994

Spiritul reușitei - experiența Bouygues (13)

Alegerea și integrarea oamenilor (III)

Primirea și integrarea

Ceea ce am aflat până acum despre grupul Bouygues ne îndeamnă să credem că și în acest domeniu există un savoir-faire specific.

Așa și este. Primirea este un moment important care, cu ajutorul unei atitudini cordiale și deschise, poate demonstra noului venit că era așteptat și că va fi integrat într-o structură unde își va găsi foarte repede locul. Este ocazia potrivită pentru a transmite o serie de mesaje în legătură cu regulile care trebuie respectate la locul de muncă și în companie ca și pentru a răspunde la toate întrebările noului angajat. Calitatea primirii reprezintă

o marcă a companiei, a serviciului și a celui care face acest lucru.

La Bouygues, procedura de primire depinde de categoria socio-profesională în cauză. Cel care vor lucra pe un șantier sunt întâmpinați de șeful șantierului și „instruiți” chiar de acesta. Cei alții sunt primiți (într-o sală de primire) de personal și după aceea de direcția serviciului. Fiecare noul angajat primește și o broșură despre grupul Bouygues (reguli de aplicat, standarde de respectat în diverse activități etc.).

Dacă primirea este mai degrabă un gest „punctual”, a și să integrezi reprezintă un act de gestiune. Integrarea cuprinde trei niveluri:

a) la nivelul companiei prin informarea scrisă și întâlniri cu diverși res-

ponsabili;

b) la nivelul serviciului, prin cunoașterea colegilor direcți, a rolului și a activităților lor;

c) în sfârșit, la nivelul postului desemnat, prin definirea clară a obiectivelor de îndeplinit în timpul perioadei de probă.

Etapile a și b sunt relativ simple de realizat, fiind vorba de timp, mijloace și unșori de voință. Etapa c trebuie să fie privită cu mai multă atenție de conducători. Într-adevăr, fixarea obiectivelor permite posibilului angajat să se motiveze în așa fel încât să dea ceea ce este mai bun în el. El are o scadență de respectat și știe că ea va conta în decizia pe care o va lua compania la sfârșitul perioadei de

probă. Bineînțeles, „șeful” trebuie să fie în măsură să precizeze ce așteaptă, și aici se află de multe ori dificultatea. Nu de puține ori perioada de probă este privită de către o companie ca o formalitate și nu ca o ocazie obiectivă și suplimentară de evaluare reciprocă. Bouygues a simțit nevoia să fixeze obiective candidaților, procedurile și standardele care se aplică în acest domeniu au dat rezultate excelente.

În numărul următor: Recunoașterea valorii și recompensarea meritelor (I).

Traducere și adaptare
MIHAI SANDOIU

Programe T.A.T.-Co de expoziții anunțate pentru 1994

1. BUNURI DE CONSUM (18.01 - 22.01), a IV-a editie, produse de consum
2. TELECOMUNICATII (15.03 - 18.03) a III-a editie, echipamente
3. FRIGOTEHNICA (5.04 - 8.04), a III-a editie, echipamente frigotehnice
4. Încălțăminte, marochinărie, tricouri, confecții, textile (17.05 - 22.05), a II-a editie
5. AGRAVET (septembrie), a XVIII-a editie, agricultură
6. ROPAC (noiembrie), a III-a editie, ambalaje

Loc de desfășurare: Sala Mare a Palatului

Expoziția specializată „BUNURI DE CONSUM”, care s-a desfășurat săptămîna trecută, a reunit 28 de firme române și străine în 22 de standuri pe o suprafață de 400 m². Am remarcat varietatea gamei de exponate, de la produse alimentare preambalate, aparatură electrică de uz gospodăresc, fur-

nături și mic mobilier, accesorii pentru marochinărie la echipament sportiv, biciclete și chiar ambarcațiuni nautice, dar și nivelul profesional al standurilor cât și calitatea vizitatorilor. „Am invitat să viziteze expoziția oameni de afaceri și specialiști din capitală, și din țară, reprezentanți ai Camerelor de Comerț și Industrie Județene, reprezentanți ai Secțiilor comerciale ale ambasadelor străine la București”, explică dl Moarcăș Octavian, director general al T.A.T.-Co. De la standuri nu au lipsit produsele cu marca PHILIPS, TUBORG, WHIRLPOOL, BOMBARDIER, BOSCH, RAYBEST, DERO, TOHAN, CUCIR, etc., iar în atmosfera destinată a saloanelor au pluti mireme de SCHWARZ, KOPF și JADE COSMETIC, prin IRENE PLUS srl.

CALIN MARCUȘANU

Teatrul de Comedie într-un rol inedit

Duminică, 23 ianuarie, Teatrul de Comedie a găzduit vernisajul Expoziției de Tehnică de Colcul HEPARDIMEX, în colaborare cu IPC DUNA, și cel al expoziției de pictură a lui Mihail Gavrilă. Invitații au putut, de asemenea, viziona spectacolul Colivia nebunelor.

Salutăm, cu acest prilej, simbioza dintre tehnică, business și artă.



Societatea comercială
RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, SUCEAVA
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puțin rulate din Germania și Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT și FIAT
- procură și livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecție (față/spate) pentru orice tip de mașină.

- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franța) orice model de cheie (yale, auto și pentru broaște model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ ÎNTR-UN MINUT !

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesați sampon și detergenți import Italia (A.C. 0%), precum și țigărete BASTOS (A.C. 0%)

**ADRESAȚI-VĂ CU ÎNCREDERE
S.C. RADU S.R.L. !**

ROM-TELECOM anunță uniformizarea numerotației telefonice

- **Indicativele telefonice interurbane vor avea două cifre**

La conferința de presă din 19 ianuarie de la Ministerul Comunicațiilor, dl ministru Andrei Chirică a anunțat decizia Regiei ROM-TELECOM de modificare a numerotației telefonice începând din 23 martie, ora 23.00.

Astfel, este prevăzută alocarea unui nou indicativ interurban pentru fiecare județ, făcându-se posibilă totodată trecerea la numerele de abonat compuse din 6 cifre, la nivelul întregii țări. Excepție fac Bucureștiul, unde numerele de telefon rămân neschimbate (compuse din 7 cifre) și locali-

tățile din S.A.I. (unde numerele sunt formate din 5 cifre).

Specialiștii ROM-TELECOM ne asigură că aceste modificări vor conduce la economia de energie și timp în stabilirea legăturilor telefonice din rețeaua națională, amplificând exploatarea acesteia.

Conferința de presă a constituit, de fapt, debutul unei intense campanii de informare a populației; ce se va desfășura în perioada următoare.

MARIUS ONOFREI

OFUL NOSTRU E FEREFE-FEREFE...

● Se pune și de șampanie, nu numai de whisky, în Poli-grafiei, la Șosea. Cum peste câteva zile la Adunarea Generală a FRF au loc alegerile, pardon, alegerea celui mai bun fiu al firmei Attigram la locul știut dinainte de mai toată suflarea conducătorilor de cluburi de fotbal din țară, nu-i de mirare vânzoleala de pe Poli-grafiei. Mai ales că democrați cum tot sunt de vreo patru ani și mai bine cei din fotbal, nici contracandidați nu sunt. Și cum realsul își va forma apoi singur trupa de trupeți, ce se va întâmpla oare la un preinfarct gen Kosić? — întrebăm și noi. Vor cădea toți ca pieșele de domino la o simplă mișcare?

● Așa de reprezentativă Federație avem și vom avea că am ajuns să nu se uite nimeni la noi când alde Bivolari și talangile gângurese pe toate idiomurile fotbalului pe culoarele UEFA sau FIFA. Umblăți oamni, dar nu au învățat mai nimic din ceea ce înseamnă fotbalul sfârșitului de secol.

● Sistarea transferurilor pe piața internă, bucuria celor ce mai pendulează încă, după interes, de la un club la altul. Astfel se face, și nu sunt puține cazurile că un jucător se pregătește cu o echipă — mai un schi, un patinaj sau biatlon — și e împuscat apoi de un alt club. Un aspect al profesionalismului de care se face atâta caz din 1990 încoace în fotbalul nostru condus de o trupă de urechisti. Înapoi la amatorismul pur, fraților, pentru că spectatorul taxavă, și nu oricum, ci prin lipsa de pe stadioane la meciurile, simulele de meciuri, din Divizia Națională.

● Anghel Iordănescu, oricât ar brava el pe o coardă sau alta a mass-media e în coafă cu programul competițional al echipei reprezentative. Nu e nimic sigur, și suntem deja la sfârșit de Ianuarie. Când dispăre China, apare Coreea, și toate asten la genul expediției americane de acum un an când ne terenurile Lumii Noi a jucat o echipă și a fost prezent un lot de jucători și de antrenori pierduți în valurile vieții. Dar, n-a adus anul ce a dus Manchesterul?

● Nici n-am ajuns bine în America și se aude de rămânerea călătorilor pe școală. Vă dați seama ce luptă de interese se va da, încă nu cumva a și început, pentru umplerea golurilor, până la 22, pe lângă echipa de la... Cardiff. Degeaba vorbim noi de... Timothe, Rednic, Mateut sau Brătînu II, când ultimul nu va prinde naționala, pe lângă cele câteva minute cu Israelul, decât dacă va ajunge la un anumit club bucurestean?

● În timp ce mare parte din cluburile noastre de prima divizie se plâng, și încă erou, de lipsa banilor, primele de joc ale fotbalistilor mai nou profesioniști numai la drepturi, nu și la obligații, au ajuns pe alocuri la sume exorbitante. Dacă unii sunt prostiți de aceste numai vorbe ce ating, așa tangențial, profesionalismul, încă o dată nu sunt prostiți cei ce ar fi în stare, ei microbisti, să își dea și viața pentru o echipă sau alta. Întrebarea e: mai avem, cumva, echipe de fotbal sau totul e un melanj ce ținde să își scoată cornițele printr-o vânzare a unui jucător afară, pentru ce altă... decât pentru publică supraviețuire a clubului în cauză și huzurii cătorva ce stău traistoria verziilor?

● Toată lumea e la munte în aceste zile. Ce e bizar e că nu se mai dă buzna ca altădată pentru efectuarea unor turnee în străinătate. Doar două-trei grupări au anuntat turnee, în rest se preferă așteptarea etapei a 22-a acasă. Chestie de modă!

● Intest de mult pe o linie moartă — din păcate — campionatul pare să se revigoreze abia după ce se vor pune în practică preconizatele măsuri cu trei puncte pentru victorie și, mai ales, cu retrogradarea și implicit promovarea a patru echipe, fără baraj. Dar când oare se vor pune în practică toate acestea și multe altele ce stău în ușa celor lui Bella Kassay?

● Litigi de milioane între cluburile românești create de tranzații nesolabile la timp... Litigi ce au rămas pe rol, și nu pe rol. Liga Fotbalului Profesional, mare meșteră, în ultima vreme, în ședințe și atât.

OZONEL

Michael Jordan are fobie față de apă!

„Și nu mi-e jenă s-o recunosc”, declară superstarul american Michael Jordan în cartea sa *Rare Air*. Aceasta e dedicată tatălui său Jamie, dispărut în condiții tragice, când cartea era încă în tipar. Ce mai aflăm despre acest adevărat „zeu viu”, cum îl caracterizează prestigioasa revistă *U.S. News*.

„Există multă lume care mă invidiază. Dar oricine poate constata că, pentru mine, orice urmă de viață particulară a dispărut”. Michael Jordan este o fire superstițioasă. El ținea să-și schimbe încălțările la fiecare meci. N-a pus de două ori nici măcar perechiile „norocoase” din meciurile sale memorabile.

Jordan are trei copii: 2 băieți (Marcus și Jeffrey) și o fetiță (Jasmine). Despre aceasta din urmă afirmă că nici n-a putut s-o vadă când bivăta să meargă. „De fapt încerc să le asigur copiilor mei o viață normală. Din păcate timpul nu mi-o permite. Știu mea, Juanita, reprezintă adevărata mea legătură cu ei”.

La 30 octombrie 1993, marele Jordan s-a retras, după ce și-a condus echipa *Chicago Bulls* la câștigarea celui de-al treilea titlu în NBA.

Va reveni vreodată? „Nu vreau să procedez ca prietenul meu Magic Johnson. Nu vreau să lucrez la televiziune și nici să devin antrenor. Știu că se vor face presiuni asupra mea, dar voi avea posibilitatea să arăt lumii de ce am jucat baschet. N-am făcut-o nici pentru bani, nici pentru a plănuși, ci pur și simplu pentru că am iubit acest sport”.



ALEXANDRU TANASE

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

SPORTUL GERMAN IN CĂUTAREA IDENTITĂȚII

Reunificarea Germaniei a reprezentat un moment important în istoria europeană, cu implicații fără discuție și în sportul internațional. Dacă, din punct de vedere al rezultatelor, nemții din Est și Vest s-au identificat cu noua situație, iar aici trebuie menționate medaliiile de la J.O. — Barcelona cât și titlurile obținute în ultimii ani pe plan mondial, la nivel de infrastructură există o serie de probleme determinate de contextul politico-socio-economic.

Cea mai recentă dispută a fost marcată de senatul orașului Hamburg cu federația germană de fotbal, care a renunțat la înființarea amicală a campionatului mondial cu Anglia, programată în ziua de 20 aprilie a.e. Motivul prezentat de autoritățile metropolei hamsentice au fost puse în legătură cu un moment istoric, și anume, ziua de naștere a lui Adolf Hitler, care corespunde cu data partidei. Având în vedere că se așteaptă o puternică manifestare de simpatie a neonaziștilor pentru fostul lor „Führer”, coroborată cu „invazia” huliganilor englezi, se

poate imagina, deci, urmarea unui astfel de miting pentru orașul Hamburg. Oficialii primăriei au decis anularea jocului, comunicând hotărârea federației germane, care la rândul ei a transmis-o forului de la Londra. Opinia publică insulară a primit știrea cu stupefacție, deoarece o tradiție a meciurilor anglo-germane a fost întreruptă de anumite prezumții, presa de peste Canal considerând faptul că stăre drept „o rusine”. Englezii, prin excelență apărători ai tradiției lor, nu au înțeles nici până azi de ce autoritățile hamburgheze nu au conceput un plan de protecție care să anuleze din fașă orice acțiune a „extremelor de dreapta” sau a huliganilor. Nedumerirea lor se bazează și pe faptul că ei sunt „obișnuiți” cu evenimentele speciale având și mai multă experiență în acest domeniu, în care sâmbătă de sâmbătă poliția se află în fața examenelor „programate” parcă de suporteri cluburilor insulare certați cu etica sportivă. O altă reacție a venit din partea federației germane de fotbal prin conducătorii ei, toți la unison fi-

ind partizani ai respectării programului inițial, boși din Frankfurt declarând că de fapt renunțarea la meciul Germania — Anglia înseamnă o capitulare în fața neonaziștilor, ceea ce pe plan politic nu se poate lerta. Pe de altă parte, este o victorie a „extremelor drepte”, iar cum precedentul s-a creat, urmările pot fi dintre cele mai neplăcute atât pe stadioane cât și în afara lor.

Un compromis făcut recent de ministerul sportului german se referă la trecutul unor componente ai lotului olimpic pentru Jocurile Olimpice de la Lillehammer. Cu toate că se cunosc dosarele „STASI” ale unor foști informatori-sportivi din perioada RDG-ului, rezultatele din cadrul competițiilor de selecție naționale și internaționale l-au determinat pe șefii (vest)germani ai federațiilor de specialitate să accepte nominalizarea unor boberi, patinatori sau a antrenorilor acestora, deci tot veniți din Est, în delegația Bonnului. Sunt cunoscute cazurile de complicitate ale pilotului Harald Czudaj cu „STASI” la fel ca și poziția Katarinei Witt față de regimul lui Honecker, dar lupta pentru supremația sportivă din lume a influențat atât de mult pe unii responsabili, încât „s-a uitat” trecutul lor, sau poate gândirea pozitivă să fi reprezentat factorul principal de decizie în urma „spovedaniei”, așa încât ei vor concura la Lillehammer cu „vulturii pe plep” de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic. Comitetul olimpic național, aflat nu tocmai pe o poziție plăcută și mai ales ca reprezentant al unei puteri europene, a cerut comisiei Gauck specializată în studii celor cu trecut „STASI” ca în perioada com-

petiților din Norvegia să formeze o subcomisie cu aceleași atribuții, în vederea depistării altor sportivi cu activități „speciale” dinaintea de 1989 ale comunităților germaniei, care prin proceduri urgente vor duce la mult dorita „curățenie morală” a delegației Bonnului. Aceasta cu scopul (re)căștigării imaginii Germaniei, pătate atât de neonaziști cât și de securiști, un aspect ce arată că aici nu se duce lipsă de „extrema dreaptă” sau „extrema stângă” în arenele sportive.

Și pentru că am abordat problematica atât de complexă „STASI”, nu pot încheia această corespondență fără a menționa ultimele rezultate din domeniul cercetărilor antidoping efectuate azi de specialiștii comisiei Gauck chiar în contextul doping al securității est-germane. Au apărut o serie de documente scoase din laboratorul de la Krefeld, din care reiese că anumite servicii ale securității lui Honecker aveau ca sarcină strictă „de serviciu” menținerea „secretului de stat” cu privire la documentarea și punerea în practică a substanțelor interzise la forurile internaționale. În aceste documente nu apare cuvântul doping, ci „noi metode de cercetări” sau „măsuri de protecție”, precum și „creșterea agresivității atletilor” sau „refacerea capacității psihice” a sportivilor pentru realizarea și depășirea obiectivelor personale. Vă reamintesc faptul că sportul din ex-RDG făcea parte integrantă din „planul social de stat”, ofițerii specializați din Normannenstrasse ținând o evidență caracteristică, adică meticuloasă, a tratamentului specific, dar și a apariției pe piața occidentală a noilor produse.

MONDO-SPORT-COCKTAIL

Fotbalul e mai tare decât Papa

Dintr-un sondaj al cotidianului ecuatorian *El Comercio* aflăm că 58 la sută dintre locuitorii țării au considerat organizarea în Ecuador a competiției *Copa America* drept evenimentul cel mai important al anului trecut. Pe locul al doilea, cu 31 la sută s-a situat vizita Papei Paul al II-lea, care a avut loc în zilele turneului de fotbal.

Sfântul Ilie Dumitrescu

Cu ocazia împlinirii a 25 de ani, Ilie Dumitrescu, jucătorul echipei Steaua București și al naționalei României, a primit din partea Patriarhului Teotist al Bisericii Ortodoxe Române, o ediție rară a Bibliei.



Bătăie ca-n filme

S-a întâmplat în centrul Londrei, între doi boxeri britanici de primă mărime: Michael Bentt, campion mondial în varianta WBO, și Hercbie Hilde, challenger la a-

ceeași categorie. Scuturat serios și rămas fără nasturii de la cămașă, Hilde este — după spusele martorilor oculari — cel care a început primul. El l-a lovit pe Bentt în cap cu o băta de baseball, în timp ce acesta poza unor fotografii. „Răzbunarea” lui Bentt nu s-a lăsat mult așteptată. Ținând cont de faptul că peste câteva săptămâni cei doi se vor întâlni în ringul de box, comentatorii consideră că acest incident a fost provocat în scop publicitar.

UEFA pune piciorul în prag

Purtătorul de cuvânt al UEFA a declarat că echipa italiană AC Torino ar putea fi exclusă din Cupa Cupelor dacă acuzațiile privind aranjarea unor partide și irregularitățile financiare se dovedesc a fi adevărate. UEFA a început deja o investigație prin care încearcă să dovedească faptul că AC Torino a folosit aceste nume inexistente pentru plata unor transferuri. Există, de asemenea, suspiciuni cu privire la corectitudinea partidei pe care clubul torinez a susținut-o în Cupa UEFA împotriva formației elene AEK Atena.

Corupție în fotbalul cariocas

Ziarul *Jornal do Brasil* a publicat recent declarația fotbalistului antrenor al naționalei Braziliei, Teófilo Santana, conform căruia campionatul din 1990 a fost manipulat: „Arbitrii au fost special aleși pentru a aduce titlul la Corinthians. Din nefericire nu s-a făcut nici o anchetă, n-a fost găsită nicio dovadă”, a spus Santana, care atunci antrena echipa Palmeiras. Aflat la conducerea naționalei braziliene la campionatele mondiale din 1982 și 1986, Santana a abandonat fotbalul „din dezgust”, dar a fost convins de Sao

Paulo să revină. De asemenea, fostul arbitru Reginaldo Mathias a spus că obiectul de a câmpăna meciuri datează din 1985. Poliția federală va lansa o investigație în acest sens, ce se va desfășura paralel cu o anchetă a poliției din Rio.

Fair-play

Cunoscutul internațional danez Michael Laudrup (FC Barcelona) a oferit coechipierilor săi o lecție de bună purtare după ce nu a fost selecționat pentru o partidă de campionat (cu Oviedo), deoarece jucătorii străini sunt titularizați prin rotație. Cu toate că se afla într-o formă bună, Laudrup a comentat doar astfel decizia antrenorului său: „Aveam trei posibilități: să denigrez jucătorul care mi-a luat locul, să injur antrenorul sau să beau un pahar cu vin împreună cu soția mea. Am optat pentru cea de-a treia variantă”.



Controversa flăcării olimpice

Toate zările, din lumea întreagă, au anunțat aprinderea flăcării olimpice pentru J.O. de iarnă de la Lillehammer (Norvegia) în incinta sacră de la Olimpia, descriind apoi traseul care străbate Germania și mai multe țări scandinave, înainte de a sosi chiar în ziua deschiderii „Olimpadei albe”, în orașul-gazdă, la 12 februarie. Dar puțină au scris despre veritabila controversă de dinaintea ceremoniei din 10 ianuarie între Comitetul Olimpic Grec și Comitetul de organizare norvegian. Reamintindu-și că flacăra olimpică a apărut pentru prima dată la Berlin, la ediția din 1936 a Jocurilor Olimpice de vară, să vedem în ce a constatat micul „război” legat de simbolul de care ne ocupăm. Totul a pornit de la inițiativa norvegienilor de a avea, practic, două flăcări olimpice, una aprinsă, tradițional, în țara-gazdă al Jocurilor, și alta în Norvegia, în apropierea casei lui Sondre Nordheim, un schior celebru din secolul XIX, socotit de compatrioții săi „părintele schiului modern”. Deci, flacăra care va dașni pe timpul Jocurilor de la Lillehammer urma să fie aprinsă de la două torțe și s-ar fi organizat, bineînțeles, două ștafete. Imediat, oficialitățile elene au reacționat, ministrul adjunct al culturii din Grecia declarând că, în ceea ce privește Ideile olimpice, „nu poate fi acceptat un asemenea act”. Adăugând: „Flacăra țară are tradițiile ei, înțelegem acest lucru, dar nu putem fi de acord cu discreditația simbolului universal pe care-l reprezintă flacăra olimpică”. A fost nevoie de o întâlnire „la vârf”, între președinții celor două comitete naționale olimpice, seranându-se în cele din urmă un protocol în treia regulă. A rămas cum au vrut grecii. De menționat, de asemenea, că Norvegia este prima țară care a organizat ceremonia flăcării olimpice la Jocurile Olimpice de iarnă, cu prilejul Jocurilor din 1992, de la Oslo.

TEODORA OPREA ■



Nu că i-a dat-o, că i-a furat-o

Știți, desigur, celebra anecdota cu întrebarea de la Radio Breva și răspunsul cum că lucrurile erau taman pe dos. Ei bine, am regăsit-o transcrisă pe piața mioritică. Mai săptămâna trecută. Plimbându-se prin strălătituri amare de ani pe banii federației, Geo Rașchi, băiat fin, nu scapă prilejul să-și plătească datoriile, sub orice formă, cea mai ușoară fiind mințirea amărăților de cititori. Ce conștientă că-l o mincună gogonată! Și uite-asa, apare titlul „În loc să primească sancțiuni, federația de rugby e felicitată”, pus moț în fruntea unui interviu cu secretarul general al FR de Rugby, dl Radu Demian. Mai să fie, pui prin noiembrie-decembrie anul trecut era o vânătoare prin Ministerul Tineretului și Sportului în legătură cu rugbyul de mai mare dragul, FRR a și fost obligată să-și lînă, în sfârșit, Adunarea Generală, controale financiare s-au năpustit pe balonul oval mai ceva decât într-un mol pe Parc des Princes. Așa încât, noi, mai puțin creduli decât cititorii, ne-am interesat ce și cum și am aflat. Că felicitările au fost trei: avertisment public adresat Federației Române de Rugby, retragerea pe o perioadă de trei luni a indemnizației de conducere pentru secretarul general și o amendă în „lei britanici”, că din kella manipulență FRR în contul în

străinătate (sic!). Da' mai la vale, alta. Răspunzând acuzației că procedurile și secretarul general și-au luat coșoarele în Africa de S.E., domnul Radu Demian zice: „Așa numai că au rămas (totuși — n.n.) în Franța, nelăsându-ne în Africa de Sud”. Vedeti dumneavoastră, după ceia în Franța cu soțiile nu-i un capăt de țară. Aici „abul” Geo chiar a dat cu băta în băta.

Sabrerul spadei

Limbașul sportiv a intrat demult în alte domenii, în politică în special. Ba se dă startul alegerilor anticipate, ba lupta electorală e lipită de fair-play sau „Opoziția a ridicat Puterii mingea la pământ”. Din când în când câte unul — afară din brânsă — o mai dă și-n beră, ca să rămânem în domeniu. Cîtim într-un recent număr al „Curierului Național”: „Domnia sa (Fănuș Neagu — n.n.) — altă dată spadă în al floarete...”. Asta ar veni cam așa: sabrerul spadei, fotbalist cu picioarele, handbalist cu mâna și mai găsiți dumneavoastră câte și mai câte.

TVA pe crampoane

Aflăm că, în marea bulibăntă financiară în care rătăcim, pentru a putea participa la concursuri peste hotare, motocicliștii noștri sportivi trebuie să plătească la vamă (la ieșire și la intrare) cam un milion și jumătate de lei, reprezentând TVA-ul pe obiectul muncii. Adică, motocicletele cu care, nu-i așa, e musai să iasă, ba să mai și intre în țară! Bună treabă, acum chiar că am înțeles clar ce-i cu acest TVA, o minunată taxă spre fericirea guvernului nostru drag. Ce nu înțelegem, însă, este cum de a scăpat vigilanței guvernamentale rachetele jucătorilor de tenis, floretele, crampoanele fotbalistilor, crosierile hocheiștilor sau paletetele ping-pongistilor.

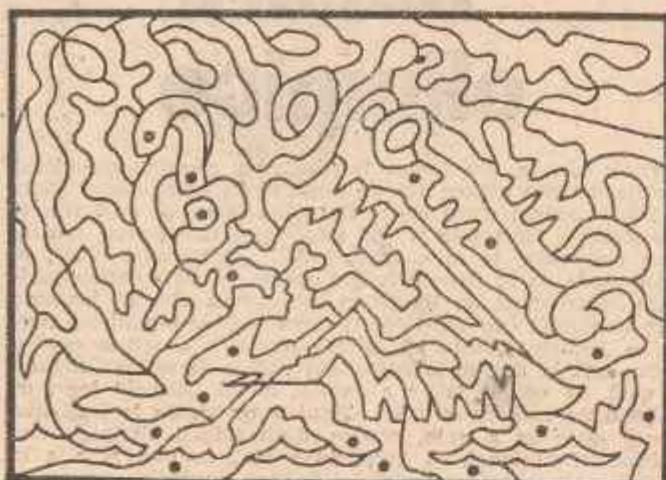
Pagina realizată de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

GLASUL ROȚILOR DE TREN

RAPID e la răscrucă. Poate la cea mai mare răscrucă din viața sa de club de fotbal începută în urmă cu mai bine de 70 de ani. N-am auzit cântări și nici lumini de baluri n-am văzut toamna trecută la moment aniversar. L-am așteptat pe Bagnoli și al lui interștii uitând că unul dintre cele mai vechi cluburi bucureștene împlinește, totuși, o vârstă, pe lângă care cluburile de fotbal 48 par niste copii de ciclu primar. Dar asta e și a mai fost Bergkamp, cel care pe San Siro ne-a dat, prin cele trei goluri înscrise lui Toader, cu trei pași înapoi. Între-zărită și apoi palpată o cupă europeană, faptul a făcut să apară rapidiștii pârliți ca cluporele după ploaie. RAPIDUL s-a alterat căte puțin prin părțile sale esențiale cotropit, inclusiv la tribuna presei, de mercenari cu suflu redus. RAPID e la răscrucă. Din adevăratul RAPID au mai rămas amintirile despre Baralky, Auer, Sipos, Filote sau, venind mai aproape în timp, Dumitriu, Puiu Ionescu, Dan și Fică. După strălăngerăile lui Liță Dumitru, cu trecerea lui la Steaua, plocoșna din Giulești a devenit, chiar dacă nu i-a plăcut să recunoască aceasta vreodată, mult mai tristă. Din frământările mai vechi sau mai noi la suprafață a rămas doar

Mircea Pascu, un președinte de club pe care și l-ar dori multe alte grupări fotbalistice. S-au mai schimbat, pe ici, pe colo, și vremurile, se tinde spre profesionalismul autentic în fotbalul nostru. De aceea, printre multe altele cu caracter profund specific alb-vișniilor, RAPID e la răscrucă. Se încearcă, și eforturile sunt uriașe, să se construiască o echipă competitivă. Se vehiculează nume de jucători la care RAPID, după generația anilor '70, nici nu a mai avut puterea să viseze măcar aruncat în groapa cu lei a apendicelor unui campionat mureau schlop. Forțe sunt, schișata societate pe acțiuni stă să fie pusă pe picioare. Conducere există și una cu o bună cotă. Hizo pare pus și el pe fapte mari, oricum neîmpăcat o clipă cu jumătățile de măsură, mai urmează ca și jucătorii să devină într-adevăr fotbaliști și nu numai jucători... de rummy prin cantonamentele de la munte. La Păltinș ninge. Și ninge frumos. O victorie afară în cele 13 etape care au mai rămas de jucat în această primăvară ne poate urma din nou pe cocoșul valului pe care scrie cupe europene. Dacă nu credeți, întrebați-l pe președintele Mircea Pascu.

Desen surpriză



Innegriți spațiile însemnate

Calcule

Completând spațiile goale cu anumite cifre veți obține calcule corecte.

-		x		=4	x	:		=9
+		+	x		-	x	x	
	x	3	:	=1		x	4	+ =7
-		:		-	-			x
	-			=0	x	-		=3
=1		=2		=2	=1		=7	=6

Muzicală

ORIZONTAL: 1) Încălzit de orchestră, vorbind despre un solist. 2) Linie verticală care separă măsurile pe portativ — Instrument cu coarde, mai mare decât vioara. 3) Ritm susținut. 4) Acute! — Personaj masculin din opera „Bal mascat” de Giuseppe Verdi — Șarpe uriaș tropical. 5) Clasament muzical — Cântec bisericesc. 6) Facut p-laf... — Încet... pentru muzicieni. 7) Cântec de blestem, la magicienele scandinave — A doint. 8) Compoziție pentru suflători... — Lăudat din plin... la preludiu! 9) Virtuozitatea unui interpret vocal. 10) Începutul unei bucăți muzicale — Cântăreț la nai.

VERTICAL: 1) În mijlocul contrabasistilor! — Lipsită

MIHAI ZGUBEA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									



La avocat
— Vreți părerea mea de om cinstit? — Întrebă avocatul.
— Nu, nu, protesteză clientul. Ce doroc este numai părerea dumneavoastră profesională.

Artistul
— Pe mine un prieten m-a sfătuit să fac sculptură.
— Ești sigur că-ți era prieten?

La psihiatru
— Domnule doctor, cred că sunt grav bolnav de nervi. Mi se întâmplă foarte des ca să vorbesc singur.
— Nici un motiv de îngrijorare dacă este vorba numai de atât. Și eu obișnuiesc, uneori, să vorbesc cu mine însumi.
— Da, dar nu știți ce mare pisălog sunt.

Umor

Casnică
— Când îți par bucatele mai gustoase, dragule?
— Când mănânc la restaurant.

La școală
Profesorul: Georgescu, ce înțelegem prin persoana întâi?
Elevul: Nu sunt sigur, dar cred că este vorba de Adam.

Tălhărie
Tălhărul (cu un cuțit în mână se repezde la un trecător nocturn): Bani!, dacă îți la pielea ta.
Trecătorul: Ai miă. Dacă mă întorc acasă fără bani mă omoară nevasta.
Tălhărul: N-am ce-ți face, nici nevasta mea nu-i mai bună.

Circulație
Un automobilist cald și găină. Oprește mașina, coboară și ridică pasărea moartă din praf. Apoi intră în prima ogradă și întreabă o bătrânică ce-i apără în cale.
— E găina dumitale?
— Nici pomeneală, măică. Eu n-am avut niciodată găini tortite.

Acostare
Junele: Domnișoară, figura dumneavoastră am mai văzut-o undeva.
Acostata: Imposibil. O pot întâlni numai în același loc.



1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Acte

ORIZONTAL: 1) Registre prăfuite. 2) Vechi acte de proprietate — Prunc (inv.). 3) Cuvânt care imită un zgomot înfundat — Completează data unui act (pl.) — În capul listei! 4) Oraș în Coreea de Nord — Flord în Islanda 5) Pusa la mijloc! — Sigla patru „Organizația Mondială a Turismului” — Legat de nevastă prin actul de căsătorie. 6) Act de... cumpărare — Păstrează actele importante 7) Primul act al omului (pl.). 8) Sprinteni — Situație când doi se ceartă. 9) Formă de prezentare a unui document — Nou — Pană. 10) A face un act de uniune — Document de... plată.

VERTICAL: 1) Act de îndrăzneală — Păstrează docu-

mente importante 2) Act de mare curaj — Formă de depresiune în Sahara. 3) Studentul în drept din „O noapte furtunoasă” de Ion Luca Caragiale — Pecetulește un act de căsătorie. 4) Foc pe margini! — Persoană care legalizează un act 5) Insula magicienei Cires — ...de scris, dispozitiv de făcut copii de acte. 6) Bătut în cap. 7) Lis de acte (inv.) — Care secretizează o serozitate. 8) Articol — În seara zilei precedente. 9) Neîntemeiat (fig.) — A săvârși un act public. 10) Acte din magistratura Romei antice — Document.

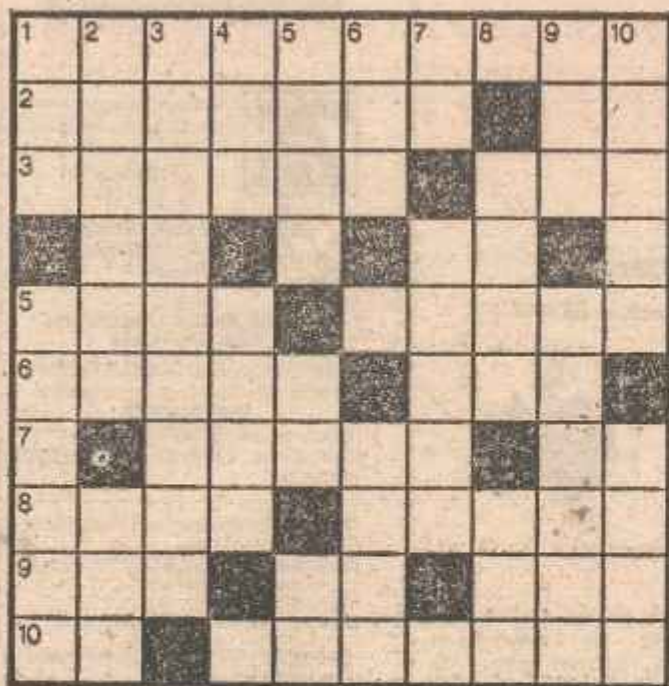
Dictionar: POC, ELAN, ISA, OMT, NEO, GUD, EEA.

CONSTANTIN GRIGORE

Trena

Vă invităm să descoperiți cele opt diferențe dintre cele două desene.





Pretext sportiv

ORIZONTAL: 1) Aflat în suita sportului rege. 2) Cele mai bune apărări — Debutante la rugby! 3) Sui în gol — Categorie. 4) Pe primele locuri în ligă! — Dinamo-Stenas: 6-4! 5) Lăptele câinelui — Cosite pe teren. 6) Aflat în poartă — Invitat să servească. 7) A nu da golul — Vâră de atac! 8) A merge la un rally — Gazdele Olimpiadelor. 9) Indemnul de a merge la cursele de cal — Servit pe centru! — Mobilă pe tablă de şah. 10) Atac frontal! — Spirit olimpic.

VERTICAL: 1) Rodul unei bătaii zdravene — A da gol ca un arbitru. 2) Eldorado pentru fotbalistii noștri —

Huiduri la sfârșit! 3) Echipele care ne reprezintă. 4) Fata de la gimnastică! — Amintire neplăcută de la un meci de box. 5) A lua startul... — Începutul unui turneu! — Primele două reprize! 6) Măsurate cu cronometrul — A bate într-un mod nesportiv. 7) Ultimii fotbalisti de la Timisoara! — Un anumit înaintas... după numărul pe care-l poartă. 8) A o lua pe scutătura — Bază năuică. 9) Căreul mic (pl.) — A dat pe un anumit loc în clasament. 10) Sport la care adversarii se luptă în brațe — Echipe aliate în deplasare.

Dicționar: AICR.

MIHAI ZGUBEA ■

Raliul



La startul raliului s-au înscris cinci competitori, dar nu toți vor reuși să ajungă la finis. Câte mașini vor termina cursa și care sunt acestea?

Dezlegările careurilor din nr. 3

La pădure: CASTANI; DARE; ARAR; ROSU; AM; ZI; IC; NODURI; INEL; NE; AFIN; MINULESCU; SE; ISER; ACE; SIS; R; SINGURATIC; UC; OR; CRO; U; CRUCEANU; IA; EL; AL; URECHE; RASI; ANIMALE.

Raid judecan: CARAS; IMUN; OLT; LUMINA; AB; MURES; S; SALAI; D; FA; T; ER; SIBIU; ARGES; ARAD; NAA; TATARE; TULCEA; IEN; AR; AREAL; C; IASI; SATE.

La mișcare: CIRCULATIE; ACOSTAMENT; ROT; AD; LI; A; OSIE; AP; IP; SATRA; ASTA; ARA; USITA; BI; BATRANA; I; AL; R; T; L; LOCOMOTIVE; ELICOPTERE.

Păine: TARI; ANTON; ALUAT; RISI; NAMIEZ; TIC; ACE; SECERA; S; NITEL; I; EA; BUN; CSP; CIUR; SI; A; ARA; INCINS; PITA; COSIT; ATATA; CARL.

Sporturile iernii: BIATLON; APA; OCHII; IERNAT; BAT; ATACURI; URIASE; OLT; R; AUT; ONAIS; INTREST; REA; UI; PORTI; N; SM; STROP; BI; CASCA; S; VLE; ORAH; VICIOR; PATINA; PUC.



La pompe funebre
— Ce-mi recomandați pentru un ochi, ce urmează să-l moștenească, un sicriu de metal sau unul de brad?
— Sicriul de metal e mai solid, dar unul de brad este mult mai... sănătos.

Punctul pe „i”
Funcționarul de la ghișeu: N-ai pus punctul pe „i”, domnule.
Petitionerul: Acum că tot ai mâta tocul în mână, pune-l dumneata.
Funcționarul: Îmi pare rău, nu se poate! Trebuie să fie același scris.

Anecdote

Pătațul

— De ce ești cumpărat un pătaț cu picioarele așa de înalte?
— Ca noaptea să auzim când cade copilul din pat.

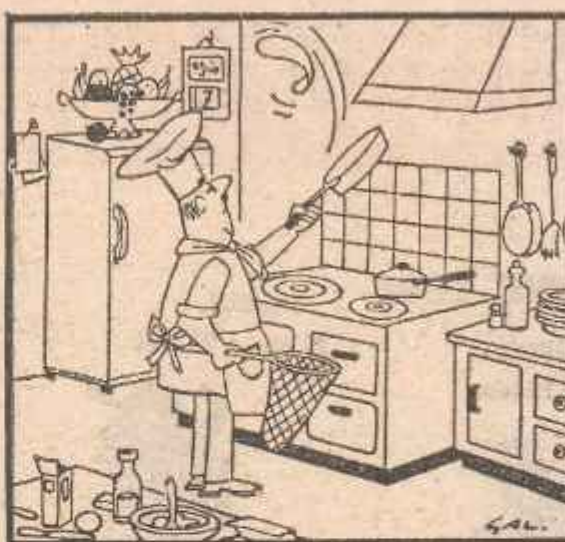
La judecatorie
Judecătorul către acuzat: Ce puteai spune în dovedirea nevinovăției dumitale?
Acuzatul: Pot spune foarte multe, dar lăsați-mi timp ca să mă gândesc.
Judecătorul: Poftim, ai cinci ani de gândire.

Tocmai d-ala
Un trecător se adresează unui tip bine băut, ce rădăcea pe stradă: Hai prietene, e timpul să te întorci acasă.
Bețivul: Hăc, v-zi dom-le, tocmai d-ala nu mă duc acasă.

La ospiciu
Un medic tânăr este fugărit prin curtea spitalului de un nebun, ce avea un cuțit mare în mână. După o vreme, epuizat, medicul resemnat se ghemuiește la pământ, așteptând levitarea fatală. Dar nu simte durată o bătaie pe umăr.
— Leapșă! Acum ții, ții cuțitul și prinde-mă tu pe mine.

Intre prieteni
— Soția mea spune că pentru sănătate sunt excelente conservele.
— Am înțeles. Nici soției mele nu-i place să gătească.

Cuțose și neobișnute de
AUREL DIANU ■



Jocul diferentelor



Intre cele două desene exista 15 mari deosebiri.

Salturi

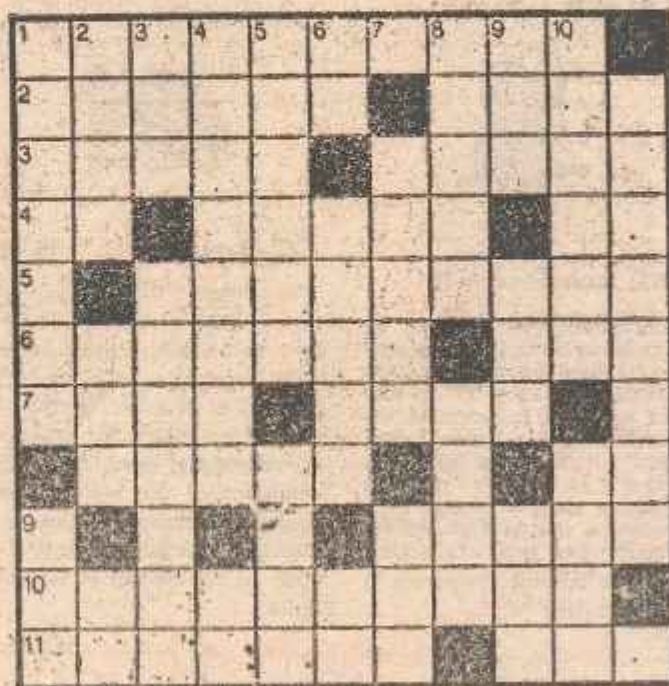
ORIZONTAL: 1) Sare în apă. 2) Săritor la înălțime — Organizează sărituri cosmice (sigă). 3) Loc pe stadion, unde săritorii n-au acces — Sare prin apă. 4) Micul începător — Moment favorabil — Fluierat de pe margine! 5) Execută sărituri artistice pe gheață. 6) Titlu acordat învingătorului — Ridicate în slavă. 7) Sărit ca din poșă — Învingi la şah. 8) A pune jos — În zbor! 9) Cartea anului. 10) Sare în gol. 11) Săritură peste obstacole — Sare casa în proverbe (masc).

VERTICAL: 1) Sare prin iarbă — Tănașă din pământ.

2) Săritor la nevole — Semi-fina! — Sare să apere pe unii (abr.). 3) Rămas rece — Micuții din cuib. 4) A executa un salt de 360° — 24 salturi! 5) Schimbă de zi — Spusă pe nume. 6) Ultima la finis! — Coroană regală — Pe u! 7) Remarcabil la bob — Săltate de jos! 8) A aninț — A alerga în fond. 9) Soțul unei săritoare... de casă — E culmea — Dincolo de prag, patru bătai (pl.). 10) Suprafață de pedesapă — A sări cu parul la cină. 11) Sare uneori iritat de pe banca rezervelor.

Dicționar: NASA, TIARA.

GHEORGHE TOIA ■



Pagini realizate de MIHAI ZGUBEA ■

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

FEBRUARIE 1994

VARSAȚORUL

20 ian. - 19 febr.



Zile favorabile: 1, 19, 20, 27, 28

Luna este cu precădere dinamică, permițându-vă să faceți azi ce puteați amâna pe mâine, de a trece la acțiune, de a transforma visul în realitate. În plus, în această perioadă este favorizată viața afectivă, întreaga zodie beneficiind de elementul de seducție. Favorizați însă în această direcție sunt cei născuți în partea a doua a sa, ei vor avea o intensă viață afectivă până în jurul zilei de 12 februarie.

PEȘII

20 febr. - 20 mart.



Zile favorabile: 2, 3, 11, 12, 21, 22

Începând cu ziua de 10, Venus își face simțită influența directă, operând magnific asupra farmecului dumneavoastră, suscitând admirația. Este, deci, o bună perioadă pentru a seduce. Cei născuți între 19 și 23 februarie intră într-o fază de maturizare și de reflecție asupra scopurilor vieții lor. O posibilă lovitură a șanselor se înregistrează pentru cei din zilele 5-7 martie. Cei născuți în 19 martie realizează propria lor valoare.

BERBECUL

21 mart. - 20 apr.



Zile favorabile: 4, 23

Energile sunt pozitive și se poate acționa fără mare efort. O lună bună pentru cei născuți între 12 și 17 aprilie, care se află într-o zonă a transformărilor. Pentru ceilalți, vitalitate și spor în muncă. În ceea ce privește înțim, o viață plină, fără probleme, dar și fără extravagante. Cei mai favorizați sunt cei născuți în partea a doua a zodiei.

TAURUL

21 apr. - 20 mai



Zile favorabile: 7, 8, 26

Un aflus de energie cu totul specială învaluită zodia. Cei născuți între 20 și 25 aprilie vor putea utiliza fără probleme această energie, pentru a înlătura blocajele care i-au frânat până acum. Cei alți vor putea utiliza în același fel această energie, dar cu grija de a nu revărsa prea puțin asupra celor ce se află în preajma lor. Din ferice pentru aceștia, începând cu ziua de 12, Venus le va aduce un asemenea farmec, încât le vor fi iertate exagerările.

GEMENII

21 mai - 20 iunie



Zile favorabile: 1, 9, 10, 28

Vitalitatea, entuziasmul și spiritul de luptă favorizează întreaga zodie în această lună. Este o bună perioadă pentru a pune planurile în practică. În plus, cei născuți în partea a doua a zodiei vor beneficia până în ziua de 12 de un curent extrem de propice vieții sentimentale. O mică umbră, chiar pentru cei născuți în zilele 21-27 mai, care vor veni de laiat cu o indispoziție pasageră.

RACUL

21 iun. - 21 iul.



Zile favorabile: 2, 3, 11, 12

Tensiunea lunii precedente se risipește. Un felicit aflus al lui Venus dă farmec vieții personale. Cei născuți între 22 și 30 iunie vor simți cum li se întărește puterea de reflecție și posibilitatea de comunicare. Ei pot obține succese în concursuri sau în faceri. Șansă cu adevărat sigură au cei născuți în 5, 6 și 7 iulie.

LEUL

22 iul. - 21 aug.



Zile favorabile: 4, 5, 11, 15

Și în această lună puternice stimulări, care încep să devină excesive. Este o lună plină de excitație, bună de utilizat pentru a da bătălii (în afaceri, de exemplu). Se poate utiliza această perioadă și pentru debarasarea de probleme rămase în urmă. Se recomandă prudență celor născuți în 6 și 7 august, rălăle în relațiile cu șefii ierarhici.

FECIOARA

22 aug. - 22 sept.



Zile favorabile: 6, 7, 8, 16, 17

Strălucitoarea energie din Iambacie începe să mai pălească, vă veți simți mai puțin purtați de aștri. Dar, pe de altă parte, există puținii curenti perturbabili. Se continuă drumul lansat luna precedentă. Lovituri de șansă posibile pentru cei din zilele 6, 7, 20 și 21 septembrie. Nativii din 23-29 august au tot interesul să nu facă prea multe nebulii. Această mișcă scădere a energiei - trezătoare - vă va face să vă simțiți mai puțin rezistent.

BALANȚA

23 sept. - 22 oct.



Zile favorabile: 9, 10, 19, 20

Tensiunea din luna precedentă face loc unei energii armonioase și eficiente. Acțiunea este menită să reușească. O bună perioadă pentru lătură profesională. Cei născuți în 15-21 octombrie pot profita pentru a aduce o schimbare importantă și avantajoasă în muncă. Nativii celei de-a doua părți ai zodiei sunt favorizați de Venus până în ziua de 12, ceea ce-i va ajuta să stabilizească raporturi plăcute cu anturajul.

SCORPIONUL

23 oct. - 22 nov.



Zile favorabile: 11, 12, 21, 22

Seducție pe un fond de agitație. Să nu transformați dragostea într-un câmp de bătălie! Tensiunea este puternică și ar fi judecios să o utilizați pentru a vă debarasa de problemele pe care le-ați lăsat până acum nerezolvate. Un bun curent venos va putea aduce sexul opus în picioare, mai ales dacă sunteți născuți în zilele de 23-31 octombrie. Veți simți facilitatea în comunicare și apariția unor idei interesante, care sunt de notat. Cât despre cei cu o mare șansă în această lună, aceștia sunt nativii din 6-8 noiembrie.

SAGETĂTORUL

23 nov. - 20 dec.



Zile favorabile: 14, 15, 21, 21

Un curent armonios din întrăgului ansamblu al zodiei tonus și spirit întreprinzător, ceea ce le permite să vină parca bună a lucrurilor și să rezolve cu ușurință problemele în curs. În ceea ce privește înțim, prima parte a lunii este mai favorabilă, acesta este momentul pentru a face noi cuceriri sau strângeri legăturile existente. Începând cu a doua parte a lunii, riscați mai neînțelegeri, dar fără consecințe serioase.

CAPRICORNUL

21 dec. - 19 ian.



Zile favorabile: 16, 17, 25, 26

Elanul din lanțurile se diminuează puțin, dar nu se poate alerga continuu cu 100 pe oră. Un val de sensibilitate va canaliza energiile spre domeniul afectiv, permițând relații satisfăcătoare și pentru unul și pentru celălalt. Cei născuți între 23 și 27 decembrie se vor simți capabili să-și asume o serie de responsabilități, pe care le vor și obține dacă o vor dori cu adevărat.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS

PUBLICATIILE



Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40588/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goja, Alexandru Pășărin, Liana Tatos, Liviu Timbus

Director juridic-personal: **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate și suplimente speciale:
MIHAI SANDOIU

Director difuzare: **MANUELA VASILEU**
Șef cabinet: **CĂTALINA ȘTEFĂNESCU**
(017.47.63)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefon: 617.60.10; 617.60.25, cu interlocațiile de mai jos
Fax: 312.82.88
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjuncț:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI
Telefon: 2539

■ **POLITICĂ** (2130) - Marian Ghețanu
■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goja
■ **SOCIAL** (2130) - Borin Salajan, Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brindusa Nicolae
■ **CULTURA, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2130) - Liana Tatos
■ **ECONOMIC** (2634) - Marcel Apostolescu
■ **SPORT** (1453) - Pomolu Dumitrescu
■ **FOTOREPORTER** (2528) - Elena Gheta, Florin Ionita
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Cora Ciocanu, Mișla Fufus, Crina Gorgol, Nadia Liandru, Adrian Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Pomolu Dumitrescu, Valentin Petraru, Smaranda Petre, Angela Ștefănescu

Flacăra
BIS
Flacăra
Basarabiei

REBUS
REBUSACHE

Director publicitate divertisment:
ALEXANDRU PASARIN
Redactor șef adjuncț:
MIHAI ZOLBEA (Rebus)
CONSTANTIN GIGORE (Rebusache)
Asist. Ștefan Alăduț, Gheorghe Bădescu, Simona Pășărin, Gheorghe Toiu, Doina Simona
Telefon: 2036 (director), 1457 (redacție)

■ **PERSONAL** (2560) - Adrian Goja
■ **FINANCIAR-CONTABIL** (2143) - Avda Balica, Elena Goja, Gabriela Ionescu, Florenta Tudor
■ **ADMINISTRATIV** (2600) - Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Constantin Ciobanu, Liana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Șerban
■ **PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE** (2634) 618 15 32; 2128: Dan Cioclu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Valentin Mirescu, Cezar Munteanu, Nina Oltanu, Florin Petria, Felicia Șerban, Cristina Topolci
■ **DIFUZARE** (617.59.65) - Gabriel Bumb, George Constantin, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valența Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Minal Sădănescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România
Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriei - Imprimeria CORESI - București



Noul prim-ministru: Peuneroiu!

Revista **FLĂCĂRA** utilizează informații furnizate de agenția **MEDIAFAX**